

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

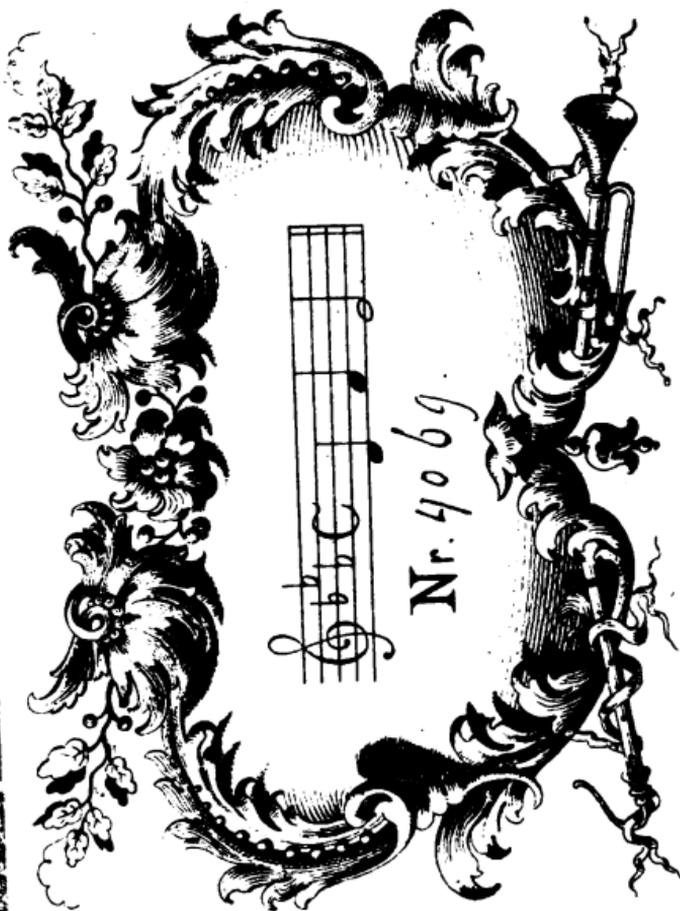
Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

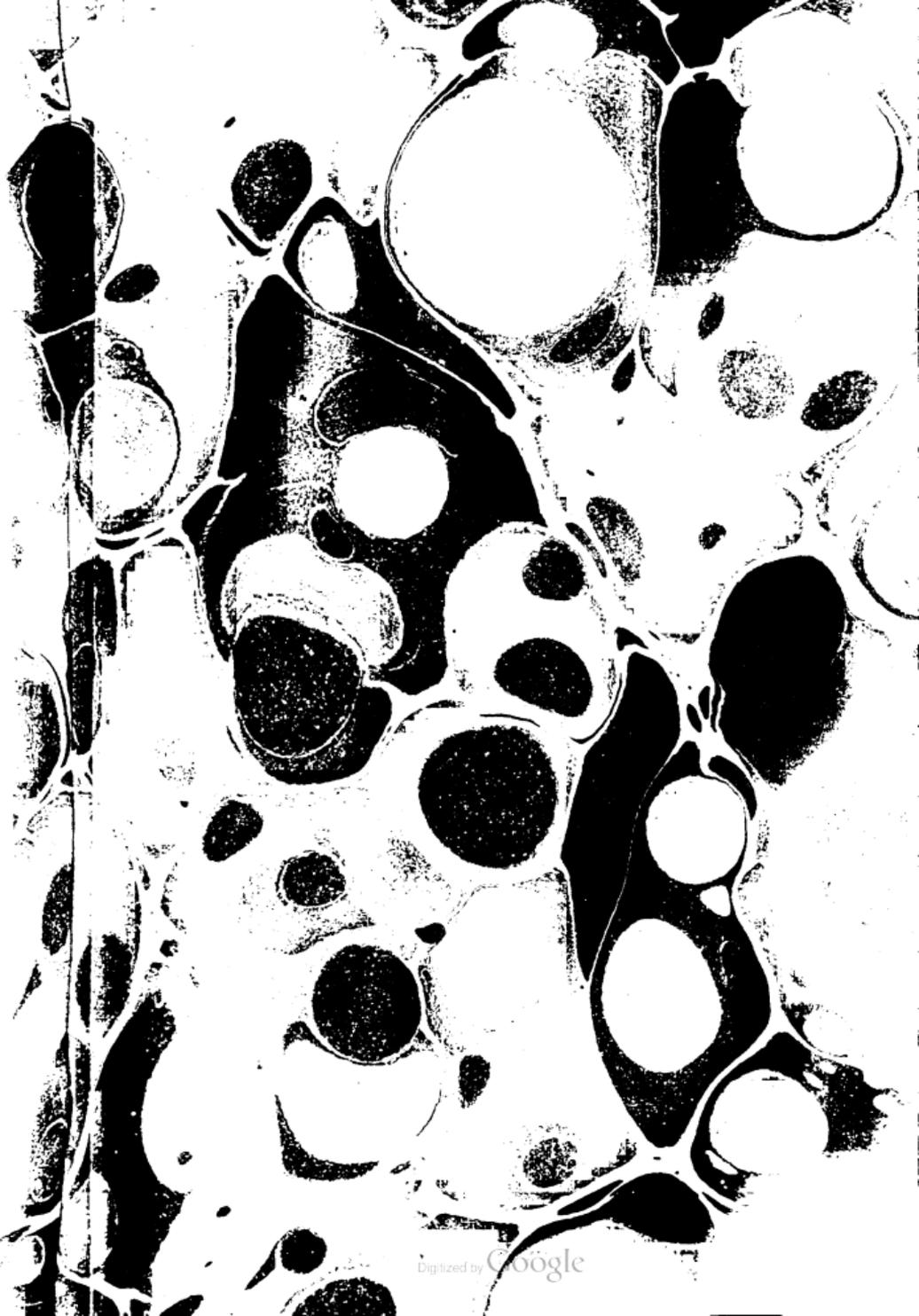
Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

S. L. 313.

Nr. 4069.

277

6031

CHRISTELYK
GEZANGEN;

Op verscheyden gelegent-
heden, en voorvallen, over-
gezien, en verbeterd.

Wederom met eenige Nieuwe
vermeerdert.

Nevens een Uitbreydinge over de
XXIII. P S A L M.

Door HENDRIK UYLENBROEK,
Den Negenden Druk,

Coloss. 3. vers 16.

Leert en verstaant malkanderen met Psalmen,
Lofzangen, en Geestelijke Liedkens; zin-
gende den Heere met aangenaamheit
in uw herte.

' A M S T E R D A M,

By de Wed: van Gysbert de Groot, Boekver-
koopster op de Nieuwe-lyk in de ...

1794

GEEN VERKOPING

Op de 1ste van de maand
maart 1874 zal de
aanstaande

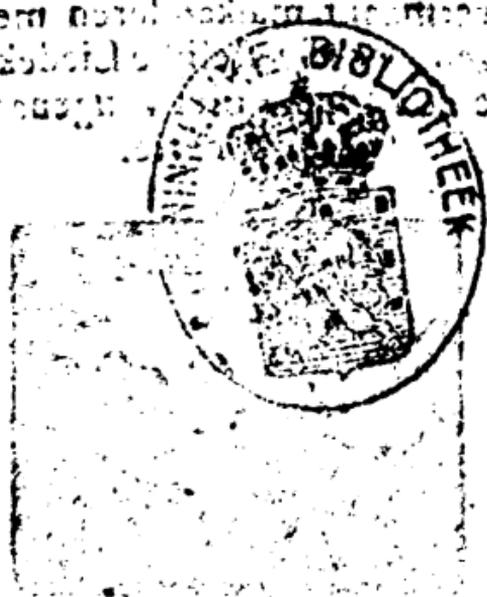
verkoop van de
aanstaande

aanstaande
aanstaande

aanstaande
aanstaande

aanstaande
aanstaande

aanstaande
aanstaande

J. A. M. S. T. E. R. D. A. M.

Op de 1ste van de maand
maart 1874 zal de
aanstaande
aanstaande

O P D R A C H T,

Aan de Edels, zeer Godsvruchtige

M E V R O U W

ELIZABETH DE VLAMINGH

VAN OUDS-HOORN.

Huisvrouw van den Groot-Agtbaren, Wel-
geleerden, Godvruchtigen Heer,

Mr. ELBERT SPIEGEL,

Ontfanger Generaal, van het Collegie der
Ed. Mog. Raden ter Admiralteyt tot

AMSTERDAM.

Gene aan U. E. Me-vrouwe
met nedrige eerbiedinge
word opgedragen; zija ee-
nige *Geestelyke Zangrymen*,
die te voren zonder onder den luister van
iemants aanzienlyke Naam te schuilen,
het ligt gezien hebbende, nu hervormt,
en met verscheydene *Nieuwe Gezangen*
vermeerdert zynde, my doen omme-
zien na iemant die de zelve zo wel met
een aangename luister zoude mogen bes-
stralen, als mogelijk met een Godvrug-
tige genegenheit ontfangen: onder
welke my boven andere U. E. aanzien-
lyk Huis, en daar in U. E. Persoon
ontmoetede, in welk edel ding

O. P. D. R. A. C. H. T.

de als iets ongemeens zamen komen, werdende het dene van een ieder met eerbiedinge erkent, en het andere (staunende op de gewisse kennis van U. E. E. genegenheit tot alles dat tot verheerlijking Gods, en opwekkinge van den Geest, onder Gods Liefelingen kan dienen) van my verwacht.

Ontfangt dan Godvruchtige Mevrouw dese geringe *Zangrymen*, volgens U. E. E. liefstallige bescheidenheit, en laat de volkomenheit die het aanzien, en den luister van U. E. E. Huis, en Persoon, welke vorderde van een werk dat sich met den name van die beide ciert, en nochtans door mijn konst, of arbeid, niet hebbe konnen geven, van U. E. E. met een geheiligt verstand in de stoffe, gezien worden.

Ik sal my gelukkig agten, zo dit mijn geringe werk tot stichtinge gemaakt, maar iets tot geestelijk voordeel van U. E. E. en aansienlijk huis kan toebrengen. Ik verhoop ook dat dese mijne Eerbiedige genegenheit, en misschien al te grote vrymoedigheid, voor de oogen van

de Werelt getoont, nog fal ten goeden opgenomen worden.

De God nu aller genade, beware, zegene, en heylige, meer en meer U E. E. Perzoon, neffens den E. E. Heer, mijn Heer U E. E. waarde Echtgenoot, en gantsche aansienlijke Huis en Geslachte, in het Land der levendige, als zoo veel stijen, en sier-pijlaren in Gods Tempel, (aan welke zoo veel van het selve als levende steenen reeds Gebouwt zyn, die anderen tot voorbeelden van ware Godsdienstigheid, en Gods vruchte strekken) en geve u zamen eyndelijk met Christo te zitten, op den Troon der Heerlijkheit, in alle Eeuwigheden.

Dit wenst, en bidt,

Met hertelyke toegeneegentheit

Mevrouw, U E. Dienstbereyde

HENDRIK UYLENBROEK.

ZANGERS, en ZANGERESSEN.

Hoe menigmaal wort ons het zingen van Psalmen, Lofzangen, en Geestelyke Liederen in Gods Woort aanbevolen; Hoe dikwils zegt de lieflijken Zanger Israëls in zyne Psalmen: Gy oprechte zingt den Heere, Psalm zingt Gode: wederom, Zingt den Heere een Nieuw Lied, en Lofzang onsen God enz. Dit is niet alleen een plicht welke in de openbare vergaderinge der Gelovigen moet geschieden, maar kan, en behoort in alle gelegenheden, mede in onse eenzaamheit betragt te worden, Jacobi 5; 13. Is iemand, gese moers, dat hy Psalmen zinge. Gelijk David zelfs by nacht zig daar in beesig hield. Of in, en met onse Huisgesinnen, Psal. 118: 15. In de Tenten der Regtvaardigen is een stemme des gejuigs, en des heils, Ja ook dan wanneer de Christenen by malkanderen komen, in plaatze van ydele, zotte en zondige samsprekingen, of gezangen, (waar mede den kostelijken tijd dikwijls onnuttelijken doorgebragt, God onteert, malkanders zielen ontstigt worden,) behoren met aangename stigtelijken Godvruchtige redenen hare herten en monden samente voegen, om Gode met Psalmen, Lofzangen en Geestelyke Liederen, te vereeren: Paulus seyt, 1 Cor. 14:

26. 27. Wanneer gy zamen komt een iegelijk van uw, heeft een Psalm, heeft hy een Leere, of Uitlegginge enz. Iet alle dingen, tot stigtinge geschieden, Ephes. 5: 19. Spreekt onder malkanderen met Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Liedeken; Zingende den Heere met aangenaamheit in uw herte. Op dat dit den Heere aangenaam zy, moet dit geschieden, niet uit gewoonte, en alleen met de stemme, maar

1. Met verstand, aandacht, en den geest des onderscheyds, dat wy de stoffe van 't gezang op onse byzondere gelegentheid, of anders, wel toepassen, 1 Cor. 14: 15. Ik sal met den geeste, en met den verstande zingen, en 1 Cor. 2: 15. De geestelijke mensche onderscheyt alle dingen.

2. Alsoo dat onse gelegentheden en hertogtogen worden opgewekt na de stoffe, van den Psalm of Lied welke wy zingen. 't Zy tot droefheid, blijdschap, gerustigheid, verlangen, begeerte, liefde na God, na zyn Woord, na zyn kinderen enz. Dese bewegingen siet men doorgaans in de Psalmen Davids.

3. Moeten wy trachten hier in Gods heerlijkheid, te loven, te danken, te bidden, en malkanderen te vermanen, te troosten, op te wekken; ten soo te stigten, in deugd en Godzaligheid, Eph. 5: 19. Col. 3: 16.

Van de Christelijke ZANGERS.

Dijs't zingen van herten met aangenaam-
heit voor God; stigtelijk en profijtlijk voor
den menschen. Van zodanig zingen zeyde
Augustinus: Daar is niet op Aarden, dat het
Hemels leven meerder afbeeld als een gezeh-
schap van Godzaligen die den Heere Lofzan-
gen zingen. En Chriostomus, daar is niet
dat de ziel zo opwekt, zo van de Aarde los
maakt, zo van de banden des lichaams ont-
bint, de liefde tot wijsheit ontsteekt, de we-
reld doet veragten, als een veersjen wel ge-
zongen. Ook Bernardus, 't gebruik van 't
zingen vertrouwt de bedroefde herten, 't ver-
blijt de getnoederen der menschen, 't ver-
maakt de sussende, 't wekt de trage op, 't no-
digt de Zondaars tot Tranen enz.

Tot desen eynde heb ik dese Zangrijmen op
verscheyden gelegentheden gemaakt, en nu
wederom vermeerdert, en vervormt. Ziet
niet zo zeer op de konst, als op de stof, en
ontfangte in liefde tot uwen nutte. De Heere
vervulle onse herten met zynen Geest, en o-
pens onse lippen, dat wy sijnen lof verkondi-
gen, op dat wy also hier in optegzigheit, en
daar na in volmaaktheid, hem mogen ver-
heerlijken eeuwighlijk.

*De 6de voor 1710, en my, wien Dinsd' verplichten
de 10de voor 1710, en my, wien Dinsd' verplichten
de 10de voor 1710, en my, wien Dinsd' verplichten
de 10de voor 1710, en my, wien Dinsd' verplichten*
HENDRIK UYLENBORCH.
Kranken-bezoeker in de Or-
todoxe Gemeente.
Amsterdam, 1666.
den 5. Julij.

MORGEN-GESANG.

Psaln 5: 4. Des morgens, Heere zult gy mijne stemme
hooren. 's morgens, zal ik my tot u schikken,
en wacht houden.

Op de wijze van den 5. Psalm.

1. **O**ntwaakt mijn ziel om God te prijzen,
Doet uw gebed ten hemel gaan /
Laat 's werelds-zorgen buiten staan.
Dat 't dankbaar hert si eer bewijzen
Vroeg tot God zijt.

2. **O** ziet! om op den Heer te wachten,
Ten dienste van zijn Majestent /
Zijt 's morgens met den dag bereent,
Geest hem de eerste ziels-gedachten /
Met alle krachten.

3. **I**k danke uw' genadig Vader!
Dat gy zoo trouwelyk de wacht,
Bield' over my in deze nacht,
Uw' goetheyd komt ons by / en reddet /
O heyls sprink-ader!

4. **D**ooz ongeluk en tegenbeden /
Hebt gy my goediglyk bewaart,
Uw' gunst van nieuw geopenbaart,
Ik zal nu booz u aansicht treden /
Met mijn gebeden.

5. **D**oet boozs / o Vader van de Lichten!
U goetheyt rijzen met den dag,
U zegen daale alsze plag.
Dat my u vriend'lyk aangezichte
Altoos verlichte.

6. **O** Zonne der gerechtigeden!
O Morgen-ster! geest dat u straal,

In mijn zeer duyster herte, daal!
Dat ik (o Jezus) volgh' uw' treden
En hepl'ge zeden.

7. **Mis** uw Geest, mijn geest zal wekken,
Dan ben ik tot den dienste bereydt /
Dan uw o Heer! my opgeleedt;
Doet mijn werk tot uw Eere strekken.
'k Wacht na uw trekken.

8. **Dus** opgewekt, ben ik genegen
In alle ding voor uw' oprechte /
Te maand'len als een trouwe knecht /
Ik wachte hoort in mijne wegen /
Op uwen zegen.

9. **Behoed** my dat ik niet verdwale;
Van u / tot sond', of ydelheide,
Den vband die zijn strikken leydt /
Om mijne ziel ten duyst te halen /
Heer! zet hem palen.

10. 'k **Beveele** my in uwre hoede,
Het Lichaam / Geest / en al het mijn /
Dilt eeuwig mijn behaander zijn /
Stuurt alle voor en tegenspoeden,
Op doch ten goede.

A V O N D - G E Z A N G .

*Psalms 4:9. Ik zal in vrede t' zamen needenbiggen, en slapen:
want gy, o Heere, alleen zult my doen zeker wonen.*

Op de wijze van den 91. Psalm.

1. **O** Vader! van de eeuwighepdt /
Die dag, en nacht haas palen /
Woo uw wijshepdt hebt bereydt:
Die dag is nu gaan dalen,
Die duysterheide bekt ons gezicht;
Die Zon hoor ons bedrogen /

Christ

Geest andyên nu haaz helder licht?
En rijst weer op den morgen.

2. Hoe snel en bluchtig is de rijt!
Zy bloept gelijk de stromen /
Wp worden onse dagen quijt,
Die noyt te rugge komen.
De dingen op de aard' / ook wp /
Zijn los / en ongestadig:
Den avond komt ons nader bp;
Blijft by ons Heer! genadig.

3. Gp hebt uw' goetheyt dezen dag,
Zoo rijstlyk gaan betoonen /
Gp hoed, en voed ons als gp plag /
U gunst blijft by ons woonen /
Waaz onse ooge neemt zijn lieer /
U ober groote zegen /
Staat booz ons allesins & Heer!
In alle onse wegen.

3. Waaz als eens de gedachten gaan /
Gp al ons werk en handel /
Wat al verzuymt is / of gedaan,
In onsen gantzen wandel /
Hoe onze Reek'ning met uw' staat?
Wat blinden wy al schulden?
Hoe hont gp Heer! in sulken staat
Ong' zoo langmoedig dulden?

5. Wp bidden uw' Majestejt!
Komt doch met ons niet treden /
In 't Recht na uw' gerechtighejt:
Waaz toont bazinherstigheden /
Neemt weg / dekt onse misdadaat /
Vergoekt al onse zonden /
Geneest de ziel van 't ergste kwaat /
Dooz Christi Geest, en Wonden.

6. Hout ober ons getrouwe wacht,
Wanneer des lichaams oogen,
Den slaap behangt in dex e

Op dat wytruffen moggen /
Laat d' Eng'len doch haar lofer-perk,
Hond om ons neder zetten /
Verftoort den boozen / breekt zijn werke /
Scheurt zijn verbozgen nesten.

7. Dooz moord, en brand, booz dievery
En ramp, wilt ons behoeden /
Dat de verderver ga boozby;
Maakt ober ons ten goede.
Besprengt de denten van ons hert /
Met 't bloed des Lams, vergoeten:
Laat ongelukken / krankheit / smert
Sijn buptens-hups gesloten.

8. Wanneer dan Heer ons lichaam rust,
Doet doch de ziele waken,
Dat die bereyd / en toegerust
Dooz Jezus by u nakigt;
Als dan de Geest aan 's lebens end
Sich in-uw-hand sat green /
Laat die in ruste van slend
En vzeugde / by uw leven.

ZONDAAGS-GEZANG.

Pfalms 118: 24. Dit is de dag die de Heere gemaakt heeft,
laas ons op den zelven verheugen, en verblijd zyn.

Op de wijze van den 66. of 118. Psalm:

1. **D**es Heeren dag is meer verschenen /
Begreft u o mijn-ziel! tot rust,
Dat 's werelbs woel nu zy verdweenen /
Maaz God te dienen zy u lust.
O Heere! geest de macht van boben /
Maakt my dooz uwen Geest bekwaam /
Dan sal ik uw van herten loben /
En eeren uwen grooten naam.

2. Gy zijt de oorspronk, en het wezen /
 Die 't al uyt niet, tot wezen bracht,
 De Aard / en Hemel zijn gecrezen /
 Apt uw' oneyndelijke macht.
 O Schepper! die tot aller uren
 Al watter is / of leeft / en zwoeft /
 Dooz utwe hand zoo gaat bestuuren
 Als utwen Raad beslooten heeft.

3. De mensch van u zoo hoog verheben
 Met reden, boven al 't gebiert
 Ge schapen om met u te leven /
 En met u evenbedd verlect /
 Als jammerlijk van u geweken /
 Dooz 's duwels list geheel mislept /
 Van utwe gunst geheel versteken /
 Beladen met elendigheid.

4. Maar gy o God! zoo vol genaden /
 Liet onse ziele niet vergaan /
 Doe wy der hellen padt betraden
 Saagt gy ons met ontferming aan /
 Dood en vervloekt, in onse zonden /
 Hebt gy van u genaden Croon /
 Tot onf' verlossinge gezonden /
 Al eenig' alderlieffste Zoon.

5. O Jezus! die om ons te byden /
 Verliet des Hemels heerlijkheit /
 Hoe willig doegt gy al het liiden,
 Al onse Borge opgelept,
 Wat kondt gy meerder voor ons geben?
 Al Ziele stelt gy tot Ranzen:
 Zou d' ayne zondaar eenswig leven /
 Moestt gy voor hem / Gods recht voldoen.

6. De Dood had utwe ziel ontbonden:
 Als 't lichaam werd gelept in 't graf,
 Maar gy hebt zijn geweld versonden /
 En vrankt der hellen stercken af.

Dus is de Heere! met macht verreezen /

En zeggend op-gestaan.

Mijn ziel om schuld ten dood verwezen /

Sal nimmer sterben noch vergaan.

7. Ten Hemel is hy opgevaren,

Daar heerscht hy in zijn Koninkrijk,

Als 't hoofd van alle heylige-scharen /

Die God aanschouwen eeuwiglyk /

Van daar hy heeft doen nederdalen!

De gaven van den Heyligen Geest,

Wiens ober-rijke Hemels-stralen /

Soo blinken in het Pinxter-Fest.

PAUZE.

8. Dit is de dag die van den Heere

Geheyligt, en gezegen is /

Laat ons die nu tot zijner eere /

Besteden tot hebergems,

Dat wy aandachtelyk bemerken

Gods liefde / wysheit / goetheit / macht /

In alle zijne groote werken;

Die hy voer ons heeft voert gebacht.

9. Wel aan o ziel! zijt opgetogen,

Doet uw' gedachten boven gaan /

Spant in uw krachten en vermogen /

Laat aardse zorg beheden staan.

Dit is een dag van heyl'ge ruste,

Mijdt al wat u van boven trekt /

Komt u geheel in God verlusten,

Hy is de seker daer 't hert na strekt.

10. Vermaakt u in des Heeren wegen:

Hooft, overdenke zijn heylig woord /

U mondt die hzenge lof, en zegen

Tot God: en 's naasten sichtiging voert.

Spreekt van het woord / zingt van Gods daden /

Helpt, troost, en diept die met elend /

Besocht zijn. Leert ook 's hemels paden /

Weg dien die dwaalt / en God niet kent. 11. Doet

11. Doet my, o God! dat baardig naden/
 Den Tempel, daar uw zuyre woort,
 Van uw volk datter komt bergaden/
 In uwe vrees wordt aangeboort,
 Daar uwe kinderen haer gebeden,
 Aan uw / doen na den Hemel gaan/
 Wanneer ik met haer voer uw trede/
 Doet mijne ziel niet yver aan.

12. Bereyd mijn hert / doorboor de ooren /
 Als uwten Leeraar tot my spreekt /
 Doet in mijn ziel u stemme hooren /
 Dat doch het herte smelt, en breekt,
 Maakt my verstandig, en zandachtig,
 Dat mijn geloof, u weerd ontfang,
 Bewerkt het door u geest soo kragtich /
 Dat mijn ziele eeuwig aan u hang.

13. Opent o Heer! der Leeraars monden,
 Begaast haer met u Geest, en kragt,
 Dat beke worden van haer zonden,
 Op 't pad der heylighoyt gebracht.
 Dat rage, blinde, droeve zielen,
 In 't binnenst worden onderricht,
 Ook die soo licht in zwakheden blieden /
 Van zijn versterkt, getroost, gesticht.

14. Laat d' offerhanden, en gebeden,
 Bedaan aan uwten heyl'gen naam /
 Van uwe kind'ren hier beneden /
 Voor uw o God! zijt aangenaam /
 Dat de gebreken zijn vergeben /
 Die top in uwten dienst begaan /
 Die onse ziel soo vast aan-keben /
 Siet al ons werk in Christo aan.

15. Daalt neer / o God! met uwem zegen /
 Op 't volk dat voor uw aangesicht,
 Verschijnt / en soekt in uwe wegen
 Te wandelen / geest het uw licht,

Ap! hoed het met met de rijke goeden,
 In u huys hoor haaz ongelept/
 Meemt zy hoor eeuwig in u hoede/
 Hzoont haaz met goedertiereoetheyt.
 16. Als gy nu Heer hebt opgenomen/
 In 't eeuwig hemels Vaderlandt/
 Is mijne rust, en lof volkomen/
 Wanneer ik t' uwer rechterhande,
 Met de heerechthite verhooren/
 Om u t'aanschouwen hoor u sta/
 Sal ik selfs zingen / en aanhoren.
 't Eeuwig Hale-Haleluya.

ZIELS-WORSTELING.

In 't naderen tot het H. Avondmaal, en de
overwinnige des Geloofs.

Matth: 23: 28. Komt herwaarts tot wy alle die ver-
moeyt, en belast zyt, ik zal u ruste geven.

Op de wijze van den 24. Psalm.

1. **W**ie zal derwaart / wie zal o God/
Optreden tot u heylig slot?

Om daaz u goedicheyt te spaken /

Wie sal aan uwen ronden dis /

Die vol' van heyl / en zegen is /

Tot zijner zielen troost, genaken?

2. Ik weet / o Heer! het is de man /

Oprecht van hant / en zipper van

Seveynsheyt / en verkeerde wegen /

Hy is 't / o God! en anders geen

Dien gy verkiest / hy is 't alleen

Die uw gesicht, sal sien in zegen.

3. Uw Tafel houdt een reynen Wijn

En gy / Heer / wilt geheyligt zijn.

In al uw Hemelsche beheren /

Het Rot der goddeloosheit sal

Met 't volk / uw waagt / en lief getal
 Van uwe gunste minner deelen.

4. Verstout sich een verwaanden Geest,
 Te naken tot u Byploft-Peeft /
 En ongeciert aldaar te komen;
 Uw Goddelijke Oogen-straal,
 Doozstrebende de gantsche Zaal,
 Heeft soo een Gast wel haast vernomen.

5. Uw Boden, staan ook by der hande
 Om hem te wijzen aan een hande
 En vast aan hand en voet gebonden /
 Te werpen in den jammer-huyl /
 Daar wec-geklag / en naaz gehuyl /
 Bezolding strekken booz de zonden.

6. Jodien gy mi reyn-oogde Godt!
 My woud vergelden zulk een lot /
 Gelijk mijn zonden wel zijn waazdig /
 Mijn loon en sta niet beter zyn /
 En 'k moest gewoepen in de pijn
 Noch roepen / God gy zijt rechtbaazdig.

7. Woud gy my stellen, tot een baak,
 Da uw gerechtigheyt, ter wraak,
 Van uw geschonden bond, en panden,
 Gy sloegt my daar ik neder zat /
 En 't brood met uwe kind'ren at /
 Noch niet vermoyzelt van mijn tanden.

8. Heeft soo u guntmighent geblaakt /
 Wanneer een man alleenlijc raakt
 Met handen onbedacht geflagen.
 Schoon goeden ernst / aan D'heyl'ge Kist,
 Wel soo u luste dan de twist
 Met my / wat volghen my geen plagen?

9. Gy mocht mijn Ziel op-epschen daar /
 Om 't isf u een Gedenk-pilaar,
 Ten baak van and'ren doen verheeren /
 Op dat het byghelachtig volk /

Ipt soo een ongewoone Tolk,
Iu vreesse beter mochten leeren.

PAUZE.

10. Maar hoe mijn ziel te zeet bevoert!
Hoe vind ik u dus bez' bevoert.

En 't overwegen van Gods rechten?

Deel beter stof vooz dese stonde

Was 't / met Gods troostlyk hepl-verbont /
t' hant nerc gebogen / op te rechten.

11. Dat epicht b'zonder dese tijt /

En 't feest daaz gy geroepen zijt /

Het toe-gerekende vertrouwen /

In d' as van ongelovighyts /

Maaz onder het bedolven leyt /

Weer op te wekken vooz 't aanschouwen.

12. En laat eens weyden uw gesicht

De kamer daaz / hoe vol van licht,

En hepl en troost zult gy die vinden:

Zie daaz het Brood, zie daaz de Wijn,

Die enkele liefde panden zijn /

Van onsen Heer / aan zijn beminden.

13. Ziet! elk is als een nieuwe blyk!

Wel hier en is niet vrezelyk:

Maaz alles is hier vol van zegen /

En liefd' / en gunst / en vreed' / en hepl /

Al t'zamen zonder een' gepeyl /

Dooz 't bloed van Godes Zoon verhezen.

14. Geen and're stem / geen and're wooydt

En werdt op dese plaats gehooyt /

Als goedertieren, vol genaden

Is Zions Heer / groot van gedult /

Vergevende de zond', en schult

Des zondaars / angstig en verflagen.

15. Ziet! dat is 't ook / dat hy opcht meest /

Een treurig' / en benaerden geest,

Die sal / die kan hem niet misgagen /

Dat is de gabe die hy wacht /

Dat

Dat is het offer dat hy acht:

Wel aan mijn ziel wilt niet vertragen.

16. En vind' gy niet het geen gy wout /
 En dat de Wer' afepsche / misrouwt

Daarom noch niet / boelt gy uw zonden /
 Hier is een waazde Medecijn

Tot lichtenis van uwe pijn /

Hier is een balzem booz' uw' wonden.

17. Een Beek van zuyv' rende harte-bloet ;
 Geloost maaz / en zyt wel gemoot /

Hoopt op u' God / waarom te vrezent ?

Dat is de stemme meer geschiet /

In 't nieuw' verbond, en vrees' doch niet ;

In J.E.Z.U.S. is' uw' hof' gertzen.

18. Bidt' gy uw' gaave niet volmaakt /

Soo weet dat zulk' wel Siva' waakt /

Daaz' uw' / en blind' / en kzeipel offer /

In Godes' Tempel toegebracht /

Van zijne hooghept werd' beracht /

In Kalf, en Weer, en Duyf, en Doffer.

19. Maaz' Zion kent die strengheyt niet /

Alwaaz' men zelfs' geropen zyt /

En blind' / en lamme vol gebreken /

Verwachtend' / dat des' Hemels' Heer' /

Tot zijn' barmhertigheden eer /

Een' hof'-woord tot haaz' ziel mocht spreken.

20. Wel aan mijn God ! soe tred' ik toe /

Flaut' in my zelfs' / en zachtens' moe /

Niet bindend' waaxt' uw' op te dragen :

Maaz' wachtend' wyl' u' rijke hande

Een' gunst-betwys' en liefde pandt /

Och laat mijn' veed' uw' niet mishagen.

S. Simonides.

L O F - Z A N G .

Voor Gods weldaden, in 't H. Avondmaal verzegelt.

Psalm 56: 13. 14. Ik zal u Dankzeggingen vergelden: want gij hebt mij uit de klauwen der Dood, enz.

Toon: Psalm 105.

1. **W**el-dadig God! wilt de Lof-zangen /
Doo? uwe goedheyt wel ontfangen /

Onz' herte rijst / en is verheugt;
De mond, roept uyt der zielen brongt /
Op roemen de wel-dadigheyt /
In uwen Zoon ons toegelept.

2. Op maake soo vast de liefde banden,
Van ons: en geest de heyl'ge panden,
Van u gena en zaligheyt /
Doo? Jezus Kruys doo? ons bereydt.
Op zet ons neer aan uwen Dis,
Daa? volheyt aller zegen is.

3. Doe u' arme ziele, soo beladen /
Doo? veel zware misdaden /
Mag in onmacht ter dood gewond /
Dok in den vloek van hare zond /
Was zu van kracht / en hoop ten end /
Tot God zijn liefde tot haa? wend.

4. Want gy Heer! wilde niet herderben /
Den zondaar / noch hem laten sterben:
Op zond veel liever uwen Zoon
Op aarden neer / by ons ter woon
In 't vleesch: en maakt hem ons gelijk,
Hem arm, ons / doo? zijn armoë rijk.

5. Wat heeft die al doo? ons geleden?
Hoe bitter heeft hy gestreden!
Zijn ziel was droevig tot de door,
Zijn smerten waren wonder groot /
Zijn hellen-angst en zielen strijd
Heeft ons van dood / en hel bevrijdt.

6. Wat

6. Wat heeft hy al voor ons verdragen?
 Voor banden, geessels, wreede slagen,
 Voor Nagels, Kruys, en Doornen kroon,
 Wat lastering, smaat, spot en heun?
 Tot hy zijn ziele over gaf
 In 's Vaders hand, en daalt in 't graf.

7. O snoode zond! wat bitter vruchten
 Draagt gi? hoe niet mijn Jezus zuchten!
 Hoe droevig riep hy in zijn nood/
 Wanneer hy streed met hel, en dood,
 Mijn God! mijn God! waarom verlaat
 Gy my, in dezen droeven staat.

PAUZE.

8. Ziet nu uw Jezus opgehangen,
 Zijn armen rephen / uw t'ontvangen;
 Komt schouwt uad 't Kruys uw Levens-york
 Die soo na uw verlossing dorst;
 Uw zaligheyt is nptgewacht,
 Hy roept het is nu al volbracht!

9. Ziet hier, o ziel! de wonder stralen/
 Die eeuw'ge liefde nederdalen/
 In onsen Borg, en Middelaar,
 Schijnt Gods geode wonder klaaz/
 Zijn recht heeft hy voor ons voldaan,
 God neemt ons in genaden aan.

10. De zonden worden ons vergeven,
 Zijn Geest begint een ander leven.
 Hy geeft ons hoop van 't hemels erf/
 De ziel is by van 't al verderf;
 O God! de algenoezaam God,
 Gy zijt ons eeuw'ig deel en lot.

11. 'tZijn nu de vangevome tijden/
 O ziel gaat uw in God verblijden!
 Een bang gemoet / en droeve geest /
 En voegt niet op dit Bruylofts Feest,
 Daar Jezus met uw Bruyloft houdt /
 Uw tot zijn Bruyd voor eeuw'ig trouwt.

12. Wat sullen wy dan weder geben?
Wy zijn verplicht ons' gantze leven
Tot uwen dienste met alle kracht.
Want al wat gy ons verwacht
Doo; al uw goetd is dankbaarheyt,
O Heer! maakt ons daaz toe bereyt.

DANK-LIEDT.

Na 't H. Avondmaal.

*Psalm 66: 16. Komt hoort toe, alle gy die God vreest, ik
sal vertellen wat de Heere aan mijne ziele gedaan heeft.*

Op de wijze, Jezu die nws gedachtig is,
Of van den 100. Psalm.

1. O Heer wie kan uw Lof na waard'
Betrachten / hier op dese aard'
Mijn hert / en tong is onbequaam /
Om recht te prijfen uwen Naam.

2. Nochtans mijn ziele poogt en tracht;
Ma uwen lof met alle kracht /
Tot uwre eer / en dankbaarheyt,
Maakt my doo; uwen Geest bereyt.

3. Ik sal uw g'roote goedigheyt /
Van my outwaardigh toegelepdt /
Ekennen / met een Lof-gezang,
En dienen uw mijn leven lang.

4. Ik lagh in mijne zonden doot,
Man alle goetd berooft / ontbloot.
Wy my was geene hulp noch raadt;
Ach! hoe elendig was mijn staat!

5. Uw recht Heer! eyschte my ter straf;
Den vloek sneedt al mijn hope af:
'k Had tegen uws / zoo zwaar misdään /
't Scheen anders niet / of 'k sou vergaan.

6. Maar uw liefde over groot
Die niet begeert des zondaars doot.

En uw genade pleet booz my /
 Dus gink de toornigheyt booz my.

7. Gy zepde tot uw eygen Zoon?
 Daal neder uyt des Hemels thron,
 Legt af u glans en majesteit,
 En brenge den mensch tot heerlykheyt.

8. Wordt gy booz hare zonden borg;
 Draagt booz de arme zondaars zorg,
 Maak gy de vree met my en haat /
 Als een verzoenend Middelaar!

9. O lieve Jesus! hoe berepdt!
 Quaamt gy op d' aard' in nedzigheyt /
 En naame op uw al onse schuld;
 Gy hebt booz ons Gods recht verbuld.

10. Gy gaast uw duurbaar herten-bloet /
 Waar booz gy onse zonden boet /
 En leed de alderwoestste doot /
 Om te verlossen uyt den noot.

11. ô Grootste liefde die men bondt!
 Gy maakt met ons een trouw-verbondt;
 Wy zyn uw volk / uw deel en lot;
 Gy onsen Konink / Heer / en Godt.

12. Gy geeft aan ons een liefde-pant,
 De teekens van zo nauwen bant;
 Ontfangen wy aan uwem Dis,
 Tot onse Troosts-gedachtenis.

13. Ontfangt dan weer tot dankbaarheyt,
 Een ziel / gewillig en berepdt;
 Tot uwem dienst / genadig Heer!
 Uw, zy alleen den lof en eer.

TRUUR-LIEDT,

Over den droevigen staat van de Christenheide
 der Kerke, en des Vaderlands.

Chron. 7: 14. Zoo mijn volk, over de welke mijnen na-
 me genoot werd, zich veroorloeden en bidden, en myn

aangezicht zoeken, en zich bekeeren van hare boose wegen: zoo sal ik nis den Hemel horen, hare zonden vergewen, en haar land genezen.

Op de wijze van den 28. Psalm.

Truur, Zions volk, in deze dagen /
 Nu Godt besocht met zoo veel plagen,
 Zijn d' herten niet zoo hardt als steenen?
 Op byken upt in d'oevig weenen,
 Nu's Heeren hand slaat slag op slag,
 O Wee! wat is't een duisteren dag.

2. Den Hemel drijft vol gramschaps wolken,
 Die Godt uytstort op alle volken /
 De Christen-wereldt is in roere /
 't Volk dat Gods name plag te voeren /
 Iepd gants verdeelt van een gescheurt,
 Van ramp en straff heeft elk zijn beurt.

3. d' Ontsteecken brandt van oorlogs-vuuren,
 Van bet' / en by de nabuuren,
 Verwoest / verderft nu land / en steden /
 Gaat recht / en ruste gants betreden /
 Wie weet waar dit noch epuden zal?
 't Komt nader by / en dreygt den val.

4. A Kerk en Volk geboekt de roeden /
 O Heere! neentze in u hoede /
 Den Antichrist, met Babels-volken,
 Verleiders, rechte Satans tolken /
 Staant op / en quellen steeds uw eik,
 Op soeken niet als diens verderff.

5. Ons Vaderlandt krijgt zware slagen /
 Van 's Heeren handt: die veele dagen /
 Zijn gram gesicht heeft laten merken /
 Op stelt zijn wrake vast te werken /
 Op toorn / en strast ons dag op dag /
 Zijn gunste schijnt niet alsze plag.

6. Godt plag booz Nederlandt te sichten,
 In handt die slech ons upt het tijden /

Al was haer staat noch zoo berlegen /
De uptkomst was met heyl en zegen.
Maar 't schijnt dat raad en kracht bezwijkt /
Nu Godt met zijnen zegen wijkt.

1. Pauze.

7. Men ziet al upt / men wacht na vrede,
Ma redding upt de tegenheden,
Maar ach! dit goedt blijft agter wege /
De voorspoedt wijkt / 't gaat alles regen,
't Is dagh / op dagh / van ongeluk /
Steeds quaat gerucht, en nieuwe druk.

8. Dit doen / o Heer! de groote zonden,
Waar in wy booz u zijn bebonden /
Wy alle zijn van 't padt geweken /
Dies komt gp onse daden waken /
Ons quadt / en ongerechtigheyt /
Heeft booz ons deze straf betrept.

9. Wy hebben tegen u geboden,
Wy ons u Godt / de vreemde Goden.
U dienst, en eer wordt gants vertreden,
U Naam gequetst, met vloek, en eeden,
U woordt, en Rustdag klein geacht,
Ja 't hert aan 't schepsel toegebracht.

10. Hoe koudt, en doodt zijn onse zielen
In uwten dienst, maar ach hoe kreielen
Van binnen d' ydele gedachten;
En boze toebren zonden krachten /
Traag, ongelowig, zorgeloos,
Ondankbaar, trotz, is 't harte boos.

11. Haat, gramschap, nijd en bitterheden,
Naamschendig, schrekklap, qua zeden,
Ontrent den mensch is 't bozen handel.
Waar is d' oprechte Christen wandel?
Voor Godt, die na den Hemel leyd /
Waar is liefd', ootmoedt, en heyligheyt.

12. U volk! is selfs van 't recht geweken /

En weg geboert tot zonden streken /
Op die als sterren moeten lichten,
In 't krom geslacht, en and're sichten,
Gaan ook helaas! Den dwaal-weg in /
De werelt steelt haar hert, en sin.

13. Dus leggen wy in zware schulden,
Hoe kond gy ons noch langer dulden;
De misdaat van u bond-genoten,
Heeft u al langen tijdt verdoeten /
Nu al utd gunt en goedigheyt
Ong noch tot geen bekeering leyt.

14. Ach! 't meeste quaad van alle quaden /
Waar meed' ons herte gaat beladen /
Is dat het in al 't zondig woelen /
Leydt levenloos in ongevoelen,
't Is als versteent, en zorgeloos,
Gants zonder kracht, ja eben boos.

2. Pauze.

15. Waar gaan wy dan in deez' elenden;
Waar zullen wy ons hene wenden?
Daar is geen hulp als by den Heere /
Laat ons van herten tot hem keeren,
Niet achter blijven zonder moedt /
Laat ons maar gaan want hy is goet.

16. O Vader! der barmhertigheden /
Doo; wiens genaden troon wy treden /
Niet zuchten, klagen, bidden, smecken,
Daar doch niet voert aan ons te wreken /
Al 't quaad van ons booz u begaan /
Heert! helpt ons noch / eet wy vergaan.

17. Ontfangt ons weder in genaden,
Al onse groote misdaden /
Wilt die α Heer? niet gedencken:
Maar ons utw' gunste weder schenken.
Ontslaat ons van de strenge straf,
En keert de plagen van ons af:

18. Dat

18. Dat uwe handt noch eens verschoone /
Om Christus uwen lieben Sone!
Dat 't heplig bloedt upt zijne wonden /
Afwassche onse vuple zonden.
Dooz zijn verdient en waardighepdt
Zp ons genaä en hepl berepdt.

19. Laat ons niet langer van u dwalen ;
Uw Geest die koom' ons weder halen ,
Laat die ons dwalend hert gelepden /
En tot uw dienst en lof berepden.
Keert weder met uw aangesicht ,
Dan woorden wp geheel verlicht.

20. Doet uwe goedhept weder schijnen /
't Gevoelde quadt , van ons verdwijnen /
Ook alle plagen die noch dreygen ,
Bedenkt / o Heer ! wp zijn u eygen ,
Het volk van u gena-verbondt /
Verdelgt ons niet tot in den grondt.

3. Pauze.

21. Laat uwe rucht ons krachtigh leeren /
Van onse zonden tot u keeren /
Dat wp ons tot een beter leven /
Van u gewillig over geben.
Vernieuwt ons hert , schrijf u gebodt !
In't binnenste , o goede Godt !

22. O Heere ! komt de hooshept stillen /
Van die geen vree maar oorlog willen /
Geest eendzacht onder Christen-Vorsten ,
Bedwingt haer die soo glerigh dorsten /
Na roof en bloed , bzerkt macht en list /
Van den verbloekten Antichrist.

23. Geest aan uw' Zion rust en vrede ,
H volk heeft lang soo veel geleden /
Bzeekt doch de roede der elenden /
Upt d' Hemel wilt verlossing zenden.
Verhoort u Bruidt , die tot u blucht /
By weant / en geeft een naar gezucht.

24. Laat u van Heere! eens verblijeten /
 Het roven, moorden, bloedt-vergieten,
 Het vangen, schenden, en't verjagen,
 Dat doeblyg schrypen / weenen / klagen /
 Derwerpt doch niet / want ziet de noodt /
 Van d' oorlogs-plage is seer groot.

25. Bestuurt o Godt! all' onze Goden,
 Dat zy het volk na uw geboden /
 Beheerschen, die hoog-gaende zonden,
 Gemeen / en openbaat bevonden /
 Antroffen / die ons Vaderlandt,
 Nu brengen in dien doeben standt.

26. Doet d' Onderdanen in uw bryze /
 Haar buigen, en gehoorzaam wezen.
 Dat wy met vree, en ruste leven /
 In't goede landt aan ons gegeven /
 Tot waarhepdt / liefd' / godvuchtigheyt /
 Maakt d' herten van het volk berepdt.

27. Bewaart's lands heit, en sterk de machten
 Waakt / in't gebaar met onse wachten,
 Gelept / en helpt / als't volk moet strijden.
 Geest overwinning t' onser zijden /
 Strijdt voor ons met u rechterhandt /
 Ach helpt't berlegen Nederlandt!

28. Geest ons ook Herders die ons lepden /
 Op't rechte padt in zuybre weyden /
 Die sichten met haar leer, en leven,
 Die selfs een beylig voorbeeld geven /
 Die met een hert, en recht verstandt.
 U Tempel bouwten hand aan handt.

29. Ontfangt d' Vader! onse beden /
 Ziet op uw kindzen hier beneden /
 Tot ons geroep leent uwre ooren /
 Ach komt ons nu in gunste hooren /
 Doet hulp van u genade Croon /
 Amen: om Christus uwen Zoon.

KLACHTEN, en GEBEDEN,

Tot Godt onder de Pest-roede.

2 Chthon. 7 13: 14. Zoo ik de Pest onder mijn volk zende, en mijn volk, over de welke mijnen name genaemt word, zich veroetmoedigt, en bidden, en myn aangesicht zoeken, en sich bekeeren, van hare boose wegen, zo zal ik uit den Hemel hooren, en haar zonden vergeven, en haar lands genezen.

Toon: Van den 38. of 61. Psalm.

Heerre Godt! uit zware plagen,
Die wy dragen /
Treffon ons zo diep in't hert.
Sal dan noch die felle roede,
Langer woeden /

En ons brengen smert op smert?

2. Met u scherpe toorne-schichten;

Komt gy richten /

Onse zond: wie kan bestaan?

Doo; u doodelijke pijlen

Die haar pien /

Om zo beele te verlaan.

3. Huys aan Huys! werd vast geslagen

Alle dagen

Gaat dien staanden Engel voort /

Met te quetsen / woegen / doden /

Ach wat noden!

Waar men ziet / en waar men hoort.

4. Waar wy keeren / waar wy wenden /

't Zijn elenden.

Over smert, benaueheyt, pijn,

Hoort men hermen / klagen / steenen /

Bitter weenen.

Wie kan ongevoelig zijn?

5. Bange koorizen, bloeden, braken,
 't Stadig waken,
 Zeehen alle moedt en kracht.
 Erierbuylen, boze zweeren,
 Duple neeren,
 Zijn de stoffe van de klacht.

6. D' Eene zal onrustigh woelen,
 Dooz't gevoelen /
 Van benauwtheyt om het hert.
 't logewandt word hem doozsneeden
 En de leeden,
 Zijn verbyzfelt dooz de smert.

7. Mocht ik eens de brandt verhoelen?
 Dien ik voele
 (Roept de kranke) in mijn bofst /
 Kander niets mijn hert verquisten!
 'k Moet verstikken,
 'k Moet versmachten van den Dorst.

8. D' Ander leyd gebuurig razen,
 Als de dwazen /
 Nu't verstandt en neder dwaalt.
 Of ook in slaap gezonken /
 Als verdzonken /
 Wordt de kranke weg ghaalt.

9. De Bekenden, Vrienden, Magen,
 Zien de plagen /
 En blijven van bezwe staan.
 Als zich menschen van ons heeren
 Blijft dan Doere!
 By ons / neemt uw onzer aan.

10. Ach! hoe veels gaander sterven,
 Die verberben /
 In haar zonden / zonder boet:
 Haastig doet de Doodt haar t leven
 Obergaben?
 Zonder een bereidt gemoet.

11. Beel bedroefde Weezen klagen /
Die deez' dagen /

Van haar Ouders' zyn ontbloot.

De verlaatne droefde Weeuwen

Klagen schreeuwen /

Om 't verlies haars' echigenoodt.

12. Mannen! die als Hemels lichten!

Andze sichten /

Worden schielikt weg gerukt.

Reffens boozen / worden vromen

Ons ontnomen /

Welker doot / ons 't herte drukt.

13. Godt schiet mee vergifte pijlen,

Ach de Bije!

Is tot kappen toegeslett /

Boomen die geen vruchten dragen /

Dooz de plagen,

Worden neer ter huut gebekt.

14. Heere! dus sit toorn ontsteken /

Om te wreken /

Al het quaadt van ons begaan;

Ach! wy roepen om genaden /

Weert die quadert /

Helpt / ons / eer wy gants' betgaan.

15. Wy bekennen 't zyn de zonden,

Die ons wonden /

Die verdienen dese straf /

Dader! wilt ons doch vergeven,

Laat ons leven /

Keert doch uwen Toorn af.

16. Van uw padt / zyn wy geweken /

Tot gezeeken;

Zorgeloos is ons gemoedt /

Tot verkeerde zonden toeger /

Gants' genegen /

Traag, en lauw tot 't wate g

17. d' Aarde steelt ons hert en zinnen /
 Op beminnen ;
 's Werelts lust : Ja ydelheyde
 kan ons herte beter smaken /
 Meer vermaken /
 Dan 't geen ons na boven leydt.
18. Hoven Naam , en rust dag Heere !
 Op ontzeten /
 's Heyligh Woord , word kleyn geacht.
 Onst trouwe sijve herten ,
 Die u terten /
 Worden dooz geen slagen zacht.
19. Hoog van moed , en hart van nekke /
 Diet te trekken /
 Dooz uw goedheyt / noch dooz straf.
 Boos , ondankebaar dooz uw zegen /
 Steeds genegen
 Zijn wy / om te wijken af.
20. Geldzucht , ongerechtigheden ;
 Quade Zeden ,
 Overdaat , en dertelheyt ,
 Haat , en nijd in bittere twisten
 Booze listen ,
 Daar men mee verleydt , en vleydt.
21. Waare deugt / en 't heylig leven /
 Zijn verdreven /
 Daar is niet dan woordt , en schijn.
 Christenen / zjndet veel in name ,
 Maar zo schamen /
 Waar de kracht , en 't waare zijn.
22. Heer ! wy vallen dooz u neder /
 Keert doch weder /
 Maet u gunst / en weert het wee.
 Laat uw wraak-zwaardt uptgetogen /
 Diet meer mogen
 Slaan : maar steekdet in de scheer.

23. Jesus! maakt voor ons verzoening /

U boldoening /

Maaht ons van Gods Toozen by;

Komt nu voor den Vader treden /

Met gebeden /

Doet dat hy genadig zy.

24. Op dat wy ons tot uw keeren;

Stoht o Heere!

Uwen Geest in ons gemoedt /

(Dan genade, en Gebeden)

Doet ons treden /

In den weg van ware Boer.

25. Van verlaten wy de quade

Zonden paden /

En wy sullen t' uwer eer /

Ons geheelijk overgeven,

Om te leven /

Tot uw wil, en dienst o Heer!

26. Uwe Leeraars en Dienaren.

Wilt bewaren /

Die nu in de scheure staan /

Die met troost de kranken sichten /

En berichten

Voor het Krups tot Godt te gaan.

27. Wilt ons in gena behoeden /

Voor die Roede,

Weert die plage van ons Huys,

Of zo gy die Heer! doet naken!

Ons te raken /

Troost en helpt ons in dit Krups.

28. Laat ons al in tijds bereyden,

Eer wy scheyden /

Upt die hofse aerde rent:

Neemt de ziele upt de banden,

In uw banden,

Heere! geest een zalig endr.

Nederlands Gebeden tot Godt over den Oorlog met Engelandt.

Plam 122: 6, 7. *Bid om de vrede van Jerusaleem, wel moeten zy varen die u beminnen. Vrede zy in uwe vestingen, welvaren in uwe paleyzen.*

Op de wijze van den 74 of 116. Psalm.

O Heer! hoe toornig staat u aangesicht!
 A scherpe Roe geeft ons soo harde slagen!
 Eerst Pest, nu krijg, o nate Droeve dagen!
 Creed doch niet berder met ons in 't Gericht.

2. Koninkrijken Volkren van grote macht /
 Gaan zich ten Oorlog tegen ons bewegen
 Misgunnende dien boospoet / rust en zegen.
 Die uw godhept ons heeft toegebracht.

3. Helaas! van Christenen, die door een geloof,
 En Geest, tot Vree en Eendracht, zijn verbonden /
 Wort liefde / trouw / door krijgs-gewelt geschonde
 Nu dorstende na Broeders bloed, en roof.

4. Dit doen de zonden van ons Nederlandt!
 En van het Volk die uwen Naam belijden.
 Wie wijkt niet af van dese boze tijden?
 De deugd bestrykt / de zond neemt overhandt.

5. De boospoet / rijkdom / breed / en overvloed
 Van 't aardze goed / en Hemelsche genaden /
 Becepschen dank! maar ach! al die weldaden /
 Misbruyken wy en doen steeds quaat booz goed.

6. O gruwel-zond! o sijn ondankbaarhept /
 Is dit vergelding, booz zo grooten zegen!
 Die Landt, en Kerk, ja ieder, heeft verkregen?
 Is dit de vrucht booz Godt? hoe dus verlepdt!

7. O Heer! booz u bekennen wy de schulde /
 Van ons gemaakte / door zoo veel zware zonden /
 Laat noch verzoening booz ons zijn gebonden /
 Verchoont / vergeeft / en hebt met ons gedult.

8. Om Jeshu! uwen een-geboren Zoon /
Die trouwe Bôrg / die selfs dooz zijn voldoening
Van 't krips berwierf / een eeuwige verzoening.
Die dooz ons bidt / dooz uw genaden-troon.

9. Laat ons Gebedr u wezen aangenaam /
Wilt dooz u Geest / ons herte bidden bidden /
In ware boer: de ziel in deugd ontsteken /
Dat wy om u ' ontmoeten zijn bequaam.

10. Als wy dan komen voor uw Aangesicht /
Dat onse beed' u tot gena bewege:
Hoort ons / geest voorpoed / vrede, heptenzegen!
Behept met deez' dupfernisse wredet licht.

11. Afg'raast ons niet met een bergramt gemoet
Maar wilt in liefd / ons matiglijk kastijden /
Tot zielen nut / dat ons uw handt begeride /
Van al dit quaet / en doe ons weder goet.

12. Doet wort aan Zion! uw beminde Bzuidt /
Bewaart uw Kerk, in dese laatste Dagen:
Geest dat uw Volk heel Hantz-bzuchtendzagen.
Deelt dooz uw geest haar meer gaben wpt.

13. Der schoon in gunst: Vereenigt Nederland.
Hevgt krijs-gezinde herten tot den vrede,
Zou niet; help ons / al in de tydt verleden /
Strijd voor, sit met ons, dooz uw sterke handt.

14. Maakt gants te niet den roes en hogemoet
Der haters die nu soeken ons verderben.
Laat d' Amichrist noyt zinnen lust berwerben.
Stilt vbandschap / bersehoont het Christen bloed.

15. Waakt over 't Lam:geleis ons' oorlogs-magt
Dooz uwen Wem wilt ons verwioning geben.
Op dat w' in rust en vrede wader leven.
Miet Broeders, van geslachte tot geslacht.

16. Geef ons ook Heer! hier na de zaal'ge rust!
Daar geen bemoert / nog doot / hoort wordt gelebet;
Alwaat in bzeugd en' volle heerlijkheden
Dooz u Aangesicht: de ziel haar u' uft.

Nederlands-klacht, en plicht in hare nederlagen en tegenspoeden. 1665.

Psalm 44: 10/ 11/ 12. Maar nu hebt gy ons verstoosen en te schande gemaaks, dewijle gy niet onse krijgsheyren niet uyt en treks. Gy doet ons agterwaarts keeren van den wederpartijders: en onse vyanden berooven ons, voor zich. Gy goeft ons over als Schapen, enz.

Toon: Psalm 79.

Truur Nederland! om dat u eer en luister
 Du valt in 't stof/ u gloer-glans wort duister/
 U hoogheyt daalt/ u boosspoed is getweeken
 U mogentheyt leyd nu helaas! bezweeken.

O wee des tegenspoeds!

Die herten zoo vol moeds

Zoo laag dee neder-zijgen/

Om 't naer en doeb' gerucht!

Wanneer u scheeps-magt vlucht,

En gy moest neerlaag krijgen.

2. **T**ruur Nederland, om dat uw dappre helden
 Die vol van moedt haar leven voor u stelden/
 Meer zijn gebelt/ uw zee sterkten dooschooten/
 Verbzand/ gerooft/ en zoo veel bloeds vergoten

U hey-kragt wierd verzaagt/

Als Schapen weg gejaagt/

Van-oder maakt' verfloutwen/

Wat hielp u grote maght?

Zo haast ter vlucht gebracht/

Dus valt u los verfloutwen.

3. **Z**ie Nederland Gods gramschap berder roke
 Die uwre macht al meerder heeft verbzoken/
 Doos storm verstroyt, de Schepen heen gedzeben/
 In's Dvand hand/ haar tot een roof gegeven.

O smertelijke slag!

Noch was 't een duystren dag/

De Spandt komt te lande
 (Een slaaf van d' Antichrist
 Dol weebel-moets en twist)
 In breeken, roben / branden.

4. O Nederland! ten Hemel hoog gesteggert /
 Op hebt aan God gehoozsaamhept geweggert.
 Wat eer en dienst heeft hy booz al dien zegen
 Dooz zo veel goeds / tot dankbaachhept verkregen?

U trots, en hogemoedt,
 Pracht weeld', in d' overbloedt /
 Die't gantze land verbulde /
 U Walg, van't Hemels bjoedt /
 U zorgeloosheyt groot /
 Was langer niet te duiden.

5. O Nederland! dooz boozspoet niet betwogen
 Tot beterschap: hoe hoger opgetogen
 In eer en macht / hoe berder afgeweken
 Dan utwen Godt / tot zonden en gebreken.

Als boozspoet utw niet baat /
 Zo helpt geen ander raadt /
 Om u van't quaat te heeren;
 Dan dooz de scherpe tucht /
 Waar onder gp nu zucht /
 U beter weg te leeren.

6. Cruut Nede: land! doch niet zo seer om plagen
 Als om utw zond' waarom gp wozt geslagen.
 Op hebt misdruikt Gods goedighept en zegen.
 Tot ydelheit, en werelks-lust genegen.

Ten goeden yverloos,
 Ten quaden dylstig / boos,
 Betwent van Godt te dwaalen /
 Keert tot u Dader wer.
 Bewijst hem dienst en eer /
 Laat utwen hoogmoedt dalen.

7. Hoopt Nederland, geest den moet niet verloren
 Om Jezus wil sal Godt utw Google en hooren.

Nederlandsche kerk.
Ziedt hem / die d'zucht in vzeugde kan verheeren.
Steuwt op geē vlees, maar soekt de hulp des Heerz.
Godt plag dit Nederlandt
Te redden dooz zijn handt /
Op quam dooz haer te stryden:
Wat Staat, of Kerk in noodt
En riep tot Godt / hy boodt
Zijn hulp die u bezyjde.

G E B E D T.

8. Verhoort ô Heer! de klachten en gebeden.
Doet Zion wel / geest Nederlandt-de vrede!
Keert/die na roof en bloed, van Chyristnen doozsten.
Ver-rene in vzee Koningen / Staten / Doozsten/
Breekt doch de Oorlogs Roe /
Op staat niet verder toe;
Wp smeeken om genade/
Om Jezus onsen Heer.
Ontfermt uw onser weert.
Bezyjdt ons van die quaden.

9. Maar Vader! is't u heplig wel-behagen /
Dat wp die straff noch langer moeten dzagen /
Ja wilt op't keups op ons noch zwaarder maken.
Geest dat wp ons dan t' eenemaal verzaken.

Dat onse wil / en lust /
In d' uwe zy gerust.
En na uw handt ons boegen /
Is't beter tegenspoedt?
Dat zig dan ons gemoedt
In u ô Godt! vernoege.

VREUGDEN-GEZANG,

Op de Geboorte CHRISTI.

LUC. 2: 10, 11. De Engel zeyde, zies ik verkondige u grote
blydschap, die allen volke wezen zal, naimelyk dat u be-
den geboren is de Zaligmaker Christus. die Heere in de
stad Davids.

Toon:

Toon: Psalm 89.

1. **O** lang gewenste dag! **o** vreugden-rijke
ryd!

Waar in sich 't Christen volk met roden zeer ver-
blijd /

Wanneer des Hemels bond' die tijdinge dee hoozen
De Zaligmaker, is op heden u geboren!

Te Bethlem in een stal, wort uwen Heer gebonden!

Daar leyd 't kleyn groot kind / in doekken omge-
wonden.

2. **O** wonder Gods! **o** groot geheim der zalig-
heyt

Hier ziet men saam aemoed / ootmoet en Maje-
steit.

God is een mensch! en komt by ons in 't vleesch
berkeeren /

Gods een-gebooren Zoon! dien zelfs de Engelen
eeren /

Wort een geringe slaaf om aan het kruys te ster-
ven /

Om booz sondaar gena by Gode te berberben.

3. Hoe heerlijk daalt / en straalt / de heylige He-
mels sehaar!

Die zingt Gods lof / en maakt zijn wondzen open-
baar /

God zy de eer, in d' hoogste Hemel! is haer taal /
Dat zijne gunst en vree, op aarden neder dale.

By neme in den mensch / een heylig welbehagen!
Om dezen Middelaar! die alle schult zal dragen.

4. O Jezus Vrede Vorst! dat doch nu vrede daal

Op ons van God verbeemt / dat's in ons' herte
straal.

Maakt met den Hemel vree, dat vriendschap vera-
dwijne.

Doet vrede over al / en zaligheyt ver schijnen /
Neeme

Neemt in ons goede God! om Jezus wils behagen
Dat wy ons waardiglyk als uwe kindzen dragen.

5. O ziele! verheft u toon / en zingt der Engelen
liet /

Zingt Gode eer, nu gy uw Zaligmaker ziet /
In welken straalt / Gods macht, wijsheyd, ge-
naad' en trouwe.

Goedheyt en liefde is in Jezus te beschoutwen /
Rechtveerdigheyt, met Gods Barmhertigheden,
Laat zijnde stoff / van uwten loff op heben.

L O F - Z A N G .

Over de komste CHRISTI.

*Isai. 25: 9. Dese is onse God, wy hebben hem verwacht, en
hy zal ons zalig maken: dese is de Heere, wy hebben hem
verwacht, wy zullen ons verheugen, en verblyden in zijn
zaligheyt.*

Toon: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. **U** Heer! zy lof en dankbaarheyt
Dooz uwe liefde ons bereept /

Die gy op ons laat stralen /
Dat gy upt uwten hoogsten Zoon /
A eeuwig een-gebooren Zoon /
Tot ons laat nederdalen.

O Godt / ons Lot.

Hoe genadig? en weldadig / zijn uw tegen.

Groot is uwe liefden zegen.

2. Wat Zon beschijnt den aarden kloot?

Sijn glans die is te wonder groot /

Al word hy arm gebooren,

Zijt welkoom aller heyden wensch!

Zijt welkoom God gevonden mensch!

Dooz uwe Hptverhooren /

O Zon! o Bron!

Der genaden / die de quaden / wilt genezen ;
Welkoom moet ons / Jezus wezen.

3. O Jezus ! woont doch in mijn hert,
Geneest het van der zonden smert /
Ik wil 't u overgeven /
Neemt aan Heer ! het komt u toe /
't Is nu der vreemde Heeren moe /
Het soekt met u te leven /
Straakt dan / daakt dan /
O mijn Konink ! in u woning / met genaden /
Op alleen komt dat vergaden.

4. O heylig zalig Hemels brood !
Dooz ons bereydt dooz uwen doods /
Om onze ziel te voeden,
Hoe zullen wy met dankbaaryheyt ?
U over groote goedigheyt /
Maak eenigfins vergoeden ?
U Heer / 3er Cer.
Hier op Aarden ; maar na waarde, u te lobben /
Dat geschien volmaakt hier boven.

L O F . Z A N G .

Over Christi Lijden, en Opstandinge.

Rom: 4: 25. Christus is overgelouert om onze zonden,
en opgewekt om onze rechtveerlijgmakinge.

Toon : Hoe schoon licht ons den Morgen-ster.

1. **R**ijst op mijn ziel ! gij hebt nu stof /
Om nu te zingen 's Heeren lof /
En zijn groote daden /
Wanneer gij laagt in zonden doot,
Dan alle heyl, en hulp ontbloomt,
Met straffen zwaar beladen /
Maakt hy / u vry.

Van de zonden, die u wonden / die u wonden /
JEZUS moest de lasten dragen!

2. O liepe trouwe Middelaar!
Hoe viel u desen last soo zwaar?
Hoe veele moest gy lijden?

Op dat mijn doode, gewonde ziel /
Niet teutoig in den afgrond viel /
Hoe vreeslijk moest gy strijden?

O Lan! dat quam
Om te sterven, door de erben / van het leven /
JEZUS moest zich overgeven!

3. Op hebt o Heiland sterke Held!
Dood, Duyvel, Hel, ter neer gevelt,
Op hebtze gants betreden /

Ten derden dage opgestaan,
Door onse schuld genoeg gedaan,
God is met ons te beeden.

O Borg, wiens zorgh /
Ons doet rusten / en berlusten / zonder byze /
JEZUS is weer verzezen!

4. Wat Zon rees op den ehenaa?
Zijn straalen zijn te wonder klaa?
Ach laatze op mid schijnen!

Op dat mijn blinde ziel-gesicht /
Door dese klaarheit zo verlicht /
Dat duysterheit verdwynne!

O daalt! bestraalt!
't Hert van binden / en de zinnen / die soo / woeden /
JEZUS is mijn liebe en leven!

5. O Jezus! dood door uwre macht /
In mi het zonden troeke macht,
Op dat ik met uw leve,

Welft al mijn zonden in u graf,
En breekt het hulk der boosheit af,
Ik sal my aan u geven /
Wacht dan / trecht dan

Onse herten / die met smerten / na 't haken /
 J E Z U S moet het al volmaken.

6. O gzoote Heer der heerlijkheyt
 Mijns levens hacht / mijn zaligheyt /
 Gy hebt de aard' verlaten,
 Gy voert ten Hemel in u rust /
 Daar is mijn schat / mijns herten lust /
 En hzengde boven maten /
 Ik zucht / ik blucht /
 Met mijn hachten / en gedachten / na die ruste /
 J E Z U S zal mijn ziel verlusten.

Aan den Gekruyften J E Z U S.

1 Pet. 3: 18. Christus heeft ons voor de zanden geleiden, by rechtvaardig, voor de onrechtvaardige, op dat by ons tot God zoude brengen.

Toon: Psalm 51. of 69.

1. Gekruyfte Jezus heylig Offer-Lam!
 Om onzent wil / gevangen en gebonden
 Verwont, jammerlijk geschonden /
 O Zone Gods! die ons verlossen quam /
 Die so veracht, vermaat, bespot, gehoont,
 Gedoemt ter dood, de zonden hebt gedragen /
 Dooz ons aan 't kruys geheyt / met doorn gekroont,
 Hoe bitterlijk moest g' o Heyland klagen!

2. Mijn ziel is geheel bedroeft ter dood!
 Als g' de pers der gramschap Gods moest treden
 Hoe worstelt g' met tranen en gebeden,
 In 't bloedig zweer! o angst! o schrik so groot!
 Der zonden last hoe heeft die u verjaagt,
 Tot in den dood / al iden boven maten!
 G' riep (als 't lichaam hing als een verdoemt)
 Mijn God! mijn God! hoe hebt gy my verlaten?

3. O Heyl-Fonteyn! gezegent! Levens-bron!
 Smaadelijk ontkleed, met nagelen

Op hangt ten toon als de verachte slaven /
 Zoo afgemat en slaauw roept gy / my dorst!
 Waarlijk gy dorste na de zaligheyt:
 Dan d' aarde gondaars / gants verlooren /
 Gy hebt volbracht! en 't leven afgelept.
 O groote liefd' tot uw Hoorverhooren!

4. Dank zy u Vader! hoor uw liefd' soo groot:
 U eem'geit doon hebt gy ten kruys gegeven /
 Hoor ons / op dat wy eeuwig zouden leven.
 Dank zy u Jezus! u verblaefte doodt /
 In onse plaats getwillig upt-gefaan.
 Als gy by Godt hoor ons Bezge stelde
 Heeft ons bezgent / en alle schuldt voldaan.
 Hoe zullen wy / o Jezus dit vergelden!

5. O smooide zond die mijnen Jezus kruysst?
 Gy midt Gekruys, Gedood zyn en Begraven.
 O hoos gezocht! gy maakt ons Satans slaven.
 Gy moet verdelgt / ja gantslyk zyn vergruyst;
 Maar o myn Jezus, In my is geen krecht
 Doet hoor uw dood / in my de zonden kerven /
 En hoor het leven aan u geest getoacht
 Doet my u leven / en die glori erben.

G E Z A N G,

Op de komste des Heyligen Geests.

Phil. 143: 10. *Uwe geeste Geest gelejde my in een
 effen laud.*

Toon: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. O groote God! der Heeren Heer /
 Hoe zullen wy tot uw' eer /
 U groote daden pryzen /
 Maakt doch mijn hert en tong bequaam /
 Om lof te zingen uwen naam /
 Ach lof uw groote pryzen /
 Om 't lof / tot lof

Over daden / en genaden / die als strömen
Van u onsen Vader! komen.

2. Als de Zon der gerechtigheyt,

Op eers tot zijne heerlijkheyt /
Zijn Geest quam nederdalen,

Du sittend op sijn Konings Troon /

Bevepd hy ons een Hemels Kroon /

En geeft genaden stralen /

O Zon! ó Bron!

Laat u gaven, 't herte laben / en bezighen /

Dat uw magt in zwakheyt blijke.

3. O heyl'ge Trooster! Hemels Licht,

Die aan de blinde geest 't gesicht /

Komt kragtich in my schijnen,

Ach dat doch maar een heldre straal,

In mijn verdupstert herte daal.

Op dat de nacht verdwïne /

Maakt my / maakt my /

Toreen woning, woort mijn Koning / en mijn Vader

Trekt mijn hert tot hem al nader.

4. O Hemels Vuur! ontvonkt mijn geest /

Ik ben tot noch toe laau gewest /

Doet my in yver branden,

Verteer in my het pdeel kaf /

Breek al de boose tochten af /

Verwarmt mijn ingewanden /

Onsteekt, en quekt,

Heyl'ge zuchten / doet my bluschten / zeer beladen

Tot den Troon van Gods genaden.

5. O sterke Geest! die als een winds,

Ter neder waapt al wat gy blind

Sich tegen u verheffen /

Werpt in my oer de zonden macht /

Die steeds na mijn verderben tracht /

Ach komt mijn hert soe troffen /

Werk doch / sterkt noch /

Introp 't goede / en behoede / my voor dwaalen ;
Dwaal ik, wilt my weder halen.

6. O heylig Water! maakt my klaar

Wascht af mijn smetten groot en zwaar /
Komt mijne ziel verlusten,
Verkoelt doch mijnen brand en dorst /
Mijn hert verlangt in mijne borst /
Doet mijn gemoedt eens rusten /
Sproeyt dan, vloeyt dan,
Levens stromen, doet doch komen / op mijn droogte,
't Zalig Water wpt der hoogte.

7. Komt nu o Trooster in mijn hert

Bermutwet eens / het is soe hardt /
Ach komtet heylig maken /
Berclertet met u gaven schoon /
En blyft 'er eeuwig in ter woon,
Stuurt my in alle zaken /
Leydt my, weydt my /
In 't paden / der genaden / hier beneden /
Voert my in 't Paleys der vreden!

GEESTELIJK

MAY-LIED.

Over de vernieuwinge des jaars.

Psalm 104: 28 14. en 30. Hy doet het gras wytspreyten
Gy verhoort het gelaal der sterren.

Toon, O zalig heylig Bethlehem.

1. Ontwaakt mijn trage slapper-geest /

Ontstaat u van de ydelheden /
Die u gedachten allermeest /
Van boven trekken na beneden.

2. O groote gepl'ge Wastlept!

Maakt uwe Geest my onderwijzen /

Ach! maakt mijn hert en tong bereydt /
Om uwe werken steeds te prijzen.

3. De Vogelkens met haaz beklaant /
Gaan ons in over ver' te bidden;
Sp toonen haren Schepper dank /
En pozen ons om God te loven.

4. De Boomen 's winters uitgeblust /
Betoonen op het nieuws te leven /
Met Blad en Bloesem toggerust /
Beloven weder vrucht te geven.

5. Het Veld met Gras, en Kruid gecleert /
Geeft met zijn geur een zoet betruicken /
Waar zwiert het wild, en land bediert,
Om aan zijn vtedzel te geraken.

6. Al wat men hier schijnt op zijn wijs /
Gods wonderheden t' openbaren /
Elk scheepsel gaat Gods lof en prijs /
Met vollen mond aan ons beklaren.

7. Hoe is mijn ziel soo lebend' doot? /
Wat die soo toephing vrycht's mij drager /
Sp is van lust en kragt soo voot? /
Om 't goet te doen na Gods behagen.

8. Vernieuw mij door u Geest o Heer! /
Op dat mijn ziel in deugden groeye,
En door u kragt al meer en meer /
Op 't pad des levens verdek spoeye.

9. Plant mij, o Heer! in uwen Hof,
Van Zions zuyve Water-stroomen,
Dat ik daar groeye tot u lof /
Dat heele vruchten van mij komen.

10. Laat dalen in mijn dorre ziel /
Des Hemels Dauw van u genaden /
En drijft daar, met het doos bevel /
Dat zonden, die mijn hert beschaden.

11. O Jezus, die mijn waerheit kent /
Geest binnen in mij kragt en leven /

Dat my u bast, **U**n inge-ent,
Dan zal ik u veel vruchten geben.

12. Als gy my van de aard' verplant/
In 't Hemels Parady's daar; boven/
Sal ik tot uwe rechter-handt /
U eeuwig / en volmaaktlyk lovan.

CHRISTELYK HOFLIEDT.

Op't aanschouwen van de groenende Velden,
bloeyende Bomen, groeiende Vruchten.

Psalm 92: 13, 14, 15. *De Rechtvaardige sal groeyen als een
Palmbloom, hy sal waesen als een Cedarboom, op Libanon.
Die in 't Huys des Heeren geplant zyn, dien sal gegeven wor-
den te groeyen, in de Voorburchen onser Gods.
In den gryfen dakterden zullen ze vruchten dragen, zy
zullen vet en groen zyn.*

Toon: Psalm 8.

1. **Z**ingt o mijn ziel! de heerlijkheit des
Heeren!

Al wat gy ziet / is maadig om te leeren /
Gods alle macht, en groote goedigheyt,
Die al wat is / soot wijsdelijk bereyt.

2. Zijn machtig woord doet alle ding berleven,
Het dorr' gelaat des Winters is berdyeten;
De gantze aarde schijnt als weet verjeugt,
Ja al wat leeft is op zijn wijs verheugt.

3. Hoe groent het veld! 't geboomte staat te
bloeyen,

De plant, en kryd't zijn willig om te groeyen,
De knop ontfangt de bloem, dan zet de vrucht,
Ziet hoe 't gewas, als na zijn rypheyt zucht.

4. De schoone bloezen, 't citeert van de hoyen.
Komt overbloeyd' daer te vrucht belooden.
Hoe veel vergaet dat summer ryp en woort!
't Geen heerlijk bloeyt, dat lichtelijc verdort.

5. Als haaz de vrugt tot rypen wil gaan zetten /
 Belaas! wat wil haaz wasdom al beletten /
 De vlieg, de rups, mist, of guure windt,
 Doen dat men wepnig rype vrugten vindt.

6. Gy moet o mensch! hier nutte lesse leeren!
 Tot dit gesicht / verstandt en aandacht keeren.
 Ziet hoe natuur, herschapien weder leeft,
 En gy / doozoekt wat vrucht u ziele geeft.

L. P A U Z E.

7. Wanneer ik eens mijn leven had verlooren /
 Wierd ik van boben dooz Gods Geest herbooren.
 Den stam, en wynstok Jezus, ingelleest /
 In wien mijn ziele leeft en enig blyst.

8. Nu groey ik aan / en ryp, na maat / in trappē
 Van deugd tot deugden / sach ik boozt te stappen /
 Naag na volmaaktheit / tot mijn merk gezet /
 Maar ik vind in 't doozgaan veel dat my belet.

9. Dikwils begint de deugd al zeer te bloeyen,
 In zucht / in lust / in opzet om te groeyen,
 Eest goet begiu! maar lichtelyk verdort.
 Wat is een bloem, maar uyt geen vrucht en wort?

10. De Zaan komt met zyn bergift en vliegen,
 In 't zondig hert / gezet om te bedriegen /
 Dooz werelt, vleysch, met haaz begeertens lust /
 Dooz hzacht en geest ten goeden uytgeblust.

11. Als gy ook Deer / berbergt de Zonnestrallen,
 Van mye gunst, en niet laat nederdalen /
 Om sijne zief / uw geest / en 't Hemels dauw,
 Dan gelyt de rooch, dan is mijn leven slauw.

2. P A U Z E.

12. Als u ziele de hzacht om vele vrugt te dragen
 Komt van den hert / die werkt na zyn behagen :
 Bid hem om geest / die uw dan wassen doet /
 En gy werkt ook / ja doet al wat gy moet.

13. Zoo wie begeert / veel rype vrugt te plukken
 Het ongedieft moet hy in tyds verdrukken :

42. Christenlijk Non-near.
En schoeyf af, wat overtollig spruyt,
Ook 't woos onkroyd moet al ter herten wpt.

14. Gods wiet dooz ploegē 't het de woeste herre.
't Gena-wetbond / verlich: der zielen smerte /
Die in Gods woord / en dienst / zijn ziele wett,
Groeyt meerder aan / zijn vrugten ryen best.

15. In 's Heeren hof, aan Zions waterplassen,
Daa; sal de ziele / in deugt en gaben wassen;
Daa; straals gena / daa; schyn der zielen-zon,
't Hett woord besproeit dooz Jezus 's levens bron.

3. P A U Z E.

16. Walt dan d'ziel in kennis, en gelowe /
Doert uw verstand / en herte meer na bouwt /
Bedenkt / omijest 't geen in den Hemel is /
Seunt / en vertoont op Gods belostenis.

17. Laat 't vuur der liefde meerder zijn ontstae
Dat hoort / en slawte van uw zinn getoeken /
Dat al uw doen / beroep / Gods-dienst en plicht
Doo; klesde Gods, en menschen zinn verricht.

18. Leert al het schepsel niet en meer verzaken.
Gaet uit uw zelfs: en Jezus sal uw naken /
Draagt ook zijn jok: gendege 't niet uw lot /
Geest beter vrucht, tel eeten van uw Godt.

19. Het boze vleesch niet zinn verkeerde lusten
Doet zinn gedood: geest hoort de zonde ruste.
Ja / dattet geen in uw o' ziele: tegeert /
Daa; zinnre deugd / en heyligheyt vermeer.

4. P A U Z E.

20. O Levens-bron! deert my doch van u leven.
Doe kan een doode ziele uw vruchten geuen?
Neh geest uw geest! soo wort mijn geest verjeugt!
Dan groeyt, en typt, in my gena en deugt.

21. O zon der liefde! doet uw liefde dalen,
Mijn vrucht die groeyt niet zonder uwe stralen.
Verwarmt mijn hert / dat anders is te koel /
Dan leeft mijn ziele / als se uw liefde voel.

22. Breekt 't ha; de hert, tot dat het zo vermorselt

't Onkruyt van 't veld / welk regt 't goede woestelt
 Roept uyt / verdrijft ook 't schaadhijk ongediert.
 Ja al wat doet dat mijn vrucht niet en siert.
 23. O Heere! druyf doch neder uyt de hoogte
 Van uwē geest / op mijner zielen droogte
 Stort gp niet neer een groote regen-pluis,
 Soo druyf uw dauw! op mijn reer deugd gewas.
 24. Als gp dus Heere! geeft uwe zegen goedig
 Dan wast mijn ziel en draagt zeet overbloedig
 Vrucht tot uw eer: Ach laat in Jezus naam!
 Mijn reere vrucht uw wezen aangenaam.

GEESTELYK VELD-LIED.

Psalms 65: 12, 13, 14. Gy kroont het jaar uwer goedighey:
 en uw voetslappen druyppen. Van vertigheyt: Gy bevruypen
 de weyden der woesteyn; en de bevruyten sijn ontgrod met
 verheuging. De velden sijn bekracht met kudden, 'en dalen
 sijn bedekt met kooen, zy jurelyen, en zingen.

Op de wijze van den 65. Psalm.

1. **V**riendelijke Gode! hoe sal ik u loven?

Allerhoogste Lot!
 Verheft mijn ziel /
 (Die licht weder vliet / go nu vliet)
 Van de Aard' na boven.

2. Waar mijn ooge keert,

Boven of na onbeten /
 Steeds wordge geleert /
 Van uwe goedheyt /
 Waar in al 't zoer /
 Altoos zierze woude ten.

Op Berg en Dal,

Allerley gewaszen;

Gy maakt dat het al

Soo meekling op groets.

Als gij't manz bespoept /
Met u regen-plaffen.

4. 't Wild en tamme Vot,

Laat gij daar op weyden,

Als da zijne stee /

U hand die boedye /

De mensch verdoetys /

Die gij't hebt beschepden.

5. 't Zie de boomen staan

Oprijende om hoogte /

Met haer groene blaas,

Vercleren de lucht /

Beladen met vrucht,

Doer de smaak en 't ooge.

6. 't Vliegende gediert,

Komt gij'n hup daer besten /

't Zingt daar / 't vliegt en zwiert,

't Wret haar geen onlust /

't Kan vernogt met rust /

Wonen in de nesten.

7. 't Was de dymant haer krydt,

Voedzel boer de menschen.

Scharren deeltse yst /

Grooten overbloedt.

Allerhande goet /

Geest / na ons menschen.

PAUZE.

8. Op dan mijn gemoet /

Om u Godt te prijzen

Doer het eeuwigh goet,

Hi wat gij hier ziet /

Is daar by als niet /

Gij moet hoger rissen.

9. 't Den boer 's werelds grondt /

In Christo verkoren,

Hi staa in Gods verbondt,

De Heer is mijn Godt!

Ik ben van hem tot
Zijn kindt / nietwog herboren.

10. 'k Heb het rijkste erf,
'k Ben een Hemels-Koning,
'k Breese geen berderff /
Dooz't Middelaars Bloedt /
Dat mijn zonden boet /
Krijg ik d' hoogst woning.

11. 'k Heb het vrye recht,
Aan Christi weldaden.
'k Ben hem tot een knecht /
Die zijnen dienst doe /
Op geest my loon toe /
Enkel uyt genaden.

12. Wat sal ik nu Heer?
Vader! van de lichten /
Doen tot uwer eer?
Doen 't beste deel geest /
Waar dooz de ziel leeft /
Dooz u aangesichte.

13. Mijn ziel is bereyd /
Steedz voor u te wandlen /
In gehoozsaamheyd /
Na 't heylig gebod /
Sterkt my doch o God!
Dat ik trouwlijk handie.

14. Comt in 't Hemels hof,
Zynde opgehomen /
Sal ik uwen lof /
Volmaakt en buurig /
Geudig gebuurig /
Tot u laten komen.

VELDT-GEZANG.

Op een vruchtbare plaats.

Psalm 104: 24 *Hoegroot sijn uwe werken o Heere! gy hebt-
ze alle met wijsheid gemaakt, het aardryk is vol van uwe
goederen.*

Toon! Psalm 24.

Hoe wonder schoon is dit gezicht!
Waar in Gods macht en wijsheid licht/
't Is als den Luk-hof van het Eeden,
't Is een vermaaklyk Paradijs,
Wie is bequaam de waard' en prijs/
Daar van te uiten met zyn reden.

2. De bomen, velden, berg, en dal,
De kruyden, vruchten, 'k zie het al/
Vooz mensch / en beesten toebercyden,
Al wat de aarde draagt en geest/
Hoe veel blychten dat, sp heeft /
't Is al tot's menschen mit gescheyden.

3. De oogen zien al dit vermaak/
De jonge proeft de suete smaak /
Van veelerhande lieflijkheden.
Op Heer! houd vooz ons open Hof,
En geest ons overbordig stof /
Te roemen uwe heerlijkheden.

4. Wat eery / prijs / en dankbaardheid!
Komt toe uw' groote Majesteit
Hoe kunnen wy genoegzaam loven/
Uw goetheid, en uw groote macht,
Die't al vooz ons heeft voozgeschreyt
Noch straalt u gunst op ons koninkryk.

5. Doch gy mijn ziele! blijft niet staan,
Op dingen die doch al vergaan:
Stuurt uw' gedachten meer om hooge /
Waar is uw Hemels vreughden-licht,

Daar

Daar schijnt Gods heerlijk aangezicht /
 En sal versaden hert, en oogen.

VERMAKELYK GEZICHT.

Psalms 8: 5. *Als ik wien Hemel aanzie, het werk uwer vingeren, de Maane, en Sterren, die gy bereydt hebt. Wat is de Mensch dat gy zynen gedenkt.*

Toon: Nadien de Godlijkheid.

Des Heeren heerlijkheit /
 Verseld met goedigheid

Blijkt in alle zyn werken,

Gy moet o trage ziel!

Mandachtelyk merken /

Wat booz uw ogen viel!

2. Gy ziet den Hemel aan,

Daar Zon, en Maene gaan /

In haer bepaalde kringeo,

Gy loopen in haer perk;

Gelyk alle dingen /

Doen 's haar bestemde werk

3. Daar boven is Gods Stadt

Daar is mijn hoogste schat /

Daar zjir de heerlijkheden /

Daar is mijn Bruydegom!

Die booz al zjir leden /

Bereyd een Konings-dom.

4. Daar is der zielen rust!

Brede / en herten lust,

Daar is al mijn verlangen /

Daar is mijn ewig doel!

Dat ik sal ontfangen /

En my vernoegt geheel.

5. Daar heeft de zond een end /

Dyphedt van al' stand

Sal daat ook ewig duren /

Daar is geen strijd, noch val.

En geen quadt te vreesen /
Godt is daer al in al.

6. Der wolken schaduw breed /
Dekt ons al met een kleedt /
Doo; herte Zonne-stralen,
Van hong' een regen-plas!
Upt de wouden dalen /
Op 't groeyend veldgewas.

7. Zoo is beschermings-volk
Van God / steeds op sijn volk /
Dat schuylt onder sijn werken,
Ook straalt Gods goedighepd /
Blumen sijn Kerke,
Daar hy sijn kindren wepd.

8. Ziet op dat boom, en kryd,
Groeyen ter aerde upt /
Tot mit doo; Heest en Menschen.
Denkt wat een goedighepd /
Heest Godt boven wenschen /
Doo; ons vermaard' berepd?

9. Wat is de mensch o Heer!
Dat hem ind gunst soo seer /
En rijkelijk komt beschenken /
Met allen overvloet,
Wie kan 't al bedenken /
't Goed dat op aan hem doet?

10. Op! geeft hem met u Zoon,
Een Hemels-Croon en Kroon!
Genade! o Genade!
Wat sullen wy dan Heer?
Doo; die groote weldaden /
Bergelden tot u zet!

11. Wy zijn geheel verplicht /
Heylig doo; uwe aansicht
Te woen / na uwe rechten.
Maakt ons o God! bekwaam /

De zijn uwwe knechten;
Dan eeren wy uw naam.

ZIELS-OPWEKKINGE,

In een vernielijke plaats.

Psalms 103: 22. *Looft den Heer, alle zijne werken aan alle
plaatsen zijne heerschappy: Looft den Heere mijne Ziels.*

Toon: Psalm 104.

Rijft weder op mijn ziel / singt Gode lof /
 Al wat gij ziet / geest overbloedig lof
 Gods wijsheyt, macht, en goedicheyt, te prijzen /
 Niet alle ding is na den Schepper wijzen!
 Weh dat mijn ziel niet hate krachten bloog!
 Na boben toe / en niet so laag hoog!
 Na't aardjs gewoel / vol smert / en ijdelheid
 Zy bleeff om hoog / en schende van beelden.
 Al was gij o mijn ziele, hoog / en fier /
 Wat aan't gezicht, of oor betasting bleef /
 Wat niet zijn geest in haaks hart vernamen
 Wat aan't Gebenede, liefdelijk kon smaken
 Het vloggediert, 't veer, bomen, 't veldt en kruid
 De waterstroom, die alle zeeën vult
 Gods volghend / nictig mensch / geestelike dingen
 God brengt u voort voort / u / zijn Lieveelingen
 3. O volk! Doer van goeder tieringheot
 Die o' seide en hare volleyde hebt betrop
 Doer ons ook nu hier in dit sondig leven
 Hoe lieflijc 't is gij sijn nacht betet geven
 Een eerlijc goet van ons aadertje pisse
 Een koningrijc / in't hemels-paradijs
 Doer Jezus toebereyde / Ziel nu boben
 Met alle kracht / reecht uwen God te loven!

CHRISTELYK WATERLIED.

Op 't aanschouwen, of varen in Zee,
of andere wateren, enz.

Psalm 107: 23, 24: *Die mist schepen van Zeebaren, bandel
doende op groote wateren. Die zien de werken des Heeren,
en zijne wonderwerken in die diepte, enz.*

Loon: Psalm 78. of 90.

Zingt ó mijn ziel! van 's Heeren mogentheden
Zijn werken geben stofte aan uw eiden /
Al wat gy ziet / wil uw Gods groothed wijzen /
En teere hem in zijne schepsels parisen.
Maakt dus ha Heer! mijn hert en Tong bereyd /
Tot roem en Eer / van uwe Majesteit.

2. Die 's Hemels brengen / door uw woort
ging sichten /

De Zon en Maan met soe veel Hemels-lichter /
De aarde ter maen / door mensch / en endje dieren /
De Zee de Waterstromen, en Kevieren /
Soo ja / soo doog / en om de aerd' geboert
Waar in sich menig schepsel voed' en roert.

3. De groete Zee, geplaatst in hart halheng
Wiens baren, d'lyfde ruisen toe de wolken /
Heer, haest bepaelt in hare streke Walleen /
Waar it gregt getield gestut / haert niet te hallen
Woe sau de aerde hess haer vloet bevaert
Soo niet Gods macht / haer stout heest te waert

4. Waer sie men op de grondelofte baren
De volkeren / soe besig hont egeen /
Een groot getal die op de waerren wandlen /
Na verze lande / van aldyan te handlen /
Na Oost en West / in de streeke / en hant
In 't dryvend-huys: en in soe egeen boord!

5. Waer

5. Daar vaaren zy bewaart dooz Godes hand
Denn/

Dooz stroom, en klip, booz vyand, breuk, en
stranden

Als ook de dood staat booz haar aller oogen/
Geen hulp noch raad / alleene Godes Vermogen
Stilt d' oogenkaynde windt, en 't woedend Meer,
Op dat het volk / op God betrouwen leet.

6. Zy zeilen heen, gedreven van de wiaden,
Tot datse haer gewenste haven vinden /
Dan juichen zy: en die den Heere blyesen /
Die loben hem / booz 't goed aan haer bewesen /
Dat God haer voert dooz 't woelke Element,
En al gevaer / van haare oogen vrent.

7. Overdrift bechert / met schobbe water-
vlieten

Diz met hare vloedt dooz bergtshene schieten.
De sterke stromen, ook de klare bosken,
En rusten vloope; maar loopen hare streken,
En vloeyen heen / tot in het geboore meer,
En keeren soo tot haren oorspronck weer.

8. De vruchtzoe, de stroomde waterplaf-
vlieten,

Die spengen boekt so vederley gewassen.
Nacht het Meer van Monstern, of aerdieren,
Die daar in leven / wemelen en zwieren /
Het water geeft de Vis in overvloed.

9. Latige dooeren van ziele water kroonen,
Daar groeyt soer / de cierske boommen,

En 't Neld' daar op / heeft groene velle weyden
Ook doop /

Alzoo bevoegde hantigheapt Paradijs,
Dijn ziele vlyt /

Dijn ziele vlyt /

10. Wat ziet men schepen heen / en weder va-

Elk gaat zijn weg / beladen met zijn waaren.
Op zeylen heen / of moeten aan 't javeren,
Na dat den stroom is of de winden keeren.
Elk doet zijn best / tot sijnre reysen spoed /
De soete wint / maakt al haer moeyten goed.

11. Wat groot verwust / en arheid is te merken!
In 't scheeps gebouw, hoe veeler hande werken?
Mast, touw, en dieplood, ankers, kabels, zeilen,
't Roer, tot bestuur / 't Compas, om niet te fellen?
Wijst haer de weg / en zet zijn punt, na 't Noords,
(O wonder! O God!) soo haart de Schipper voort.

12. Daar weynig helpen zeilen, stromen, winden,
Weet noch de mensch een ander hulp te vinden /
Op dat zijn reys niet lange sou vertragen /
Maet riep, en riep; het schip of schuit te jagen,
't Welk niet der blycht heen doot het water ghydt /
Het wils komt aan / op zijn bestemde tijdt.

13. Wilt op a mens den lichter eens beschouwen
Dan sulken hond! 't is God / die selfs dee bouwten /
Dat grootschep; daer Noachs gants gesinde /
En soo veel Dier's behouden is kon vinden /
Ter tyd der Floods, heeft hy de Ark bereyd /
Daer was verbergen hem God hem hoorgeleyd.

14. Wijst wijzen op / mijn ziele ont te leeren /
Wat van den stroom / kond gy te wate keeren.
Ziet gy de zee / den afgrond daer de stroomen,
Der wateren wyl / en weder here kommen.
Daer is so weynig schepel geeyt en leest /
Wijzen op den menschen soo veel musten geest.

15. Denkt wat een volheit / is er in den Deert!
Hoe veel hy geeft / daer hou den menschen deert.
Die volle bron / fonteyne van den deert.

In toien de Schepfels leven / zyn en zwerven,
 Doo; toien 't bestaat / al wat de aard omhangt /
 Doo; toien het is / en hoeh gedruchtig hangt.

16. Wat geeft hy ons uyt zijne overvloed,
 Na zielen lichaam / belet hande goeden?
 Waar; wat hy geeft / moet weder tot hem keeren,
 Op moet d' ziel! den Gever wert breeken.
 Op hebt van hem / uwe wesen en bestaan!
 Uw dank en lof / moet tot den Heere gaan.

4. PAUZE.

17. Gehyt de baaren op malkand zef volgen /
 Met groot gedruif / en dreygen seer verbolgen;
 Schip, mensch, en goed'ren, alle te verdelgen /
 Ja met haer vloed; de aard te verzwolgen /
 Doo; is het meed' / vol moenten en verdriet /
 Op dese aard / is onse ruste niet.

18. Ziet gy dat tehepen doo; soo woekte baren,
 Met wel gebaad; en tegenpoeden varen
 Dan in de wind; soo heen en weder zwaafen;
 Dan helpt geen stuur, 't kan na geen streken draajē
 't Schip lijgt ear ramp / het sekt; het scheut,
 en kraakt;

't Schijnt anders niet of d' onderganck genaacht.

19. Doo; moet de Kerk doo; alletsef gebaren /
 Doo; dese woekte wereld hene varen,
 Het zaad der Sclach; soo rasend en verbolgen /
 Laat nimmer af Gods kindzen te verbolgen /
 Doo; list / geweld / bedwang / en Tyranny:
 Doo; vasse Leer / twiif! oncrif / kettery.

20. Op ook mijn ziel / tetwil; gy hier moet
 swerven

In 's werlds zec, om 't Vaderlandt te erven:
 Vaaren tegen stroom, van woelende gesliden /
 En tegen ziblet van alle werfel-winden.
 Hoe worden wy doo; moede omgevber!
 Bestreen: belet / watenst / in seids' betoert.

21. Als 't eene / 't Landet kruysf horn agerbaeden
In sulken stand / laat noch de naged niet daalen /
De Heere helpt ! en sal het roepen horen.
In bittere waat'ren sult gy niet versmooren.
Die zee, en windt, heeft onder zijn gebiedt.
Die stilt den storm, en helpt uo uyt bet driet.

22. Wy hebben moed / in stromen van eelende
Die om ons gaan ! false eenmaal wendde /
Wy brenge ons in de haven zijner ruste /
Daar sal de ziel na droefheid / haar verlusten !
Wy zijn gebest op Jesus ! onse Kozt !
Geen doot / noch hel / sult ons / uyt de hand
Gods.

23. Als God zijn gunst / laat dalen op ons neder
In onse weg / en geeft voorspoedig weder.
Dan Sonnelchijn, ook siet bequame winden,
Denkt / hoe ontmoet de Heere zijn beminde ?
Met gunst, en troost, bestraalt hy haar gemoot /
Dan harden sy de reys, met goede spoet.

5. PAUZE.

24. Ziet gy de stromen soa geduurig vliejen ?
Die sandet rust haar zee-waarts hene spoelen
Dus loopt de tijdt, de dagen, van ons leven,
Na d' eeuwigheyt : daar ruste word gegheven
In Godt ! den oorspronk ; aan die desu sijn
Tot sijnre eer / en zielen uyt beslijt.

25. Lepd 't schip gereed, zijn zeylen opgetogen
Wordt 't los gemaakt ? sal men ter reyse pogen ?
Waant goede windt, past men ook op geijens ?
Of trekt een paard ? doen rymen schuieren gijen ?
Dooz vaart en stroom ; neemt so de reys haar spoet ?
O Ziele ! tracht / dat gy dan ook soa doet.

26. Maakt los den bandt van alle pdelheden /
Die 't hert soa bindt, aan dingen hier beneden
Houd uo gereed / te varen t' aller yuren /
't Genaden w' dat sal niet altijd dauren.

Spoeyt wat gy moogt / en ſiet niet achter-waart,
 Als Roeiers doen: ſiet voor uit, op uw vaart.

27. Breyt 't herre bit, met bitterig ziels verlangē/
 Tragt dat gy moogt de wind des Geests ontfangē.
 Om ſpoedigheyt / recht aan / en ſonder ſepien
 Na boven toe / ons Vaderland! te zeylen
 Of ſtroom en windr, al dikwils tegen loopt:
 Houd moed en kous, 't is niet vergeefs gehoopt.

6. PAUZE.

28. Ziet gy een Schip? dat menſchen heeft ge-
 laden.

Daar ſamen baren goede, onder quaden.
 Dus is 't met Gods gemeente hier beneden.
 Daar d'huich-laar ſchuilt / by Chriſti vrome leden;
 In waan-geloof, en ſchijn van heylighēd.
 Doch 't eynde toont van beyde 't onderſchēd.

29. Terwijl wy hier noch onder booze leven /
 Laat wy ons wipt tot haaren weg, Begeven.
 Maar doo? de deugd, haer tot de deugd verwekken
 Haer met ons voorbeeld, tot de broedmhert trekkē.
 Dat ook de vree, en liefd, de herten bind
 Van Ziōns-volk! en maak die eensgezind.

30. Hoe lieflyk is 't! wanneer wy ons bevinden?
 Te zijn vereelt met hemelsche-gezinden?
 Wat glans! is daer / als zo veel heldre lichten,
 Doo? eenen Geest / makander zielen ſichten.
 Daar twee of drie zijn een / in Chriſti naam.
 Komt Jesus zelfs! en voegt zich niet haer ſaam.

31. Gelijk de Reyzers, op de zee, en ſtroomen,
 Nader aan en by de haven komen.
 Wat men ook doet / goed? quaaf? of beuſel-fakten?
 In heylighēd / in flakpen / of niet waken.
 Men vaart al voort, en eer den reyzer dacht /
 Is menigmaal zijn reys ten eynd gebracht.

32. Dus haſten wy geduurig na het eynde,
 Ons leven ſtaet niet ſtil / noch 't ſal ontwenden /

Laat ons dien tijd, die vlied, dan wel besteden,
Op dat ons epnde zo in rust / en vrede.
Die hier zijn tijd verliest in ijdelheid /
Hem is daar na geen eeuwig goed bereyd.

33. 't Schijnt voor ons / of de oevers haer be-
wegen

Wanneer top daar voorby te varen plegen /
't Is of zo vlien, soo is dit aardse wesen /
Hoe vast het schijnt? hoe heerlijk uytgelesen!
't Is al te los / 't gaat haastelijk voorby,
Waarom o ziel! mijn Werelds slaverij.

7. PAUZE.

34. De stuurman gaat door 't roer een schip te-
geeren

't Moet na zijn wils sich heen / en weder keeren,
Soo gaat de Heer! de wereld ook bestuuren,
Insonderheid sal zijne sozge duren /
Weest ober 't volk / hoor hem ten dienst bereyd
O Ziel! begeeft uw onder zijn beleyd.

35. Ziet gy 't Compas soo noodig in het varen,
Sal men den weg recht vinden en bewaren /
Dus wijst Gods woord ons / de rechte streken
In onse weg / het toont ook de gebreken /
Volgt waer het wijst / vlied, daar het vlieden leert.
Dwaalt gy daar van / ziet dat gy wederkeert.

36. Gelyk de naald' met zeyl-steen aangesireken
Als zo maar iets / van 't Noorden is geweken /
Is zonder rust / zo trilt / en staat te beben /
Soo ook mijn ziel! wat kan uw ruste geven?
Als gy van 't woord, en van uw Jezus dwaalt?
Daar is geen rust, tot hy uw wederhaalt.

37. Ziet gy een schip in zee, op stroom, en
kusten

In strom en buy, seer vast op anker rusten,
So moet de ziel in 't kruys / haer toegesonden /
Haar hoop op God! en zijn getrouwheyd gronden,

Wat

Wat hy belooft / is waar / en reuwig bast /
Op desen grond, is rust, en zorg / en last.

38. Als wy dan eens na lang en ernstig poogen /
De stede of plaatsen zien door onse oogen /
Waarom de reys van ons was aangehangen /
Waar hene strekten onses ziels-verlangens /
Men is verblyd ! wat is 'er vreugd' in 't hert ?
Dan is seer haast / vergeten alle smert.

39. Wanneer gy ziet door d'ogen van 't gelobe ?
't Jerusaleem ! van God bereyd / daar boven
Wiens poorten staan door Jesus dood / geopent /
Daar gy na by komt, strejd / en wacht / al hopen /
Zijt bly en sijncht ! vergeet al het verdriet
Van uwe reys, nu gy de haven ziet.

G E B E D T.

8. PAUZE.

40. O volle zee ! o God ! uw goetshets stroomen
Uw zegen vloedt laat in / en om ons / komen /
Schenkt uit uw volheydt aan de ziele 't leven,
In uwen Zoon ! ja komt ons alles geven
Tot zaligheyt / en uwes Namens-eer /
Van heere uw gaaf, tot uw o Gever ! weer.

41. Blijft wy ons Heer ! in 's wereld woeste bare
O Jezus ! komt in ons geselschap varen
Sit gy aan 't stuur, en voert ons arme slaven
Uyt al 't verdriet / tot in des Hemels-haven !
Als nood / en dood / op reys, ons treffen aan
Behoed ons Heer ! op dat wy niet vergaan.

42. Uw goede geest ! wil onse zielen drijven,
Op dat wy niet door traagheyt achter blijven /
Blaast in ons hert / dat lief d' / en pber / banden /
Dat werelds sieid, noch sterffelijke banden,
Ong op den weg niet strekken tot belet /
Maar dat de ziel / sich steeds na boven zett'.

43. Als gy ons uit de wereld gyl elenden,
Ging over boert, en doet dit leven enden.

58 Op 't ionaderen Regen.
Doet ons na al het pogen en betlangen /
Van rust, en vreugd, verzadiging ontfangen
Dooz uw aanzicht: in 't zalig Vaderland,
Ontfangt de ziel! O Jezus! in uw hand.

In overvloedigen en schadelijke
Regens tijdt.

Ezra 10: 9. 't Volk jas op de straaten van Gods buyt, en
terende van wegen de slagregen, enz.

Toon: Psalm 28.

O Heere! ziet van boven neder
Verandert eens dit droevig weder.
Verdiert dooz onse misdaden,
Gedenkt in 't straffen / aan genaden.
Weert doch 't verders van laodt en vrucht,
Doozt mensch, en vee, in haer gesucht!
2. 't Heest uw van ons soo lang verdroten,
Dat onse oogen toegesloten
Geen tranen om den zonden gieren.
Dies laat den Hemel 't water plieten.
Vermozzelt Heer! ons hart gemoedt /
Dan storten wy een Tranen vloedt.
3. Komt ons van onse zonden wassen
En droogt doch op de water-plassen.
Stilt dese buyen; en den regen,
Verders niet dien beioofden zegen /
Verleent ons Heer! een goeden oogst,
Na droef heyd / geest ons weder Troost.

In goedt en aangenaam Weder.

Hand: 14: 17. God doet ons goed van den Hemel, en ontere-
gen, en vruchtbare tijden gevende.

Toon: Psalm 24.

A 't Schepsel dat op aarden leeft /
't Welk daar zijn plaats en woning heeft /

Verheugd sich in de heldre stralen /
 Als 't aangename Zonne-licht,
 En 's Hemels klaar, en schoon gezicht,
 Zoo lieffelijk komt nederdalen.

2. Dank zy uw Heer! voor dit goede
 Dat gy ons van den Hemel doet /
 Gy zend uw zegen op ons neder /
 Het veldt, met al zyn vrucht, en kruidt;
 De hoven, bomen met haar fruit,
 Verquikken / haar in 't groeiend, weder.
 O Heere! dat uw aangesicht
 In Jezus! 't droevig hert verlicht.
 Dat zielen duysterheit verdwynne /
 Bebreedigt ons bergert gemoedt /
 Na al't onweder in ons / doet
 Uw gunst / en goedheid weer verschijnen.

Op 't aanschouwen des Hemels.

Coloss 3: 1, 2. Zoekt die dingen die boven zijn, bedenk
 die dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Toon: Psalm 68.

O Aarden-worm! verheft uw oog /
 Dan 't nietig stof en siet om hoog,
 Den Hemel komt beschouwen /
 Wie na uw Flus, en Vaderlandt,
 Welk God daar zijne sterke handt /
 Dus eerlijk gunst bouwen /
 Daar boven is Gods heerlijkheid!
 Daar is de Rust, en Vreugd bereyd /
 Daar is een zalig leven!
 Een leven, sonder noot / en doot /
 Waar is eeu' sal / of goet / soo groot
 Dat God daar niet sal geven!

2. Daar is de stad! soo schoon bebouwt /
 Wiens straten zijn van zuiver goud

De Doozten en haer minuten /
Paarlen en edel-steenen zijn
Daar heeft geen Zon, noch Maneschijn;
Daar licht sal eeuwig dinnen.
Daar is geen zond / of elend meer /
Alles, in allen is de Heer:
Dooz zijne Hemel-lingen,
Die eeuwigh dooz sijnen Thron,
Met een volmaakte Hemels-roon,
Halleluja, staan singen.

3. Waarom o mensch! van wat gewoort?
Waarom soo laage van gemoort?
Is uwen schat op aarden?
O neen het allechooghste goed
Daar eens uw ziel in rusten moet /
Onepndig groot van waarde!
Is in den Hemel weg gelept /
Dooz Jezus! dooz ons toeberept:
Wel aen de ziel om hooge!
Vergeet dat hier beneden is /
Daar boven is uw erfweis,
Heert daar uw hert / en ooge!

Op 't aanschouwen van de Mane en Sterren.

Ezrii. 40. vers 26. *Hef u oogen op, om hooge, en ziet,
wie deze dingen geschapen heeft, die in getalle haar heer
heyt voor-brenzt: dieze alle by name roeps, enz.*

Toon: Psalm 7.

Godt / die den dag en nacht,
In haer order bracht.
Blink aan den Hemel sichten /
Soo veel zuppe lichten,
De heldje Son en Maan,
Die om de werelt gaan, Google

Op 't zien van Maan en Sterren,
De Sterren met haar glans,
Die door des Hemels / trans /
Cielijk verspreet staan.

2. De Maan, in haaren kring
Zoo vol verandering /
Kont haar geleende stralen
Van 't Zonde-licht onthaalen.
Zoo is o ziel ! uw staat
Die 't oog' op Jezus slaat ;
Op dat zijn licht en straal,
Beduuring in uw daal /
Tot duysternis vergaat.

3. Wat sikkert meenig licht !
Zoo klaar in ons gezicht /
Des nachts in duysternisse,
Mig wy de Sonne missen.
Mig 't Firmament soo schoon !
Hoe heerlijk is Gods Troon,
Daar 's Vaders aanzicht staat !
Daar onsen Konink praalt !
Daar kijgt mijn ziel de kroon.

4. O vyand ! die hier leeft /
En onder boose zweeft /
Geest wien klaren luster,
Mig Sterren in het duyster,
Eik van uw gebe licht.
U tong, en wandel slicht
De blinde kronne schand
Dan sult ge Zonns blaad
Blinken, voor Gods aangezicht.

G E E S T E L Y K W I N T E R L I E D T.

Psalm 147: *Hy geeft sneeuw als wolke: hy froyst den rym als asche. Hy werpt zyn ys heen als stikken: wie soude bestaan, voor zyne koude.*

Toon: U zalig heylig Bethlehem.

1. **D**e groote Godt! heeft dese wet /
Dooz lenz, en ooght, dooz huz' en koude,
Dooz dag, en nacht, zoo vast geset /
Om het eynd' te onderhouden.

2. De Zou, nu van ons afgegaan,
Maakt lange nachten / Korte dagen.
Het plant-getwas moet stille staan /
Dooz al de guure winter vlagen.

3. De koude lucht, en scherpe windt
Ogen 't vloejend, water soo verstyven,
Dat men betreden paden bindt, /
Op 't dunne yoch, daer stradmen drijven.

4. De wits, sneeuw bedachtet veldt /
Dat groen / en heyligh plag te wesen /
Ja mensch en beest, zyn versielt, /
En wachten op een ander wesen.

5. Hoe is 't met u, o Ziel! gestelt?
Die dooz de liefde, plag te bloeten ka
My dankt dat u de koude knelt, /
U kracht / en geest sohijnt ooh bezwozen.

6. Och ja! ik heb van kouw soo stief,
Het innig vrom' huy, ontvoken /
Die koude bringt dooz ziel en lijf /
Mijn krachten zyn by na bezwoeken.

7. Mijn ziele is seer dorr en doodt,
Ach! onbequaam tot goede vruchten!
Dooz luy / lust / en harcht soo blood /
Dat doet my dikwils innig zuchten.

8. O Vader ! die my hebt gemaakt /
Komt doch mijn herte werr verwekken !
Als uw Geest mijn ziele raakt ,
Dan sal mijn liefde tot u strekken.

9. O Zonne der gerechtigheydt !
Op ! wijst dan my doch nu nies verder ,
Mijn Ziel word door u licht geleidt /
Op mijnen weg / o trouwe Heerde !

10. O Hemels licht ! dat neder quam /
Om in de zielen te ontsteken ,
Een wederstraal , een liefde vlam
Om alle duysternis te brennen.

11. Geest lust en kracht in mijne ziel /
Dat uwen Geest mijn Geest verweere ,
Die schiet verkleumar , in flaute viel
Ach wilt uw oer my ontfermen !

12. Uwe lief de zpeen krachtig vuur ,
Dat koud en lauw , in my verweere /
Dan heeft mijn weder liefd' hart dunt /
En brandt in yver , door uw Heere.

13. Dan sal ik uw met vurigheydt ;
Der heerlijken mijn gantsche leven .
Mijn hart / en mond sal zijn bereydt /
A eeuwig lof en prijs te geben.

G E S T E L Y K

V R E U G D E N L I E D T

des Oud-Vaders BERNARDI.

Over den Name Feck.

NB. De twee laatste regels van jeders vers, hebben
Wy naa-gelaten, die niet van Bernardus zijn,
maar van den Overzetter, daar by gecorrec-

Hoogh. 1: 31. *daarem hebben u dit lof gelyk*

Op d' eygen toon. Of als de loofte Psalm.

TESU, die u'ts gedachtenis /
Ep's herten vzeugd' seer krachtig is:
Soeter dan honing / boven al
Is u b'woesen lief getal.

2. Men singe soo soete geen mussijk /
Men hoor't geen Lied soo vzeugden - rijk /
Men dicht geen lieffelijker Toon /
Nis van ons' Jesus Godes Soon.

3. Jesus de sondaars' g'p bekeert:
Heer v'zandelijch' hoor' die u begeert /
Hoe goet zijt gy / hoor' die u mint /
Maar wat doch v'oor' de geen 't bindt!

4. Jezus der herten soete schicht /
Fonteyn des' levens / Zielen-licht!
G'p overwint al 's werelds' vzeugt /
En al dat' mens' hier verheugt.

5. Geen Tonge heest het opt vertelt /
Geen letter heest het opt gespelt /
Die 't heest geproeft / die weet gewis /
Jesus te minnen / wat dat is!

6. In 't bedd' mijns hertenzucht ik staag /
Mijn' ziele verwacht hem alle daag /
In huys' allen / op 't land' en straat /
Zoek ik mijn' Jezus v'zoeg en laet.

7. 'k Sal met Maria v'zoeg op staan /
En 's morgens totten grabe gaan /
Met v'ragen / klagen / v'zoef' gemoet /
Dem' soelen / toedat ik hem groet.

8. 'k Sal 's graf met tranen maken nat /
Met zuchten ward'len hoor' den padt /
Doo' Jezus v'orten vallen heet /
Die missen / en pinthessen weer.

9. Jesus een' Woning' wondbetijls /
V'v'eerlijch' / v'v'achtig' / v'v'edel' tijls:
V'v'eel soeter en volmondiger /
En fier sijn' mensch u'tsp'zeken kan.

10. Op Heere Jezus bidden op /
Maakt dat ons hart verzadet op /
Geen dupster nacht daar in en dult :
Maar met u licht en leefd verbult.

11. Heer ! als ons harte u onthalt /
Als uwe klaarhept ons bestraale
Dan wojt des wercel's lust versoept /
En't vuur der liefden in ons gloept..

12. De liefde Jezus overzoet /
Is waarlijk eene Roming-bloedt :
Deel zoeter duisentmaal en meer /
Want niemant seggen kan hoe teer !

I. P A U Z E.

13. Zijn lyden is een liefden pandt /
Deel grooter als men ergens vandt :
Op heeft ons met zijn bloedt gekocht /
De vree met Godt / booz ons getwocht.

14. Jezum te kennen tracht & mensch !
Hem te beminnen zo u wensch :
Met vlijt te zoeken niet ontbreekt /
In't zoeken meer u liefd' ontsteekt.

15. Oe u soe minn' met minn' onthalt /
Zijn liefd' / o ziel met d' uw betaalt :
In dese geur u vlijtig spoedt /
Gods liefd' met wederliefd' ontmoet.

16. Jezus altijd genadig is /
Geen blytschap die gestaadig is /
Oprechten troost hy mede brengt /
En vzeugd' des herten onbervengt.

17. Jezu ! my dese gunste doet /
Geest my uw's liefden overbloet :
Laat komen dien gewenschten dag /
Dat ik u zien / en leven mag.

18. Al zijn mijn woorden onbetquaam :
Nochtans verbeid' ik uwen Naam' :
De liefde my bytrouedig maakt /
En luytens u de vzeugde maakt.

19. **Jezu! u oetsfoete mijn!**
Vermaakt des menschen hert en zin!
Verzaadt de ziel sonder last!
Als geestelijken honger wast.

20. **Al die u rezen / hong'ren Hert!**
Al die u drinken / dorsten meer:
Doch zo begeeren anders geen!
Dan Jezum d' alderlieft' alleen.

21. **Maakt die deez' liefde drinken maakt!**
Die weet te rech' hoe Jezus smaakt.
Hoe zaalig is hy diense dult;
Want hy niet anders in hem dult.

22. **Jezu der Eng'len tierfel rijk!**
In 't hooten soeter als musijk!
In 't moeten boven alle smaak!
In 't hart een Hemels bli' vermaak!

23. **Ik roep wel duisentmaal en meer:**
Mijn Jezu, komt doch o mijn Hert!
Wanneer maakt g' mijn herte bli'!
Dat 'et van u bezadet zo.

24. **Jezu't gestaandig minnen dijn!**
Oest my gedurig quaal en pijn:
Doch hoor de ziel is 't Horing soet!
Al liefd' alleen mijn leven boedt.

25. **PAUZE.**

25. **Jezus! op't hoogste goedertier!**
Mijns herten bezugd' en leven hier!
Wat hebt g' al hoor ons gedaan?
Laat doch u liefd' mijn Ziel ontwaan.

26. **Jezum te minnen is my goed!**
Van niemant / becht meer mijn gemood!
Ik werp mijn eppen wyl van my!
Op dat Jezus mijn leven zo.

27. **O Jezu! alderzoetste Lief!**
U strooft mijn zuchtend hert verbief!
Als bitter schreven is gemaakt!
En 's herten toorn een naakt!

28. Waar dat ik ga / of waar ik sta /
 Mijn hert jaagt altijd Jezus naa /
 Doe bly ben ik / als ik hem vind !
 En hy sich aan mijn ziel verbind !

29. 't Ontwiffelen dat ik dan behoorn /
 't Is zoeter als een Honing-stroom :
 Den band waar tusschen ik dan hang /
 't Is Jezus arm / maar 't duurt niet lang.

30. Nu sie ik dat ik heb gezocht /
 En mijn begeert' word nu volbrucht /
 Jezus heeft my het hert doortwont /
 Dooz liefd' ontfleken in den gont.

31. Als Jezus dus hi't herte rust /
 Zijn liefde wordet niet uptgeblust ;
 Maar blijft gestaadig / onverflaut /
 En wast te meer / wat haar benaut.

32. De liefde Jezu luttel brand /
 En wondet zoet 't haaren band :
 Verheug'lyk 't ook haeren smaak.
 En seer genoeg'lyk haer vermaak.

33. Dees liefde upt den Hemel daalt /
 En 't mergt mijn herten die uptstraalt :
 't Ontwont mijn ziel / en houdt gemoet :
 Den droeben Geest sy vruugd aan doet.

34. O brande ! o Heilige Hemels brand !
 Geen liefden-waer men heeter vand :
 O troost hier in dit Tranen-dal !
 God's Zoon te minnen boden al.

35. O Jezu ! blom van 't maagden-belt /
 Ik minn' met zoetheyd wort verfelt :
 Uw sp' lof prijs / en Maieslept !
 En eeuw'ig sijh / is ons berepdt.

36. Komt koning ! komt mijn goede Heer !
 Komt Hepland ! u komt alle eer /
 Beschijnt mijn ziel niet sbe steer :
 Op zyt verdrachte soe meenigmal.

3. PAUZE.

37. Jezu klaat boven Zonne-schijn /
 Geen balsam kan soo rijkdom sijn /
 Doet! soetste / boven alle sotte
 En Iesste boven alle goet.

38. Jezu u smaak de ziel verwocht /
 U geur het herte tot hem trecht:
 Mijn geest in u geheel versigt /
 Als sp u tot hoog deel verbringt.

39. Jezu in u herten hoogste lust /
 Uw liefde-blam word niet gebust /
 Dooz uw word mijne Ziel verblijd:
 En eeuwig van de dood bezyd.

40. Komt tot my / o beminde schoort!
 Die sit in uwes Vaders Erort:
 Den vband hebt g' overmocht
 Den Hemel dooz u bloed gekocht.

41. Ik volg al om u achter aan /
 Waas 't is / g' sult my niet ontgaan:
 Want g' hebt my mijn hert ontruk
 En uwe Iesd' daar in gebuk.

42. O Hemels Burger! kom met spoet /
 En uwe Poorten open doet:
 Komt uwen Heilaad in 't gemoet /
 Hoeyt Koning / Jezu! weest geroet!

43. O Koning! machtig / glorieus!
 O Beplandt / sac' bietoens!
 Genaedig over ons' misdaad!
 O Jezu! 's Hemels moest eeraad.

44. Fonteyne der genaden vloet!
 O Zon! wiens licht Gods Stadt behoedt /
 Des droefheids nebel van ons jaagt /
 Met 't licht der vreugden ons bedaagt.

45. Jezu! u wijst des Hemels Choor /
 En zingt u lof met zoet gehoor:
 De Wereld hebt g' ganes verhoort /
 't God versoent / van 't quaden bezyd.

46. Jezu, u Rijk in vry'e bestaat /
Die hert en zinn' te boven gaat /
Och of mijn ziel die eens besat?
Hoe seer verlangt sy na dien schat!

47. Jezus is nu in 's Hemels Troon /
Daar draagt hy d' hoogste Eeren-kroon /
Mijn Ziel! lof u! geheet outgaan;
Wat zy volgt Jezum achter aan.

48. Jezu, met bidden / zang en lof /
Wy volgen u in 't Hemels-hof.
Geest ons toe een genadig loon /
Eeuw'ig te zitten in u Troon.

Zondaars Klacht, Troost, Gebedt, en Geloofe.

Rom. 7: 24, 25: *Ik elendig mensche wie sal my verlossen uit het lichaam deses doods? ik danke Gods door Jesum Christum onsen Heere.*

Toon: O Kernacht, &c.

Klachte.

Droefheit! heeft mijn ziel bevangen /
Da rust en troost is mijn verlangen /
Wie helpt my uit deses droogs Aans?
Wie zal mijn kranke ziel genesen?
Wie brengt my tot een ander wezen?
Hoe vind ik troost! ay my! wat haadt?

Troost.

2. **O** Ziel! met elenden beladen /
Bied haast / ten Troone der genaden /
Op vind vooz uw barmhertigheyt /
Uw Zaligmaker gende sijn boden /
Ja zelfs, komst in uw vliedlyke noden /
Hw is genade toegeseyt /

Klachte.

Hoe dert ik omme zondar!

Woo; Godt / die steeds noch Loon vergaaf /
Die zonden / tot mijn zonden doe.
Op mag mi van zijn Aanzicht dijven /
En laten mi eendig blijven /
Op heeft 'er recht, en reden toe.
Troost.

4. Keert nu / komt nader tot hem treden /
Doot zuchten, klachten en gebeden,
Legt voor hem open 't zondig hert /
Beijde, verbergt geen misgededen /
Zijt op vermoeyt, en zeer beladen,
Wier is verlichting? voor uwe smart.
Klachte.

5. Ach! Was mijn harde hert doorsteeken.
Kond' dat door-scheuren, smelten breeken?
Om al het quaad / van mi gegaan /
Dat ik soo boosen Godt-verswader;
Tegen mijn goeden, trouwen, Vader?
En hepl'ge wei, soo heb mi-gedaan?
Troost.

6. Krijgt nu dat steenig hert' gevoelen,
Merkt op in uwe een srijdig woelen?
Doet op een herte' ziele's smart?
Tracht op uwe sonden te beweenen?
Op hebt in plaace van nu keenen,
Een weck / gedwerg / en buigzaam hert.
Klachte.

7. Alrijp! mijn herte hebbe boelen woude,
Houd mijn ziele soo vast gebonden!
't Goed, dat ik wil, dat God ik niet,
't Quaad, welk ik in mijn herte hante,
Bestrijd, en zoekt te verlaten,
Want my steeds bad, dat Godt betoet.

8. Ach! hoe bloot bin ik nu van klachten
Als ik het goede wil betrachten,
En eendig leben in mi voel,
Als 't hert van goeden is gebonden,
Als 't hert van goeden is gebonden,
Als 't hert van goeden is gebonden.

Hoe snijder boose vleesch daar tegen?

Wat is 'er in mijn ziel gewoel?

Troost.

9. Strijdt den geest tegen 't vleesch van binnen?

Zoekt g' uw lusten t' onderwinnen?

Hoe lief! hoe aangenaam, en zoet!

Tracht g' na's Heeren heyl'ge wetten.

In alles, uw' heyl voel te setten?

God werkt in uw' / hebt goeden moed.

Klachte.

10. Quam Gods Geest in mijn ziel van boven?

Op dat ik met een vast gelove,

Jesus! kreeg tot mijn eygendom!

Maar 't ongelooft, komt my beletten /

Ik kan mijn heyl niet vaste setten!

Maar zweeft in twiffel, om / en om.

Troost.

11. Dreeft niet / Jesus! wil zwakke sterken.

Ole 't willen geest / sal vorder werken,

Een kleyn geloof verwerpt hy nitt.

Laat uwe Ziele hem aankleven,

Houd hem maar vast, g' hebt leven /

Hy verbreekt noyt, 't gekrookte riedt.

Gebede.

12. Vader! ik sal mijne schuld beklagen!

Ik heb my booz uw' niet recht gedragen /

Gelijc een kind van uw' bevaamt!

Den Name! zelfs ben ik niet waerdig,

Verdoet g' my / g' zijt rechtvaardig!

Toont gunst / ach! maake my hoop beschaamt!

13. Jezus! werst booz mijn' ziele borge,

Ik draagse op in uwe soerg /

Geest booz mijn' schulde, u duurbare bloed /

Wan't Helms berghoeten tot verdoening,

Maakt tusschen my en God / verzoening.

Spreek troost: myn' ziele borge.

nitt

E 4

14. Troo-

72
14. Troostet! Troost / mijn verlegen herte,
Berouwtet in de angst en smarte /
Weert van my ongeloovigheyt.
Werkt, en versterkt, het geestlijk leben /
laomt my genaad', en krachten geben /
Tot meerder deugd, en heyligheyt.
Gelove.

15. Waarom buigt gy o ziel! zoo neder?
En zijt onrust? rijst op / keert weder /
't Is noch den dag der zaligheyt!
De deur des Hemels staat noch open /
Wel aan! ik sal daar hene lopen,
By Jesus! is genaad' bereydt.

16. 'k Sal dien Heiland, mijn ziels-verlangen
Aangrijpen, dooz' t' geloof omvangen;
'k Sal hem niet van my laten gaan /
Dooz' dat ik sijne guast / en zegen,
Over mijn ziele heb verkregen /
Ik bond' hem vast / en kleev' hem aan.

17. Zaligmaker! 'k sal my versaken,
Wat my ontbeyt / moet gy volmaken,
Want alle volheyt in uw woont,
Wat ik niet heb / moet gy my geben /
Fonteyne van genaad' en leben!
Wie tot uo kome, die wordt verschoont.

18. Uw' gerechtigheit! is de mijne,
Daar mee sal ik dooz' Godt verschijnen /
En dooz' zijn Troon rechveerdig staan,
Mijn zonden sal hy my vergeven,
En schonken my het eeuwig leben /
Dus sal ik in die vreugde gaan!

't GEBEDT des HEEREN.

Toon: Onse Vader in Hemelrijk

O Vader! die in 't Hemelen woont /
Die daar uw' heyligheyt herboont /

Uw kindren zwak / en onbereypt /
 Die smecken om barmhertigheyt /
 Hooft ons van uw genaden-Troon;
 Om Jhesus uwen lieven Zoon.

2. Verlicht de ziel / maakt ons bequaam,
 Te Heyl'gen uwen grooten naam;
 In al uw werken die gy doet /
 Waar in uw heerlijkheyt ontmoet /
 Doet herre, tong, en werken Heer!
 In alles strecken tot uw eer.

3. U Koninkrijke koom', ons by /
 Nescht in de ziel / uw heerschappy
 In vrede, vreugd, gerechtigheyt,
 Tot't rijk der glory ons geluyd /
 Doet 's Zatan's macht, en Troon te niet /
 Breyngt 't dwalend volk, tot uw gebiedt.

4. Maakt dat nu wil van ons geschiedt!
 Doet onsen boosen wil te niet.
 Dat wy tot onder-daanigheyt /
 In doen, en lijden, zijn bereypt /
 Vrywillig, trouw, volstandelyk,
 Als de zaal'gen in't glory-ryk.

5. Wy uwe kindren! arm en bloedt /
 Versoeken Vader, daaglijks broedt,
 Wy / doet ons van den Hemel goet,
 En geest al wat dit leven hoedt /
 Uw zegen, by uw' gaven voegt /
 Van zyn' kop te ons tot / vernoeft.

6. Vergoest o Heer! al onse schulds,
 Toont uw genaade / hebt gedult /
 Met ons om Christi duurbaar bloeds
 Verskert dit / aan ons gemoedt:
 Wat quaat den naesten ons opt de /
 Vergeven wy / onschuldig tot vree.

7. Laat doch geen quet vernoeching toe /
 Send gy ons uwe tuchting toe.

74 *Lieden-gebet.*
Vertrouft ons / hoort ons onderstandt /
In 't stryden / biedt uw sterke handt /
Dat d' overwinning op ons zy /
Ach! maakt ons van den boosen wy.

8. *Wilt is o' Vader!* 's Koninkrijk,
Uw mogentheyt heeft geen gelijk /
Uw is ook alle heerlijkheyt!
Dan nu tot uder eeuwighheyt,
Maakt ons bereyd tot uwe eert /
Amen! Dit zy alsoo / o' Heer!

L I E F D E N - G E Z A N G .

Op de gemeenschap der Heiligen.

1° Joen. 1: 3. *A.* Dit verkondigen wy u; op dat gy met ons zond gemeenschap hebben, en dese onze gemeenschap ook zy met den Vader, en met zijne Zone Jezus Christus, enz. Op dat uwe blydschap vervult zy.

Hebr. 10: 4. Laas ons op malkanderen acht nemen, tot scherpinge der liefde, en goede werken.

Toon; Psalm 31.

Wie is / en sal gelukkig wesen?
Wien's ziel besit dat' goet,
't Welk herte en gemoedt /
Vernoegen kan / ja ook ghehoen,
Van haat gebrek / en quaden /
En eeuwiglijk versaden.

2. 't Is hy die met sonden beheden,
Bevoelend' sijn elend /
Sich haast tot Jezus wendt
En komt ten troone der genaden,
Om daar der Zielen schatten /
Dooz' 'c geloof aan te vatten.

3. Aan wien de Heer! sich wil verbinden,
En ganssich overgeeft /
Met dat hy is en heeft /

Die sal genaad', en gunke binden/
 Op Godt sijn Hemels Dader!
 Der zielen heyls-spijtk-ader.

4. Sijn sonden worden hem vergeven!
 Verlost zijnd' van 't berderf/
 Wordt hy Gods kind, en erf,
 Sijn ziel begint in Godt te leven,
 Hy heeft geen quaad te vreesen/
 Want God! wil met hem wesen.

5. Hy staat met hem in gunst, en vrede,
 Dooz Jezus duurbaaz bloedt,
 Dat vooz de schult voldoet,
 Gods Geest blijft tot in eeuwigheden
 In hem; der Eng'len schaaze/
 Sal hem beplig betwaazen.

6. Hoe zalig! is haaz staat behouden/
 Die dooz dien nauwen bande,
 Van 's Heeren sterke handt/
 Aan Christo eeuwig zijn verbonden,
 Naet al de uyverkoren,
 Dooz zijnen Geest herboren.

7. Hy sijn kind'ren van eenen Vader
 En Moeder, opgebodt/
 Van Jezus! Dlees en Bloedt;
 Dien al mit eene lebens-ader
 Dit innig' zielen-leven,
 In Christo wordt gegeven.

8. Hy is haaz hooft! en sy de leden,
 In een Geslign lichaam,
 Geroepen al te saam;
 Dercent in geest, tot liekd', en vrede,
 Tot een geloof, en leere,
 Een hoop, een God! een Heere.

9. Wel aan mijn ziel! in waerheit schanden
 Dan 's werelds boose rot
 Of wijken van Godt!

En volgen na die haaz; verleyden /
 Tot 't pad van pdelheden /
 In alle boose zeden.

10. Doogt steeds een mergezel te wesen /
 Van die Hemels gezind /
 Als een gehoorzaam kind /
 Wil wand'len in Gods heyl'ge bres:
 Voegr u tot deser wegen,
 Zoo krijgt gy heyl en zegen,

11. Laat ons malkand'ren gaan aanmecken /
 Tot liefd' in needrigheyt,
 Tot weldoen zijn bereydt /
 En d'een / den anderen versterken,
 Om 't goede na te pogen /
 Met al onf' ziels vermogen.

12. Dat wy te zamen onse krachten
 Gaan boegen tot den strijd,
 In dese boose tijdt /
 Staan tegens 's Zetans list / en machten /
 Met 's werelds boose tteken /
 En eygen ziels gebreken.

13. Zoo d'ren of d'ander / taakt aan 't wijken,
 In booz / of tegenspoedt /
 Die lichtelijc het gemoedt /
 Op 't nauwe padt wel doen bezwijken;
 En eenigsins vertragen,
 Van 't goede na te jagen.

14. Soo periant onder veel elden /
 Bedroeft, en moedeloos,
 Ter neer leyd hulpeloos,
 Laat ons de ogen tot hem wenden /
 Met teere ingewanden,
 En hulp-bereyde handen.

15. d' Onwetende Gods hemis leeren
 Die op een dwaal weg gaan
 Door barmhertigh vermaan

Aanporren, dat zp haaz bekeeren/
 De zwakke droeve herten
 Vertrousten, in haaz smerten.

Pause.

16. Hoe lieflijk is dit zamen wonen!
 Als wp in eenigheydt,
 Tot vreed' en liefd' bereydt
 Ons broederschap soo gaau verbinden;
 Als herten samen klieben/
 In een Gods-dienstig leuen.

17. Als onse gaven and'ren lichten,
 Dat onser tongen-spraak,
 Steeds uitte van Gods zaak,
 En dus met onse reed' en sichten;
 Ook selfs met doen, en loven,
 Een heylig voorbeeld geuen.

18. Dat ons een innig medelijden,
 Om 's naasten kuzps en smerte/
 Ga treffen in het hert
 En ons verheugen, met den blijden,
 Ook droevig zyn met ene/
 Met broeders die der weeden.

19. Dat wp gereed te hulpe komen/
 De nood van ieder een/
 En goedt doen in 't gemeen/
 Doch allermeest den rechten vromen;
 Die soo zijn plicht wil toonen/
 Godt! sal 't hem eeuwig loonen.

20. Dit is-gemetselchap: van Gods kind'ren/
 Van Chzisti volk/ en lot/
 In hem vereent met Godt;
 Die niemand heekt/ noch han verhind'ren;
 Zp (schoon de werelt hiele)
 Zijn steeds een hert, en ziele.

21. Wp bidden Vader van de lichten,
 Siet uwe kind'ren aan /

28. Die in u blyefe gaan /
En soeken steeds uw aangesichte;
Doet uw' genaden stroomen /
En gaven tot haaz komen.

22. O Jezus, als in uwen name;
Uw schapen zijn by een,
Maakt uw' met haaz geneen,
Komt in 't geselschap met haaz samen.
Laat op haaz nederdalen /
Uw' Geest met sijne stralen.

23. Doet bli' re oijde, twist, hovaardye
Heer beyre van ons zijn /
Ook alle valsche schijn,
Bedeke looshoyt, veyaleryen
Met eigerlijk misnoegen.
Die by geen Christ'nen boegen.

24. Doet uw' Woord! rijst in ons' woorden,
Was de voorfichtrighyde,
Vaderlands, en wijs belepde /
Zich steeds in onsen wandel toonen.
Geest ons heel vrucht te dragen
Heer! na uw' welbehagen.

25. Als gy ons ten-maal sult vergad' ren,
In rust, by u ter woon /
Dooz uw' heerlijkheys' Troon /
Dooz wy met d' hemels-scharen uwt' ren /
Zullen wy eend'ig samen /
Bereeten uwen naam.

26. Spi sult ons al, in allen werzen,
O algenoegsaam Godt!
Ons' eend'ig deel en lot /
Dan is de ziel volmaakt geoesen,
Uw' lieflijk aangesichte,
Sal daaz in vreugden lichten.

Gods kind' ten, Roem, Plicht, en Zucht.

Joan. 3: 1. Zies hoe groote liefde ons de Vader gegeven heeft, (namelyk) dat wy kinderen Gods worden genaamt worden.

Toon: O Kers nachts.

Groote liefde, van mijn Vader!
In Christo's heyls- en levens-ader
Ben ik van ontzaggees bestraf,
Als ik afkeerig van hem dwaalde /
Zijn ginst en goetheit mi bestaalde /
Op maakt / en stelt mi tot zijn kindt.

2. Gelukkig! is die verkoren;
Van boven door den Geest herboren
Die tot zijn Vader! heeft
Wien Jesus is ten Oudsten Broeder!
Die Zion heeft tot sijn moeder!
Wien Godt des Hemels ergoed geeft.

3. O Ziel! ga niet uit Vader eeren,
Wilt vreken, tot sijn wegen keeren,
In liefd', en onderdanigheyt,
Ontbreekt uit iets / komt niet gebieden /
Vrymoedig door sijn aensicht reeden;
Genaad' en hulp vindt g' bereyden.

4. Vader! uit Geest daal in mi neder /
Dat rijst mijn hert / dan roep ik weder.
Abba! mijn Vader! Ik uit kindt!
Dan mijn kladschap g' op gewyge,
Mijn hert g' na uw Vader buyge /
Op dat ik troost / en vrygde vind.

CHRISTELYK
MAALTYDS-GEZANG.

Hand. 2: 46. Zy eten niet verheuging, en onvreugdelijkheit
des herten, en groeten God, enz.

Toon : Psalm 13.

O Spootte God! die rijk zijt van vermoogen /
Hw goedheyt sien wy meer voor onse oogen /
En hooft ons steeds met uwen milden zegen,
H gunste streekt op alle onse wegen /
Op komt ons dag op dag met uw' weldaden /
Da ziel en lichaam, rijkelijk overladen.

2. Op dekt den Dins, voor ons met so veel gaven,
Als of wy u bergeiding weder gaven /
De aarde, lucht, en 't water moet ons geven /
Ong onderhoud, en voedsel voor ons leven /
En dat niet schaars: maar mild, en overvloedig
Verzaad gy ons, / als onsen Vader goedig.

3. Wat zijn wy Heer! dat uw goedheits stroom
Van onsen kant, / op heden weder komen?
Wie zijn wy doch, / dat gy ons wilt denken?
Ja soo veel goeds, / en zegen noch gaat schenken?
Meer als gy verbe van uw lievelingen,
Hw gunst alleen schenkt ons al dese dingen.

4. Gy trekt ons hert door suete liefde-koorden
En bocht de ziel, / door uw levens woorden?
Gy schenkt u Zoon, en met hem 't eeuw'ig leven /
Wat kond gy, / o Vader! beters geven!
Die heyl-fonteyn vol zegens, / en genaden /
Die hemel Maan! kan onse ziel verzaden.

5. Wilt ook o Heer! onse herte wel bewaren,
Dat wy ons nont met spijs of drank bewaren,
Doet door uw' schepsels onse zielen rijzen,
Om u den oorspronk alles goeds te prijzen /

Geest by u gaven . aan ons uw en zegen ,
 Doo? Jezus duurbaat bloed / doo? ons verhegen .

PAUZE.

6. Laat d' arme Ziele ! nimmer zijn vergeten .
 Een and're spijs heeft die van nooden t' eeren .
 Een Hemels broot tot sterking in genade /
 Dat ziels-gebrek , en honger kan versaden /
 Geest dat altijd / dan groept het geestlyk leven .
 Dan leev' ik u , en sal veel vruchten geven .

7. Laat uwe liefd o Vader ! ons vermaken ;
 O Jezus ! komt by ons u wooning maken ,
 Met uwen geest en zijn' genaden gaven ,
 Komt soo ons hert / en ziel van binnen laven ,
 Dat die met uw haat Avondmaal mag houwen /
 En eeuwiglyk uw aangesicht beschouwen .

8. Geest ons ook plaats in 'st Hemels opperzaken
 Komt daar de ziel met volle vreugd onthalen ,
 Met Abraham , Isak , Jacob , geseten
 Aan uwe Tafel , laat ons daar dan eeten ,
 't Verborge man , in zoete rust , en vrede ,
 Daar volbeyt is van alle heerlijkheden .

9. Hoe overbloedig ! komt uw goedheid daalen /
 Wie kan al 't goed' aan ons gedaen / verhalen !
 Loff , eer , en Dank , zijn wy verplicht te geven /
 Met lichaam Geest , in ons geheele leven .
 Maakt ons bequaam / doo? uwen Geest van boven
 Dan sullen wy uw naam o Heere ! loven .

Bruylofts Eer- en Vreugde-gezang.

Psal. 128. 2, 3, 4. Uwe Huisvrouw sal zijn , als een vruchtbare wyfsteek , aan de zijden uwes busjes , uwe Kinderen als Olyfplanten rondom uwe Tafel. Ziet zekerlyk sal dit man gezegens worden , als den Heere , vreesst .

Toon: O Kersnacht, &c.

Zalig! is 't in den Heere trouwen /
 Om saam' een huys vooz hem te houden.
 Gezegt zijns in haar staat /
 Daar twee vereent / met hert en zielen
 Gaan zamen vooz haar Vader huieren!
 Ontzucht / geen goed / noch schaad geen quaet.

2. Daar de deugden als stoccken stonken.

Wat nacht kan har en glans verdonken?
 Die wand'len in Godzaligheyt
 Zijn Eetf genamen in dit leven /
 Dan zegen; of Godt sal haan geben /
 Deel beter goed in eenigheyt.

3. Ziet dit paar! van Godt uytgelofen.

Om d' een / des anders deel te wesen;
 Vereenigt tot een vleesch en geest.
 De twee! in Jezus! vast verbonden:
 Wiens hand west nimmer wegd geschonden /
 Noch opt gebroken is geweest.

4. d' Algenoeftaan Godt! uw Vader!

Die allerwijste ziel-breder
 Heleld en stuur' uw ober al /
 Op geef' uw saad in alle saken /
 En leer uw hoe ge't doel sulc maken:
 In al wat uw ontmoeten sal.

5. Jezus! uw Bruidgom! Vriend, en Broeder.

Zijn vooz uw' beyd' een zielen hoeder!
 Zijn troost / sijn heyl / genaden-bzon;
 Wil uyt de volheyt der genaden /
 Uw ziel verquicken en versaden /
 In zyn schiff / en vzeing de-zon.

6. d' Heylge Trooster! koom nederdalet!

Op dor sijn gaden meerder stalen
 Ober dit Niets vereenigt paar!
 In help en troost / in alle quaden

En lepdse in des Heeren paden.

Op woon' en blijb' eentwig by haar.

Brulofst. Vreugden-gezag.

Toon: Gezwinde bode van de min, enz.

Vrienden! op dit Brulofst-feeft,
Singt eens vrolijk uit.

Hier past nu geen droeve geest /
Stelt u Toon, maakt accoordt /
Hest u stem, dat men't hooft seer luudt /
Dooz de Bruidegom en Bruidt
Waar de oogen gaan /
Zien top dooz ons staan /
Stoffe van de vreugd /
Die hert en ziel verheugt.

2. 't Ciersel van de Brulofst-zaal /

Lovers, Palm, en Kroon;
Dzalen met haar glans en straal,
Alle eben schoon /
Wat men hoort, wat men ziet,
Vreugde geest / vreugde bied / medeen /
Aan de gasten in't gemeen.
De verscheiden spijs,
Dood de smaak om pijs /
Ook de oed' le wijn,
Roepen al tot vrolijk zijn.

3. Maar de geest in vrolijkheit!

Rijse boben't stof /
En geef' de hooft Majesteit,
Den ge-epsten lof /
Dooz zijn gunst / dooz het goet /
Dat hy ons / rijkelijk doet / oranlet
Ja ons noch veel beter s' biedt!
't Is maar pdelheit /
Waar ons oog nu weid /

Wardse moet vergaan ;

Maar het beste deel blijft staan.

4. Dief nu dit gewenste Paar!

In de Echte-bandt ,

Aroutwe minne straalt in haar

Herte / ziel en handt ;

Van te booren in twee ,

Dijn geblochten in een ! wel vast

Dooz de liefde t' zaam gepast ;

Waar de minne rust /

Woordse wipt geblyft /

Tot dat zp geniet /

Waar zp hare stralen schiet.

5. Wensch de Bruidegom en Bruid!

d' Algenoegzaam God !

Die in de Echt besluit

Zp haar deel / en lot ;

Zp haar schildd / en haar loon ;

Zp het heyl / en de kroon ; van beyd :

Zp neem haar in zijn gelepdt.

Als haar lebend end /

Zp zp ontrent :

Nem haar beyder geest /

In het Hemels Bruilofts-Feast.

Bruilofts-Vreugden-Wensch.

Toon : Rozemond die lag gedoken.

Laat de vreugd het hert ontsluiten /

Roemende Gods heerlijkhepd /

Laat de stemme zamen uiten

's Hemels wils / en hoog belepdt ;

Alle dingen zyff en stand /

Woord bestuurt dobz 's Heren hand.

2. God die komt twee zielen boegen

In de Echt, en maakte een ;

Tot haar onderling genoegen ;
Geest en lichaam word gemeen.
Aller zoefte eenigheyd ;

Tot haar beyder troost bereydt.

3. Twee in-een-geblochten herten !
Dast gemaakt in d' Echte band ;
Doozspoeds dagen ramp en siertent /
Saken beyd' gelijker hand :
Dzeugde / dzoef heyt / zuur of zoet /
Dzagen zy met een gemoed.

4. Godt komt zijnen milden zegen !
Storten over sulken paar ,
Dat sich boegt na zijne wegen :
Hy doet schijnen over haar
Zijn genadig aangesicht /
En geeft in haar wandel licht.

5. Dit is onsen herten wenschen /
Aan de Bruidegom en Bruid !
Twee van Godt-geliefde menschen /
Die u in dien band besluyt :
Zy met u / en doe u goed ;
Als hy sijne kind'ren doet.

6. Godt ! de Algenoegzaam Vader /
Stut uwt staat ! en / bouw uwt hups !
Aller bzeugd' en goed'ren ader !
Weer af / plagen / drukken kamps /
Dok al wat u hier ontmoet /
Keer hy tot uwt beyden goedt.

7. Godt wissel uwt nu samen binden
In den band van Jesus trouw !
Daar ga troost en heyl móogt vinden /
Dit verbond heeft geen berouw /
O hoe zalig is de Bruid !
Die met Jesus 't huw'lijk sluit !

Christelijk Beroep.

Pfalm 50: 23. *Wie zijn weg wel amskelt die sal ik Gods heyl doen zien.*

Op de wijze van de 10. Geboden.

A L-wijse Godt; die hier beeden /
Een yder menschheit opgeleyt.

Zijn eygen werk, en bezigheden,

Ten dienste van uw Majesteit.

2. **Wp alle Heer!** zyn uw knechten;

In ons beroep, van uw geset

Heyd ons na uw heyl'ge rechten,

Dat wy doen na uw woord, en wet.

3. **Op dan o ziel!** stelt uw gedachten

Te werk in uw beroep, en plicht,

Doet / wat g' doet / met alle krachten;

Op dat g' 't trouwelyk bezicht.

4. **Schikt al uw werk tot Gods liefs;**

En 's naasten nutte, dienst / of goet /

Temt uw tochten / in 't bezien,

Na groote winst, en overvloed.

5. **Soekt eens u hoop al: Gods Koninkryke?**

Met all' sijne gerechtigheit,

Met zegen sal hy u bezijken?

Den nooddrift heeft hy u berouwt.

6. **Uw wandel zy als vooris odfogen,**

Oprechtelyk: na sijn gebodt /

Dat hert / en ziels opgetogen;

Haar lust, en rust, geniet in Godt!

7. **Cracht steeds u herte te bewaren;**

Het wordt zoo licht van Godt gerukt,

Laat 's werelts-last, het noyt bezwaren,

't Word anders in de aard, gedrukt.

8. **Verheft / de ziele rijst na boven;**

Be-oogt dat in den

Derwilt de wereld / door 't geloove
Zoekt daar een beter Erfenis.

9. Doet van uw weg onnatte zorge;
Die 't herte breekt en neder slaat /
Zijt niet bekommet door den morgen,
In 't weinig zorgen, houdt de maat.

10. Waarom / doch al te seer bekommet?
In 't aards-gewoel: en beefigheid,
Waarom niet soo veel last besloomt?
Die ziel gequelt? 't is ijdelheit!

11. Gaat uw tijdt soo niet besteden /
Dat g' u to Godt! en Ziel! vergeet:
Koopz' uit, van dingen hier beneden
Die g' aan Gode, en Ziel bekeedt.

12. Bevel den Heer! het eynd' der saken /
In al uw doen beoogt maar 't goet /
Hy zorgt voor uw, en sal 't wel maken /
Rust maar op hem: doet dat g' moet.

13. Mijdt onrecht in al uwen handel /
Doet, wat gy wilt dat uw geschied,
Die sprecht is in zynen wandel /
Dien wep'ert Godt zyn zegen niet.

14. Maakt Godt dan uwen weg voorspoedig,
Zijt dankbaar! maar verheft u niet;
Geest hy uw goeden overvloedig /
Deek mee dien g' behoefstig niet.

15. Ontmoeten uw ook reghenspoeden,
In uw beroep, houd de ijsdeet /
't Is beter weynig aardse goeden
Dan ziels-gebaat / met overvloed.

16. Hoe 't ook de Heer beliest te vorgen /
O Ziele! lift in uwen staat,
Neemt in uw, / een goet genegen,
Maakt Godt uw Deel! en toeverlaat.

17. Laat voort uw licht, voor andren lichten;
Die zwak / of op een dwaal-weg is /

17. Komt met uw woord, en wandel, sichten,
Geen aanstoot geest / noch ergernis.

18. De Tong, een werelt vol gebreken /
Houd in toom, bewaart den mond,
Doo? qualyk, los en ydel spreken,
't Welk Godt ont-eerr, en zielen wondt.

19. Denk op dien dag! dat Godt wil rechten.
Wat niet? en al? en hoe? gedaan /
Dan geeft hy loon aan trouwe knechten;
En Boole doet hy van hem gaan.

20. O Ziel! gaat daaglijks reek'ning maken /
Reproeft uw werk, doo? siet uw boek,
Let op uw herr, in alle zaken /
Doet by een nauwe ziels doorzoek.

Gebedt.

21. O vader! doet uw aansicht lichten /
Op ons / in goedertierenheyt /
Ziet gunstig aan, 't geen / wy verzechten /
Om wel te doen maakt ons gerepht.

22. Maakt ons gewillig, en blymoedig,
Oprecht, stanvastig in ons werk,
Getrouw, in 't goet doen overvloedig;
Uw eere! zp ons oogeu merk.

23. Send uw en zegen op ons neder /
Verquikt ons onder moept' en last /
Als wy verslappen; sterks ons weder /
Maakt ons in uwe wegen vast.

24. Om Christus uw en lieben Zone!
Die aan uw / doo? ons / heest voldaan,
Wilt doch genadelijk verschonen,
Al het gebrek, van ons begaan!

25. Wn wachten van den arband ruste!
Als gy uw Knechten zult ontslaan,
Hw glory! hoom de ssel verlusten,
Wanneer ons leven is gedaan!

Opwekking tot vergenoeginge.

Phil. 4: 11, 12. *Ik hebbe geleers vergenoegs te zijn in 's
geen ik ben.*

Toon: Psalm 103.

Waarom zou ik niet gerustig leven?

En my zoo steeds tot zorgen overgeven?

Waarom zou ik zoo seer bekommerd zijn?

Kan ik doch met mijn ziele dus te quellen,

't Verdriet ongaan? of dat my drukt / herstellen?

Ach neen! ik maak vergeefse sniett en pijn.

2. God doet zijn wil, en heylig welbehagen,

Wat heeft de mensche van zijn lot te klagen?

Hy handelt niet na onse waardigheyt /

Wat geeft hy ons noch deelerlep weldaden /

Van ziel / en lichaam enkel uyt genaden;

Hy neemt, of geeft, 't dient ons tot zaligheyt.

3. Soek't hoogste goed dat zielen kan gevoegen

Een zuiver hert, 't geweten sonder wroegen,

't Welk van Gods gunst / en liefd' verzekert is /

Rust door 't geloof op Christum tot vondoening,

Soekt vree met Godt en in sijn bloedt verzoening,

Wacht dan hier na op beter eiffenis.

4. In Gods Beleid, gaat uw dan overgeven.

Blijft aan geen schepsel hier op aarden kleven,

Al wat Godt doet is booz sijn kindzen goet:

Hy sal ons kruys ende elenden weeren.

Of alle quaat tot onsen goede keeren,

Zijt dan gerust! o onvernoegt gemoedt!

5. Ach! kond ik doch eenmaal hier toe getaen

Dat ik my selfs geheelijk kon versaken!

Buigende mijn wil, na Gods heylige wil,

Dan sou ik al mijn tegenspoed betwinnen /

Dan sou mijn hert / en ongeruste zinnen /

In Godt! vernoegt gerustig. *En stil.*

FROST-LIEDT.

In gedreygde zwaarigheden.

Psalm 42: 12. *Wat buigt gy u neder ó myns ziele, en wat zyt gy ernstig in my? Hoop op Godt, want ik sal hem noch loven; hy is de meenigvuldige verlossing myns aangesichts, ende myns Godts.*

Toon 1. Psalm 61.

Wat is de mensche vol leeden?

Waar toe 't loeden?

't Leven is vol tegenspoeden,

Die kan al bequaden /

Ramp en schaden

Dragen / niet een sterk gemoedt!

2. Zorg, en vrees, komit ons quellen /

En ontstellen;

Dit wils doo? een geaat gerucht,

Leude 't hert flaut / en is verslagen,

't kan niet dragen /

Al den last daer 't onder zucht.

3. Hoe ver gaan der ziele h'achten!

Doo? 't verwachten!

't Herte word doo? smect berieft

Zoo sterk 't des lusts verlangen,

Da't ontfangen;

Dan het goed dat men begeert.

4. Oziel! als u 't ongelukken /

Neder dreeken:

Waar zoudt gy 't lebens-lust /

In zó dít de droefheits pijn

Gaan verquijnen?

En verlossen uwe eest.

5. Of Godt ook wils 't u begeeren!

Dan u weeren /

Al neem hy doo? sijn hand

't Geen u is van grotte waarde /

Op de aarde /

Op blijft noch u beste pandt.

6. D' Heer is altijd rechtvaardig;

Op zijn waardig,

Quaad te lijden om de schuld /

Woydet goed / van hem gekomen /

Ons ontnomen,

Laat't ons dragen met gedult

7. Gedente volk hoe veel gemaden

En weldaden?

Godt doet tot desen tijt /

Wat geniet g' al zegen?

In uw wegen /

Denkt eens wat g' waardig zijt.

8. Op hebt door uw Heerlijck-schonen

Man te vatten /

Jezus! die heeft als bereydt /

Hier magh't d' heere hert' in rusten /

En verlusten /

Dit goed blijft in eeuwigheid.

9. Godt is uw siels-heyl-spink-ader;

Lieve Vader,

Daar is rust voor uw gemaedt /

Moet g' iets op aard' ontvoeren?

In den Heere /

Is uw algenoeftaam goet.

10. Ziele! zijt gerust, en stille /

't Is Gods wifse,

W' het geen u hier ontmoet?

Op sal goede redding maken /

Van uw zaken /

En die sluuren tot uw goet.

11. Alverliest g' 't aardse leven /

't Was gegeven /

Door een tijt, van hem bepaalt;

Geest de ziele, in zyn handen /
 Uyt de banden /
 Wortze in de rust gehaalt.

12. O Heere! geest dat ik mij boege /
 In genoegten,
 Na 't bestuur van uwe ~~handen~~ /
 Help me doch mijn krupten /
 Niet behagen /
 Geest gedult in desen stande.

13. Dat dan 't hert / en ziel verlangen /
 Alimmer hangen /
 Aan het schepsel kleyn van waerd' /
 Doet me alle pdelheden /
 Gantsch vertreden /
 Doect mijn ziele boven d' aard.

14. Ik sal me in dood / en leuen
 Ober-geuen
 Aan uw / die wat recht is doet;
 Al wat quaad is booz uw kindren /
 Sult ge kindren /
 O mijn ziel! zijt wel gemoet.

15. Ik sal nu voortaan vertrouwen,
 In 't benouwen /
 Op Gods hulp / en goedicheit:
 Hy sal goede opkomst geuen /
 In dit leuen,
 Anders in der eeuwigheit!

B L Y - G E Z A N G .

Over byzondere verlossingen uyt gevaar.

Psalm 30: 6, 12, 13. Des standts vernacht het geween;
 maar des morgens isser reynig. Gy hebt mijn wecklage ver-
 andert in een Rey. gy hebt mynen zak ontbonden, en my
 met blydschap omgort; op dat myne eere uwe Psalmsinge, en
 niet en zwijge: Heere God in eeuwigheit sal ik u louen.

Toon: Psalm 61.

Groot zijn Heer: uw goedigheden /
Die gij heden /

En ook eertijds hebt gedaan:
Nieuwliks doet gij uw genaden /
En weldaden /

Weder voor ons' oogen staan.

2. Gij voldoet nu Heer der Heeren /
Ons begeeren,

En verhoort der zielen klacht /
Onse droefheyt komt gij wenden ;
En vol-enden /

't Geen zoo lange was verwacht.

3. Als de ziele was beladen /
Onder quaden /

Uwe handt dee ons bestaan,
Uwe gunst / quam ons beschijnen /
Onder 't quijnen /

En dee 't quaad als rook vergaan.

4. Heer ! gij wilde noch wat sparen /
En bewaren

't Leven ; van die tot uw riep /
Gij verhoorde 't klagen zuchten /
Van die bluchten

Tot uw / in het elends-diep.

5. Gij wilt aller toevlucht wesen /
Die u vzesen /

In de zeer benauwde tijdt /
Is uw naam een sterke Toren !
D' Aftberkoren /

Wied daar heen / en wordt bevrijdt.

6. Gij toont in benauwtheids tijden /
Medelijden:

In de vreeze van de doot /
Komt gij weer berloffing geven /

• Aan die leven /
In de allerdiepste noodt.

7. Want al liep ons alles tegen /
Uwe wegen /

Gaan vezr' boven ons verstandt ;
Op kondt tegen al 't vermoeden /
Oms behoeden /

Dooz u wijse sterke handt.

8. Op doet de benauthepds baren ,
Hene baren /

Die ons dreegen groot elendt /
En wilt die in nooden zwerven .
Niet verderben ;

Want gy haar uw hulpe zendt.

9. Op geest Heer / op onze wegen ,
Noch uw zegen /

Dag aan dag in overbloedt /
Wiens ziel kan uw goethepds watten /
Recht bebatten ?

Die gy aan uw kindzen doet.

10. Hoe gy 't dan niet onse zaken ,
Doozt zult maken /

Geben wy in uwe handt ;
Geest gy ? of wilt gy beroven ?
Wp beloven /

Oms te boegen na die standt.

11. Wp verplichten onse dagen /
Op te dragen /

d' Offeren van dankbaarchept ;
Dooz soo veele gunst's bewijsen /
U te prijzen ,

Dziendelijks Masestep.

12. Laaten wy ons nu ten tijden /
Van verblijden ,

Loven Godt ons leven lang /
Komt dan 's Heeren lievelingen !

Help ons zingen,
 Zolijk upt / dit blij-gezang.

13. O mijn Ziele! ryst nu boven /
 Godt te loven

Uw werk, in dese tijdt /
 Komt met alle binnen bezachten /
 En gedachten /

Toont dat gij recht dankbaar zijt.

14. O Verloste! looft den Heere /
 Doet hem eere.

Komt nu zijn weldadigheyt;
 Gaat hem ziele, lijf; en leyen
 Overgeven,

Looft hem in der eeuwigheyt.

Verjarings Dank- en Bede tot Godt.

Psalms 91: 16. Ik sal hem met lankheid der dagen verza-
 digen, en ik sal hem mijn heyl doen zien.

Toon: Psalm 12.

O nepndig Godt! Fonteyne van het leven!
 Die is / en leeft, van / en tot eeuwigheyt!

Uyt uwe volheyt! hebt gij ons gegeven;
 Een levens-stroom, bepaalt door uwe bereydt.

2. Tot dezen dag! verlegt gij onse dagen;
 Gij hebt ons wel befogt / gelend / gespaart /
 Ook uw lanigmoedigheyt! heeft ons verdzagen /
 En voor beel quaads en ongeluks bewaart.

3. Gij hebt o Heer uw goedheyt gunst en zegen
 Op ons oirvaardig! rijkelijk neer gestort /
 Uw vriendeljkheyt toont gij noch aller wegen;
 't Schijnt dat gij 't weldoen nimmer moede wordt.

4. Wp dankliet u! dat gij den tijd verjaarde,
 Van die ons is zo lief, en aangenaam!
 Dat gij het leven, tot op heden spaarde,
 Dit geeft ons stof / te loven uwen naam

5. Vermeerderd Heer / den tijd, en 's levens jaren
 Soo 't tot uw eer; en zielen beste is /
 Of zoo gp haast ons tot u wilt vergaren;
 Blyngt ons dan maar in 's Hemels-erffenis!
6. Doet ons dien korten tijd! dan wel besteden!
 Zoo; uw en geeft ons na uw woord gelepd';
 En keert ons hert! van zond' en pdelheden /
 Van leven top / in deugd /- en heplighept.

De Christelijke Loop-bane.

Hebr. 12: 1, 2. *Laat ons met lydzzaamheit lopen de loop-
 baan die ons is voorgestelt. Ziende op den oversten Leid-
 man, en volberder des geloofs, enz.*

Toon: van de tien Geboden.

Niet ongelijk is 's menschen leven /
 Een renbaan / of een lopers-perk,
 Daar ongelijk de menschen streben /
 Elk na zijn voorgestelde merk.

2. Een Christen strekt zijn ooge leden /
 Apt 's wereldd's slijk-poel Hemel-waart /
 Het wereldd's kind ziet na beneden /
 En zoekt zijn deel hier op der aardt.

3. Een schoone prijs is opgehangen /
 Die noyt sal dorren of vergaan /
 Voor dien na boven strekt zijn gangen /
 Beloofst in 't eynde van de baan.

4. Maakt waardt daar by niet is te noemen /
 De prijs, die d' aard haar loopers geeft
 Een Krans van slechte borer bloemen,
 Die niet bestendigs by sich heeft.

5. U gunstig God! wendt gp mijn pogen /
 En toert mijn logge geesten aan /
 Na 's Hemels overzaallige bogen /
 Om na die waarde prijs te staan.

De Christelijke loop-bane.

6. Mijn loopen Heer! staat aan u trecken.

Daar onder ik geheel bezwijk /
Och wilt my doch uw handt toetrekken /
Dat ik niet zink in 't aardsehe sijnk.

7. Wilt my berepichte krachten geven /

Om in uw wegen voort te gaan /
Want ziet Heer! hoe mijn schenkels beven /
Die voort het minste kluptje staan.

8. Och my! ik sal minnes' e epide klijgen /

't Zy g'p begunstigt mijne treden /
Want ziet my na den adem hijgen /
Op elken voerstep voort gezet.

9. 'k Moet storten neer / ter halvet wegen /

En smooelen in het gulle zand /
Ten zy g'p Heer! tot my geniegen /
Op statten sult doo'z uw handt.

10. Ja / wilt g'p Heer mijn draaghept merken /

Op mocht my werpen up het perch /
Maar neem / Godt wil mi liever stecken /
En bozderen uw' handen werk.

11. Ach staat doch utwen khecht! Deeg' bee toe /

Wilt met de Oly van uw Geest /
Van de hoest-schedel tot de ter toe /
Zijn leden zalden minsten meest.

12. Zoo sal hij wakkerder voort loopen /

En supchen hier in uw gena /
En na 't uir-eind der bane hoopen /
De kroon der heerlijchheps hier na.

S. Simonide.

De zottigheyt van een goede weg.

Spreek: 4: 18. Het pad der rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande, en lichtende tot den volgen middag toe.

Op de wijze van den 9. Psalm.

Hooft vrome ziele! het deugden pad,
Het welk daar leyt, na d' hemels-stadt /

Al is 't gepast hoog en getreden,
Het mist ook niet zijn lieflijkheden.

2. Het is geen naar / en dooker spoor /
Gelyk het werelts kindt geeft hoog /
Maak vol van liebs, en goed / en zegen /
Beminnlijk boven alle wegen.

3. De glans / die zelfs Gods huyse dooftraet /
Ook hier gansch lieflijken daalt
En steeds al wassend werd bevonden /
Als 's liebs des dagg's tot elken sondeu.

4. Al gatet schoon gelyk niet op /
Het kijnt allengshens tot den top /
En rust niet eer 't tot troost der vromen /
Zp tot het middag-puurgelouen.

5. Och! Hemels reppman treedt dan aan /
Ziet hoog u oogen 't licht opgaan /
Het welk uw zonder lang te hebben /
In 's Hemels vromde in sal leyden.

6. Daar 't onvergelyk sal stille staan /
Treedt hemels wandelaar! treed aan /
En juagt in Godes goedigheden /
Wan hier is gemoete treden.

7. De dag komt aan en / nadert al /
Die 't volle licht eens byengen sal /
En een gewenste klaarheit geven /
Daar nacht en schijn van zp berdyden.

E E R - Z A N G.

Over Gods volmaaktheden.

Van een Godt } Lovende en } ziele
 } Verbeerlijkende }

Pfalms 145: 5. De Heer is groot, en zeer te prysen, en zyne grootheid is onbegrijpelyk. Ik sal als spreken de loerlykheyt der eere uwer Majesteys, enz.

Toon: Psalms 18, en 144.

Trekt Heer! mijn ziel van 't aards-gewoel na
 boven /

Dat ik niet 's Hemels heere mit Maats mag tobden;
Op houd u Troon in 't ontzaganklyk licht.

Doert my om hoog en sterkt mijn ziels-geest;
Uw aanzicht gebazijn genaden-stralen!

Uw Geest hoort in mijn herte weder dalen!
Op maak' de ziel (die noch zoo vast aan 't stof

kleeft) los / en waardig tot des Heeren lof
 Lovende: 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99.

2. Jehova! Bron en aller wezens-wezen;

Uyt welkers volke alle is gesien /
d' Eeuige onvergank! want doot pedt d'ing /

Al wat het is / en wesen sal, onafing.
 Verbeerlijkende: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99.

Drie enig God die leeft van eeuwigheden,
Die zyn: zult syn, en waarr' droes, woyleeden;

Die eerst' op iest, a' hoogste is hoer geweest /
O Eeuwig' Vader: Toon! en Heilige Geest,

3. O geest'lijk wezen byess' het licht, en leven,
Van wiens volmaakte heyt nienader pees kan gebess'

 Verbeerlijkende: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99.

Wijnd de selfde onverganklyk:
Doe eeuwig' heest' d' Heer, in Konink' 1. 2. 3.

4. Lovende.

Uw Raads-besluit kan niemandt opt verhindzen ;
 Noch utwen wil verandzen / noch vermindzen ;
 Hemel en aarde sullen eens vergaan :
 Doch uw woorden blijven eeuwig staan.

Verheerlijkende.

4. Oneindig groot' Heer ! beden alle machten ?
 Die geeft / en neemt / den schepselen haar krag-
 ten /

Almogend' God ! u allersterkste hand /
 Doet alle dingen zonder tegenstandt.

5. Lovende.

Alwijse Godt ! uw al-dooziende ogen /
 Zijn over al / op aller menschen poogen /
 Op weet wat is / sal zijn / of heeft geweest /
 Op ziet het allerbinnest' van den geest.

Verheerlijkende.

5. Onmoelijk is uw wezen , Heer der Heeren !
 In alle plaatsen daar uw hand heeren ;
 Zyt gij o Godt ! en toont uw heerlijkheid ;
 Uw zijn steeds in u tegenwoordigheyd.

6. Lovende.

Dooz uw aanzicht kan niemandt sijn verbergen ;
 Wie uw vertoont / of eenigzins gaat tegen /
 Op vind hem jaast tot zijn verdert en val :
 Maar d' uwe hoedt en leyd gij overal.

Verheerlijkende.

6. Hoogste goetheit ! barmhertig ! genedig !
 Uw' trouw' en waarheid zijn vast / en onafslig ;
 Op zijt een Godt van volke zaligheit ;
 Die gij booz d' arme menschen hebt bereidt.

7. Lovende.

Onbegrijpbaar God ! gij laat de sterren /
 Van uw volheid tot ons neder komen /
 Wat doet gij al op't ierd' aan 's menschen kindt ?
 't Welk in uw Zoon' gemaekt is des menschen kindt.

Samen.

7. Hellig! Heilig Godt! vol Heiligbeden!
 Dooz miens aanzigs, die Engelen 't haar bekleeden
 Dienz reine oog; het buple sonden quaat /
 Verfoept / bestraf / verbloekt / met toorn en haat.

Verheerlijkende.

Uw oordeel is en blijft altijd rechtvaardig,
 De zondaar is na recht, waakh' en straf waardig /
 Ollied dan o' ziel! tot Godz barmhertigheyt,
 Dooz Jezus bloed! is daar genad' bereydt.

Samen.

8. Wandelt o' Mensch! dan booz des Heeren
 oogen.

Oprechtelijk; vertrou, vrees, zijn vermogen /
 Aanbidt, en dient de heyl'ge Majesteit /
 Looft, eert den Name zijner heerlijkheit;
 Laat uwen Toon zich met des Hemels-scharen,
 En 't Choor der Engelen te samen veren;
 Is 't hier gezellig? tracht / en wacht / hierna
 Zingt g' volmaakt / 'teuwig Haleluja!

S A M E N - S P R E K I N G E,

Tusschen een

G O D T Z O E K E N D

En een

V I N D E N D H E R T E.

Toon: Psalm 103.

O Wilt dan 't Licht! uw glatts de ziel verlicht!
 Zengt die u zoeken / booz uw aangesicht;
 Zoekende.

Wilt mocht mijn ziel / die steeds begeert / en list
 Na God! eens binden na dit zoeken rust:
 Mocht 't maakt na al'e zuchten en verlangend!
 Dem tot mijn Oef, en eeuwig goet omvangen!

Vindende.

2. **Welsoekend' hert!** Daar tot is hulp / en raat.
 Is 't u maar trefst / gy komt tot desen staat.
 Wie Godt witsoken, die viadt hem gewis.
 D'hy naby, en noch te vinden is;
 Spoept u maar booz / en gaat de rechte wegen /
 Op vind hem dan in zijne gunst en zegen.

Zoekende.

3. **Op my!** Ik ben zoo bezet afgedwaalt,
 Ik ben zoo laag na d' aarde toe gedaalt!
 Hoe is mijn lust in stikken zoo vertoert /
 Daar dalheit / ten rechte zielen smert /
 Hoe raak is los? hoe sal ik my ontknuden /
 Van desen band? om diert ik zoek te vinden.

Vindende.

4. **Wacht na zijn' woort /** volgt niet geen bleef
 nog blibdt /
 Vernuft, en eygen wil moet onder voert.
 Die Godt soekt, moet eerst uit hem zelve gaan!

Zoekende.

Maar hoe sal ik zoo zwaren werk bestaan /
 Myselfs geheel / in alles te verzaken?
 Eer ik tot Godt! en hy tot my sal naken?

Vindende.

5. **Ja 't padt is smal,** hiet is een edge poort.
 Hier moet geweldt zijn / of men raakt niet boort;
 Wie Godt werzoekt, hy heeft veel tegenstandt.
 De v'andt komt van d' een en d' ander kant /
 Op desen weg bakt arbeid / heilig / en lijden /
 Doet wapens aan / om moedighijk te strijden.

Zoekende.

6. **Moet dit soo zing'ich** waer krijg ik de kragt!
 De wil is goet; maar te scheyt my om de macht.
 Costeliken wil; want 't is 't hert bedriegt.
 Zent welik kan niet; maar in 't verlijden liegt.

In dit kan niet! komt wil niet! zich verbergen.
 Genetigt wil / sal sich niet gedots gaan beryen.
 Zoekende.

7. Dochting ik vinde in my selven niet!

Vindende.

Steets kan de Jesus die uto krechten biedt.
 Niets is te waer / booz die in hem geloof;
 Zyn geest werkt in de leden daer hy 't hoort
 Van is: Zoekende.

Woh kond' ik vastelijc geloven!
 Maar 't ongelooft / komt mij de kracht betoven.
 Vindende.

8. De twyffeling moet onder boeten neer.

Wohyt gy / en rust op 't woord van onsen Heer.
 Wy roept / komt tot my! zyt gy waer belaan?
 Komt gy niet loopen? komt maar kruipend aan?
 Het siele vind in my geoaen leven,
 Ik sal uto krecht / ja troost! en ruste geben.
 Zoekende.

9. Dit zoek ik maar / en 't is mijn eenig wylt.

O groot geluk! hoe raak ik aan 't bezit!
 Vindende.

Neemt aan o ziel! wat onsen Jezus zeydt /
 Ik ben de weg! die tot den hemel leydt.

Ik ben de waarheydt, ja oock zelfs het leven
 Zoekende.

Zoo moet ik mij niet staen tot hem begeben!
 Vindende.

10. Ja haastu maar: dat is het rechte spoor
 Volgt Jesus na, hy gaat u selven boor.

Zoekende.

Wohet ik hem volgen / waer hy mij geleydt.
 Vindende.

Ja: in den wylt van beyde / en beylygheyd.
 Draagt oock u seels / ga raakt dan boor en staor.

Tet wylt wylt se! Zoo kondt gy tot den Vlaer be
 G 4 Zoc.

Zoekende.

11. Tot God komt niemand dan hoog heylig-
heyt,

Maar als is merk hoe mijnen wandel leyde?
Hoe noch de zond' in mijne ziele leeft?
Hoe wepnig vruchten, dat mijn leven geeft?
Hoe meenigmaal ik afdwaal in mijn wegen?
Dan valt de moeds / en ik sta gants berlegen!

Vindende.

12. Berlegen zij! gants billijk is uw klacht /
Diet toe / dat g'na meer volmaktheit tracht!
Verlaat dat achter is / en uw belet /
Jaagt na den prijs, op 't eynd uw' gezet:
Dalt g' dan neer / staet op, raakt g' aan 't dwalen
Koert voor op weg / g' sult de kroon behalen!

Zoekende.

13. Dit neem ik booz / en hier op leg ik toe.
Maar och! hoe haast / ben ik van arbeys moe /
Mijn hert word zwaar door aardische besigheyt.
De wereld, 't vlees, heeft my zoo haast berleydt.
De Zatan! wil my hoer te rugge wijken!
Ik sta verstedt / en breez' ik sal bezwijken!

Vindende.

14. Niet moedeloes / breez niet booz dit gewelt /
Gaet boozt / breekt door / betoont u als een Welt.
Wask in 't geloof / Grijdt met kloekmoedigheyt /
Jezus! heeft u overwinning toegespedt.
't Eynd' sal den arbeys / en u zoeken kronen /
Volhard g' maar: Godt is uw gels' terstone &

Zoekende.

15. Wat noot is 't nog! als ik den Heer maar vout
Maar 't allezoehig! welk mijn ziel verpoude!
Is dat hi schijnt van my zoo verr' en vreemt,
En zijnen roef en gaven van my neemt
Och hi verlaet my: so raak ik te vallen /
Al was ik booz / ik houder niet met allen.

Vindende.

16. O ziel ! kent gy noch 's Heeren wegen niet &
 Huis niet verr' schoon gy hem niet en ziet ;
 Een hooren tijt / bedekt hy 't aangesicht ;
 Hadjoeffenisse geeft hy troost en licht ;
 Zoekt / klopt en bidt / gy sult hem weder binden /
 Dit sal den band / veel sterker zamen binden.

Zoekende.

17. Mijn ziele rijst / my dunkt ik voele moedt /
 Daar hoorn wat wil / 't is booz of tegenspoedt /
 't Blijft mijn begeert en eynd , ja dat is 't slot.
 Ik moet noch nader zyn by mijnen God !
 Mijn ziel verheft , op deugt en hepligheden /
 Wel met dit beeld / al hemelwaarts gaan treden.

Vindende.

18. Gy hebt O ziel ! ten deel / het gem gy zoekt.

Zoekende.

Hoe wect ik dat ! ach of ik 't voelen mocht ?

Vindende.

Zoekt in u binnenst 't geeft getuigenis /
 Dat u begeerte Gods te zoeken is,
 Gy wilt u zelfs / en eygen lust verlieten,
 Ja heplighert / booz alle goed verlieten.

Zoekende.

19. Gaat die al vast ? Dat God gevonden is /
 Van die hem waarlijk zoekt ?

Vindende.

Dit is gewis.

Wie zoekt doch Godt , als dien hy heeft gezocht ?
 Ons zoeken , heeft Gods Geest in 's hert gemogt /
 God zoekt ons eerst , eer wy hem zoeken konden.
 Zoekt gy dan Godt gy hebt hem al gevonden !

Zamen.

20. O groot geluk van die den Heere heeft ?
 Wiens ziel in Godt , en zijn gemeenschap leeft,
 Want alle goeds , dat men begeeren kan /
 Is al in hem ! Daar rust de ziel dan !

Al treft hem quaat 't en sal hem noot beschaden /
Op 's in Godr! en blijft in zijn genaden.

Zoekende.

21. Na by den Heer te zijn is 't beste goet!
Wat middel is 't dat ik gelijphen moet?
Om dus na by te blijven by mijn Godt?

Vindende.

Schuw eerst des werlds ydel, boose rot,
Hoed' 't ydel hert / stuur 't zwaer beil van de sinen,
't Geer 't hert beschaad / dat hoine daer niet blint.

22. Leest / overdenkt / doozoekt Gods heilig
woord!

Komk in Godshuys, daar gy zijn stemme hoort /
Daar 't volk hem aanroep / daar hy zegen toont,
In de Gemeente, daar de Preere woont.

Doegt uwa in liefd' by Hemelcke gefinden +

Op sult daar Godt, en Jesus met haar binden.

23. Stelt u den Heer! geduurig hoort u w oog

Stuurt 't hert met zijn gedachten steeds om hoog,
U wandel gy geloof, en heylighyt.

Voor hem, en in zijn tegenwoordigheyt.

Spreekt veer tot Godt! met sichten en gebeden:

Godt blijft by u, en gy by hem, in byede!

Zoekende.

24. Av vrienden Gods! laat ik dan met u gaen?

Als ik vertraag' of wijk voer my weer aan!

Ik sal u volgen, met al mijne macht,

En desett weg: mijn ziele hoort / en tracht

Na 's Weeren hulp: hy sal mi weder stecken /

Die 't willen geest / sal ook het goede werken.

Vindende.

25. Zoo doet de Heer! dit is zijn eppen woord;

Komk laat ons gaan / en treden samen onse

Zoekende.

Gods Geest / en neem ons alle toe

Hy neem' ons weg / wat ons tegen sp.

Vindende.

25. **I**s zijn verbond / dat nimmer sal bezwijken /
Gods sal van ons, en wy noy van hem, wijken!

Zamen;

26. **O** Heyl-sonteyn! **O** algenoozzaam goed!
 Elende is hy / die u missen moet:
 Hoe zalig? Ja zalig in eeuwigheyt!
Is die / die u op tot u gemeenschap leydt:
 Met u vereent, hi Jesus onsen Heere!
 Wie sal? en kan? dit heyl genoeg waarderem!

Vindende.

27. **D**e volle vteugd' word in d' Hemel betaamt
 Wanneer wy door Gods aanschicht zijn vergaart,
 Dan hebben wy van strydt, en zoeken, rust
 In Godt: wien's glory onse ziel verlust.

Zamen.

Dan zingen wy Halleluja! te zamen,
 Halleluja! Halleluja! Ja Amen.

Kinder-bede tot Godt.

Prediker, 1: 2: 1. *Gedenkt aan uwen Schepper in de dagen uwer
 Jongelingschap, ter dat de quade dagen komen enz.*

Toon: **O** Heylig, Zalig, Berplehem.

O Heplige? **D**ie eenig Godt!
 Ik ben in uwem Naam geteehent
 In mijnen Doop: laet my dan tot /
 Uw Kinde! en **D**ie zijn getreent.

2. **I** Gedichtel van mijn hert is boos!

Ik ben in zonden al geboren,
 Tot quaet gencleet / so gelyc /
 Door mijn' hant' en kind van loofen,

3. **M**ijn lust is steeds in ydelbeyt,

Ik dwale heen! op quade wegen
 Tot ondeug: ben ik haast verleydt.
 Waar tot het goede ongenegen.

4. **I**k geef' helaas! mijn teere jeugd!
 Tot beuzeling, en quade zeden,
 Dooft waer' valt op de ware deugt,
 Ik ben gewent tot pdelheden.

5. **W**ascht op o Godt door Jezus Bloeds!
 Vergeeft doch alle mijn zonden.
 Maakt reyn mijn hert en gemoedt/
 Dooz Christus Geest / en d'wilt wonden.

6. **W**ie ook ten Hemel in sal gaan /
 Moet doot uw geest zyn wederboren!
 Ach! werkt dit in my: neemt mp aan
 Als zene van uw' upberkoren!

7. **O** Zoon Gods! o menschen Kind!
 Geest aan mp zondig kindt! uw zegen.
 Mij teere zwacke! doch bemindt /
 Zijt met mp / lepdit mp in uw wegen.

8. **L**eer mp den weg der zalighoet!
 Te rechte en van herte kennaen;
 Tot goed, en deugt, maakt mp berepdt /
 Dat ik mp aan uw dienst gewinne

9. **B**ehoedt mp van het dwalend padt!
 Daar wereld, Zatan, 't vlees, mp leyden.
 Ant d' enge weg, van 's Hemels stadt!
 Om mp van 't goed', en Godt, te schepden!

10. **B**ewaart mp in mijn iongsjeugt!
 O Heer! booz al mp wat kan schaden /
 Geest dat ik in genaa en deugd;
 Op-was, en ga uw heilige paden.

11. **O**f haalt g' mp hier vroeg van daan!
 Wilt mp de vreugd des Hemels geven;
 Doet dan mijn zielen byde gaan,
 Dooz desen doot, in 't eeuw'ig leuen!

Nederlands-Vreugd , en Dankzegginge aa.
God, over hare gezegende Oerwinninge,
in den Vier-daagsen , Bloedigen Zee-
strijd, tegen de Machtige Engelse
Vloot, 11, 12, 13, 14. Juny.

1666.

Psalm 18: 47, 48, 49, en 50. De Heer leeft: gelooft zy mijn
Rykstem, en verhoogt zij de God zijns heyls, die my volko-
men wreke geeft en die volken onder my brengt: die my wys
brachten mijn vyanden, ja gy verhoogt my boven die ge-
ne die tegen my opstaan; gy reddet my van den Man des Ge-
wolds, daarom sal ik u loven onder de volken, en uwen Na-
me Psalm-zingen.

Toon: Psalm 89:

Van der Heerscharen God / verheffen wy
den Troon;

Wy zingen van zijn eer / die heerscht in Hemels
Troon

Die kronink! boben al / die Richter van de aar-
de.

Die groote Majesteit; wie geeft hem lof na
waarde;

Die heeft wondzen gewrocht / hoor ons / in dese
dagen /

Wien zonden wy de eer / als hem alleen opdra-
gen?

2. Ons Vaderlandt / gepaangt / behaant op
elken kant /

Bequelt / berooft / gedrukt / te Water en te
Landt /

Brecht smeeking en gebeyn / om hulpe voor Gods
ooren /

Die van den Hemel eens het bidden mocht verhoor-
ren.

Bodt / breekt het groot geweld / van
gelanden.

mit haar trotse moed / en red ons uit haar
happen.

De rijd was nu verjaart / van dien soot droe-
den flags

Danneer men Nederlands Bloot / verstoit / en
vluchten zag!

Maar dank zy God / die keert met zegen en ge-
naden

Op Nederlands hezkracht : wat hond doe vrand
schaden :

De seergetoerde macht / verflagen / vliet met
schands /

Die ons bevinden won / breekt Gods zyn sterke
Landen.

4. Hoe trots quam 't moedig hez van 't wybe-
lig Engeland /

Met ingebreide waan / van zege in haar hand /

Maar Godt / aan wien alleen der menschen soe-
ken hangen /

Gaf ons haar Admiraal / met zoo veel volles ge-
vangen /

Daar schepen ons een huyl / o zegenrijke glorie /

Ma een die daagse stryd / krijgt Nederland vic-
tory

5. Zo Gods bes vrandz macht / niet had dood
ons gekert /

Op waten haer ten roob / op waten ober-
heert :

Op waten onder 't Joch / wop wierden haer sla-
ven /

Zij heer schein op de Zee / zy slooten onse haven ;

Maar God die oberlast en wyzpel toll bekerten /
Zaan haeren stek onttoet / en scheutt haer stek
betten

6. Gedenk u Nederland / dat u Gods goedig-
heide

1000

Verbindt tot uwen plicht / en tot beheering lants /
 Dooz weldoen / wil uw Godt tot hem al nader
 zoeken.

U aardse trage ziel / tot pder meer verwekken.
 Laat van de vooz' ge tucht / en nu de grootte ge-
 gen /

U tot afstand van zond / en meerder deugd beke-
 gen.

7. 't Is Nederlandt wat groots / dat u de Hee-
 re doet

Word nu niet zorgeloos / weeld'rig / of trots van
 moet /

In need'zigheid / dient Godt / zijt dankbaar / doet
 gebeden

De Noede is' er noch / Ach: dat eend'acht en vze-
 de /

Weer van den Hemel quam: dat Broeders en
 Geburen

Maakten een Vze-verbond; dat eentwighijk
 mocht duren?

8. Verheugt u Nederland! ge hebt nu vzeug-
 den-stof /

Geeft dank aan uwen Godt / zingt hem nu eer en
 lof /

Op gink met ten stryd' / en vzak des vpande
 krachten /

Die vol hoog moeds en nids / u te vzezielen dach-
 ten /

Godt gaf u Helden moed! Op leerd' hare handen
 stryden

De Oberwinning is (o vzeugd) aan uwe zijde.

9. Ons hulp is van den Heer / die Ward' en He-
 mel maakt

Die Verder Israels / die vooz' de zijne waakt /
 Die is een sterke Rotz / vooz' haer die in 't henou-
 wen /

Gods herderlijke zorge, &c.

Op zijn macht en hulp / vast steunend en betrouwen / tot 1000

Erkent dan Nederland / u heyl is van den Heere
Wet ons / wets ons / maat hem / behoort alleen de Eere.

Godts hertelijke zorge over zijne

SCHAPEN,

En Vriendelyk onthaal van zyne

HUIS-GENOTEN.

Getoont in den 23. Psalm.

I DEEL.

Vers 1. De Heere is mijn Herder.

Geselt in een Zamen-sprake.

Roemende
Vertrouwende
Begeerige en
Verzekerde

Pustchen een

} ziel.

Op de wijze van den 23. Psalm.

Laat Hert en Tong / o Hemels hevelingen!
Roembaarlijk zijn: om Gode lof te zingen.
O heyl fonteyn! Genoegzaam Al! hoe goedig!
Genadenrijk / van lief de overbloedig!
Zijt op aan ons / nu en tot alle tijden.
Ach! komt ons hert / tot uw en lof berwijden!

Vertrouwende.

2. JEROVA is / en blijft / mijn eygen HERDER!
Van mijn geboort / tot aan mijn doot / en herder:

Roemende.

Hy is mijn vader / Leidsman / en behoeder
Van mij en ziel: Vertrouwende.

Zahp is myn heyl weder:

Mis eenig mensch / ober zijn lieve kindren.

Ik mis geen goet / geen quaat kan my ook hindren.
Roemende.

3. Ik arme SCHAAP liep heen en weer / af dwaalende
Na mijn verders: wie sou my weder halen?

Ziet Jesus! trouwe HERDER van mijn ziele!

Die ziet mijn spoor / hy volgt my op de hielen /

Die zoekt, die roept, endoet my wederkeeren.

Van 't dwalend pad: tot in de koy des Heeren.

Vertrouwende.

4. Die Goede Herder! licht booz my zyn leven!

Hy neemt my aan; en gaat sich aan my geven.

Roemende.

Mijn maag're ziel voedt hy in vette weyden.

Mijn dwalend hert komt hy in wijsheydt leyden.

Al ben ik zwak / in 't geestelyk betrachten /

Zijn macht, versterkt mijn geest met nieuwe
krachten.

Vertrouwende.

5. Dus rust ik vast in d' algenoegzaam Hoeder /

Op Jesus soz'g' mijn Heyland / en mijn Broeder.

Roemende.

Wel zalig! zynse die hy komt vergadren

Tot zijne Tent! die hy doet tot hem nad'ren!

Vertrouwende.

Jazalig! is hy / dien hy kent booz zyne,

Die dooz't geloof ook zegt hy is de myne!

Begerige.

6. Ach! kon ik my van desen Herder roemen.

Mogt ik hem myn, en my weet zyne, noemen!

Versekerde.

Soekt waar hy weyt / en volgt der schapen paden.

Kleest/geest/dan hem / uw selfs / hy bindt genaden /

Hy teekent uw / met 't merk van sijne SCHAPEN.

Begerige: Google

Toont my / wat zijn de tekenen, en haat wapen;

7. **D**eet' SCHAPEN zullen haren **HERDER** kint
 Aan vrenide / willen zy haar noyt gewennen ;
 Maar volgen hem, waar hy haar voer gaat tredt.
 Zy gaan te zaam / in Eendragt, Liefde, en Vrede ;
 Met Lijdzaamheyt, Verdraagzaam, en Zagmoedig
 Haar Woll' en Melk, gedenkze overbloedig /
 8. **H**oe groot en zyn Heer ! uw goedigheden
 Die gy aan ons onwaardig' gaat befeeden /
 Gy hebt ons tot uw SCHAPEN uptberoken ;
 En doo; uw geest tot kinderen / herboren.
 Gy zyt ons deel / en wy u volk, ó Heere !
 Niet ons, niet ons, maar uwen Naam zy Eere !

II. D E E L

My en sal niets ontbreken,

Zamenprake, tusschen een }
 Roemende }
 Vertrouwende }
 Klagende }
 Vergehogde. }
 Ziel

Op de wijze van den 24. Psalm.

Oneyndig Godt ! ó hoogste Goedte
 Daar eens de ziel in rusten moet :
 Wat heeft uw Majesteyt bewogen /
 Met ons te maken uw verbandt :
 Waar in ons Doozrecht is gegrandt !
 't Was uwe liefd' en mededogen.

Roemende.

2. **G**y geeft u selven aan my Heer !
 Als ik uw heb / wil wil ik meet ?

Vertrouwende.

Mijn ziel ! gy mengt met recht nu sprekten
 Ik heb **J**EHOVAI aan mijn zij
 Gy is / en heester al voer my /
 Man kan / en zal dan niets ontbreken.

Kloppende.

3. Godt spaart zijn eppen Zone niet!
 Maar send hem neer; en mit hem biedt
 Op my genade, hoor genade,
 Tot Wysheydt, en Gerechtigheydt,
 Tot heyligmaking, zaligheydt
 Is hy my: o groote weldaden!

Vertrouwende.

4. Mijns Herders volheydt is soo groot!
 In wat gebrek / armoed of noot
 Mijns ziel / of lichaam / machten siehen.
 Hy sozgt / hy voed / en sal steeds voen /
 En geven wat ik heb van doen /
 Daarom soo sal my niets ontbreken.

Klagende.

5. Ontbreekt dan noot dan hienmen yem?
 Die soo veel armoed' en verdriet
 Hier op de aarde moeten dragen?
 Dan tegenspoed en ongeluk,
 Dan krankheydt, armoed, smaat en duil /
 Hoort men haar veeltijds drachlig klagen!

Vergenoegde.

6. Zoa d' Heere opt zijn kindzen leyd
 In veel gebreks en tegenheyd /
 't Is dan de ure van beproeven
 Dan toetst hy eens waar 't hert aan hangt /
 Vertroutwt hem maar: en gy ontfangt /
 Gewislijk wat gy sult behoeven.

Klagende.

7. Dit quelt seer dikwils mijn gemoed /
 Zoo my de Heer als H A B D E R /
 Hoe kan my dan soo veel anbreken?
 Ik denk dan hy besozgt my niet /
 Ik blyf in 't krups / en daag verduert /
 Zijn zegen schijnt van my gewaert.

Vergenoegde.

8. Den handel Gods is wonderlijk: Ik: Hy

16 Gods Herderlijke zorge;
Hy maakt de zijn dooz Armoë Rijk,
Hy doet haat hiee soo veel ontbeeten /
Om haat te geben beter goet,
't Welk hert en ziele eeuwig boedt /
Als dit / ontbreekt / sal dat / vermeerren.

Vertrouwende.

9. Dat wepnig' dat d' oprechte heeft /
Die in des Heere bzeese leeft /
Is beter als der boosen schatten.

Vergenoegde.

Godt geeft my ten genoegend hert!
Dat dooz geen soeg gebroken werc /
Dit kan in Godt! zijn ruste vacten.

Vertrouwende.

10. Ontbreekt dan pets in 't tijdelijk /
Godt maakt weet na de ziele rijk
Was 't tijdelijk nut / hy soude my geben.

Vergenoegde.

Ik krijg dan booz mijn koper, Gout
Edwaasheid! zoo my dat berouwt /
Zyn gunst is beter dan het leven!

Klagende.

11. Nozorg, en bzees! hoe 't noch sal gaan!
Daar komen quade tijden aan
Die my / en ook de mijne taken /
Bezwaaring / krankheid / arremoe /
Die dreygen my! Ik weet niet hoe
Ik 't met de mijne dan sal maken!

Vertrouwende.

12. Gstele stelt u selven niet /
Met ongeleedbig zorg-verdziet /
Bekommetnissen voor den morgen.
Rust in de wijsheid / goetheit / macht /
En trouwheid van uw Herder; wacht /
Hy kan / en wil uw wel bezorgen.

Vergenoegde.

13. Dat ook uwe inscheelde doot

Uw ziel beroert / of nederſtoot /
 Al hebt g' niet wat uw ſal luſten /
 By Gode ſtaat de wijs', en waar,
 Hy geeft genoeg voor ieders ſtaat /
 Op zijne ſorge moet men ruſten.

Vertrouwende.

14. Zijt g' zijn kind; miſtrouwt hem niet
 't Is Heydens, ſich met ſulks bedriegt
 Te quellen.

Vergenoegde. Ofsi dat mag niet baten!

Vertrouwende.

God / en de Gods-dienſt / word onteert.

Vergenoegde.

Ons egen hert onruſt, verteert /
 Als ſorg / en vrees / gaan buiten maren.

Klagende.

15. Maar ach! mijn geestelijke ſtaat,
 Is ſeer gebreckelijk: wat raad!

Mijn kleyn verſtandt / mijn zwalf gelobe /

Mijn ſtautwe liefd' / en wankeel-hoop /

Mijn ballen / en mijn tragen loop /

Doen mijne ziel / haar trooſt beroben!

Vertrouwende.

16. Op ziele ruſt! zijt niet beroert /

Wat God begint hy ook volvoert.

Genoegende.

Op hebt des Geestes Eerſtelingen!

In zwakheyt wecht des Heeren macht /

Tot alles in uw is volbracht.

Vertrouwende.

Godt! ſal uw met zijn gunſt omringen.

Klagende.

17. Ach kond ik mijn bekommet hert!

Ontlaſten van die ſorg en ſmert /

Dat is mijn wensch!

Vertrouwende. Hy moet dan trachten.

Google

118 Gods hardhartige zorge
't Geloof, zy op zyn woord gegrondt /
De hoop, moet betet lot verwachten.

Vergenoegde.

18. Bedenkt eens of de Heere oopt!
Uw / of de sijne / gants beroopt /
In aztemoede heeft begeven
Zoo niet, legt af bekwimmerig.

Vertrouwende.

Zoekt maar met ernst dat boven is,
Daar is versading ten leuen.

Zaamen.

19. Lof zy uw / die uw SCHAPEN hoedt!
Die ons met sulken overbloedt
Bezigt / soo dat wy mogen spreken /
Du gy Heer! onse HERDER zijt /
Zoo sal ons doch tot geener tijdt /
Wat nut / of noodig is / ontbreken.

III. D E E L.

Vers 2. *Hy doet my neder liggen in den grafte myns, by wien
my zachtjens, aan zeer stille wateren.*

Samensprake, tusschen een } Dankbare
} Geruste } Ziel.
} Vergenoegde }

Op de wijze van den 65. Psalm.

O Al-beforge Menschen-Hoeder!
Al watter leeft, / en sweeft /
Ziet na uw hand / en wacht zyn Voeder
Dan uw / die alles heeft.
Doet gy uw milde handen open,
Dan word elk een geboedt /
Zoo komen alle schepsels loopen
Tot uwe volhepde's-bloedt.

Dankbare.

2. Dijn trouwe Herder! gaat my leden /

't geurle iboez gras

In groene vette Klaver weyden
In 't liefdelijcke gewas!

Geruste.

Dan boert hy my in sijne hutten,
Doo? heete zonnen brandt /
Doo? Wolf / en Leeuw / komt by beschutten
Elk Schaapjen, doo? zijn handt.

3. Daar mag ik dan zoo beylig rusten /
Op 's Herders trouwe wacht.

Dankbare!

Ja my in d' overvloed verlusten
En weyden dagh en nacht;
Wanneer ik dan in dorst ontsteken
Da 't versche water hijg' /
Leyd't hy my aan de Wille Beken
Daar ik verquiching krijg!

Geruste.

4. Seer sachtjens komt hy my boeret
Daar 't soete water blinkt /
Dat bloed / noch baren niet beroeren!
Als 't Schaapken daar opt drinkt.

Dankbare.

Dus vriend'lijk hoed de Heer zijn Schapen,
Hy doetse na haar aart
Het keurlyk nutte voedsel tapen.

Geruste.

Met vree en rust gepaart!

Dankbare.

5. Israëls bergen! Zions velden!
Sijn ons ter Weydt' herepdt;
Daar Godt zijn woonig nedet stelde /
Daar rust zijn heyligheydt!
Daar straalt zijn vriend'lyk aangesichte
Daar stopt hy zegen neer /
Daar komt hy hert / en zielen stichten,
Doo? suppeze Hemels-leer.

Geruste.

6. Daar woon ik stil in vreed' en ruste?
 Of schoon de wereld raast /
 Daar komt de Heer! mijn ziel verlusten /
 Hy zepdt weest niet verbaast!
 Ik ben u als een ziele Moeder!
 Dies schuyl ik in zijn schoot
 Hy is mijn zorg / en trouwe Hoeder!
 Ik bezes geen schrik of noodt.

Dankbare.

7. Die liefvelijke waterstroomen!
 Upt's Heeren heyligdom,
 Doet hy tot onse zielen komen
 En bloejen in / en om;

Vergenoegde.

Hier kan sich 't dorstig herte laven!
 Met troost / en zielen kracht /
 Met zalige genaden gaben /
 Als 't Schaapken hier verfmacht.

Dankbare.

8. O zalig! zijn wy die noch wonen!
 In 't zegenrijke Landt,
 Dat vette Erfdeel / ja dat schoone!
 Dooz 's Heeren arm geplant /
 Een Paradijs van overbloeden!

Geruste.

Daar elk zoo veylig leeft;
 Onder de vliug'len van Gods hoede /
 En daar zijn boeding heeft.

Dankbare.

9. Hoe groot is 's goed? dat God wil geben
 An lichaam en dan geeft /
 Oh zelfs in dit verganklijk leben /
 Een die zijn name heeft.

Vergenoegde.

Dien hy my niet overbloedig /
 As spaarsaam spijst of dzenkt!

In

Ik ben vernoegt, en wacht lankmoedig /
Tot hy my beter schenkt.

Dankbare.

10. **D**e volle volheid / is om hooge;
By Jezus! 's Levensboom.

Vergenoegde.

Daar word berzadigt hert en ooge /
Daar bloept des welluststroom!

Geruste.

Daar krijgt de ziel haar volle ruste /
Dan moept en ongeval.

Vergenoegde.

Daar wordtse zadt van alle lusten /
In Godt! 't oneyndig Al.

Dankbare.

11. **ô** S C H A P E N ! van zoo vette weyden :
Der geet uwes H E R D E R S niet /
Draagt vruchten, laat uw van hem leyden,
Waar heen hy uw gebiedt.

Vergenoegde.

Gezegent volk ! laat 't herte rijzen /
Tot lof en dankbaarhepdt /
Dat tong, en leven, **G**ode prijsen /
Dooz sijne bziendelijkheddt.

Zamen.

12. **ô** Heer ! toon goedertierent heden /
Nan uw Kerk, en Landt.

Welch ! geest doch aan uw Zion vrede !
Bebestigt haren bandt.

Uw Schapen ! die zo zober leben /
Dersiet doch meer en meer /
Uw goethepdt zeer mild in 't geben /
Ontfangt dan prijs en eer !

I V D E E L

Vets 3. Hy verquikt mijn ziele.

Verquikte
Flauwe
Saemenspraak tusschen een }
Aankleyvende } ziel.
en Verzekerd }

Op de wijze van den 42. Psalm.

Opper Herder! Trouwe Borge!
Die uw SCHAPEN seer bemindt /
In wiens gunst / en nauwe zorge /
Elk van ons geborgen vindt.
Zondaars troost! en 'sherten rust;
Vreugden bron! O zielen lust!
Laat doch in ons bange quijnen /
Hwen troost / en brengh' bet schijnen!
Verquikte.

2. Swakke Schapen, teere Lammers!

Wank / Arechtig / seer benaut /
Dijnlijk / schriklijk / en vol sammers
Dooz de kouw / of hitt' verflaut /
Afgemat / na by de bood /
Komt hier / tot uw' HERDER s schoot!
Daar hy uw zie stoogend snikken
Doozt / en wil uw ziel verquikken.
Flauwe.

3. Mijne ziel / van Godt gewecken /

Sants besmet met 't zonden quaet /
Is een woning vol gebreken.
Seer ellendig is mijn staat!
Proef hepdt / angst / onrust / en smert /
Weez / benautwhepdt / breekt mp' t hert /
Dit doet mp dan treurig zuchten /
Daar sal ik om hulpe vluchten &
Gerrooste.

4. Jesus Herder van de ziele...

Deelt

Heelt die zeer verwond van Geest,
 Schier in flautot' / en onmacht' bleden;
 Komt tot hem: en hy geneest
 Uwe wonden / door zijn bloedt!
 En zijn Geest, sal in 't gemoedt
 Nieuwe kracht / en bzeugde geben
 Ja de doode doet hy leven. Flaewe.

5. Ach mijn overgrooten zonden!

Sijn my sulken zwaeren last;
 Noch al krijg ik diepes wonden /
 Du 't getal noch groover wast,
 Dus verteert mijns levens kracht
 Want mijn hert met smerte wacht
 Tot de Heer dit wooydt sal geten /
 Kindt! uw zonden zyn vergeven!

Verquikte.

6. Ziel! met sonden zoo beladen /

Dat uw 't herte smelt / en bzecht /
 Gaat ten Troone der genaden,
 Hoozt wat uwen Herder sprekst:
 Komt tot my; ik geef u rust!
 Zondaars dood, is my geen lust;
 Keert tot my! Doert beter leven;
 Al uw zonden zyn vergeven.

Flaewe.

7. Ach! hoe droevig moet ik sichten /

Onder 't jok van d' Oude mensch;
 't Herte draagt veel boose vruchten /
 'k Doe niet wat ik wil / of wensch.
 'k Wil het goed' maar doe het quaet /
 'k bedrijbe 't geen ik haet:
 'k wil val ik neer in 't stryden;
 Ach wie sal my eens bevrijden!

Verquikte.

8. Droevigste / zift gedachtig /

In wat staat gy heden zift /
 'k vlees, wordt wel den geest te machtig. / Doch

Doch den geest tint weer den sijdt.

Jezus! maakt door sijne doot /
d' Oude mensch, van krachten bloot,
Dach / aan dagh / sal die verdwijnen
Maar de nieuwe meer verschijnen.

Flauwe.

9. Ach! mijn ziel is aan 't berfloutwen!

Traag, en lauw, in 's Heeren werk,
Lief d' / en pber / gaan berfloutwen /
Boose lust / werd heet en stek /
Heer ik my / ik dwale weer:
Sta ik op / ik valle neer:

Wat ik doe / of waat ik 't wende /
't Is al sona' 't begin / en 't ende:

Verquikte.

10. Wange ziele niet klepnuoedig!

Schoon de zonde raast en woelt /
Jezus volhepdt oberbloedig!

Is / booz die zijn armoe vaelt /

Die in ellend sich versaaht /

Woedt in Jesus gants volmaakt!

Aanklevende.

Jezus! geest in zwakhepdt krachten!

'k Houd hem vast, en sal hem wachten.

Verquikte.

11. Staat maar op / en heert dag weder:

Knield booz Gods genaden troot /

's Vaders liefde is zoo teder /

Hy verschoont, n als een Zoon!

d' Oprechte wil die neemt hy aan /

Booz de daadt: noch niet gedaan.

Als wy steeds na beter strekken /

Ons gebzeek sal Jesus dekken!

Flauwe.

12. Ook de Satan! spreyt zyn strikken,

Man de recht' en slinker zn.

Sorgeloosheit

of ziele's schakelen

Werpt hy uyt? en seyd tot my /
 Soude wel een kind van God?
 Soo vertreden zyn Gebod?
 Als gy doet? o missedader!
 Denkt gy noch? Godt is myn Vader!

Verquikte.

13. Steurt uwo aan geen Satans laster /
 Jesus! geest zyn Geest tot pandt,
 Die maakt uwen staat te vastter.
 Wie breekt desen vasten band?
 Iesus heeft zyn eygen beeld,
 Dooz zyn geest in u geteelt;
 Daarom sullen de gebreken /
 Uw van 't Kindschap noyt verstellen.

Flauwe.

14. Die my zachtjens moesten boeren /
 Met verstand: vermoejen 't hert /
 Door het drijven! zo beroeren /
 Wel de ziel / met angst en smert;
 Ook der boosen schimp, en smaat,
 Dikwils dooz mijn herte gaat:
 Wanneer zo als wreede honden
 Bassen / met haat laster-monden.

Verquikte.

15. Krijgt gy wepnig troost van menschen /
 Hebt gedult: en leeter by;
 Wat is van den mensch te wenschen!
 Godt alleen / heeft troost vooz my.
 Ook de laster / smaat / en spot;
 Om de zake van uwo Godt /
 Is geluk, ja die te lijden /
 Beeft ons loon / en doet verblijden.

Flauwe.

16. Ach Glende / der Glenden!
 Als Gods lieflijk aangesicht,
 En zyn Geest, haar van my wenden,
 En 'ge troost / en zielen licht.

126 Gods herderlijke zorge,
Als hy my alleene laat;
Ja my gants te moessel slaat!
Met zijn selle gramschaps stralen /
Die hy meer op my laat dalen.

Verquikte.

17. Bange ziele! dit verlaten,
En't geboel / van toorn en schyk /
Heeft zijn palen / eend' en maten;
Godt vertoont een oogenblik.
Maar zijn gunst / en goedigheyt:
Duuren weer in eeuwigheyt.
's Heeren lieflijk aangesichte /
Doet hy na de droefheyt lichten.

Aanklevende.

18. 'k Sal dan Jesus gaan aankleben /
In mijn bange zielen slawt'
Jesus! is my troost / en leven /
Al is herte seer benaut.

Verzekerde.

Wepgett hy: en laat u gaan /
Overhoort! 'houdt sterker aan,
Da uw bidden / en verlangen /
Sult gy heyl / gy troost ontfangen.

19. Haat de ongerechtigheden,
Hebt uw lust in 't heyligdom:
En hy 't volk dat bromigheden /
Lief d voegt u: gaat daar mee om.

Aanklevende.

O mijn ziele neemt uw rust /
Wat, uw Jesus! die u kust,

Verzekerde.

Ja zijn kus van blydlijkheden!
Geest mijn ziele troost, en vrede.

Troost.

20. 'k Ben (zept Godt) uw trouwe Vader!
Die ik eeuwig blijven sal.

'k Ben uw heyl, en 'l evensader.

Lust u petz in naps' t al.

'k Ben niet u; en blyeft dan niet;

'k Help u in / en wip 't berdziet /

'k Sal u na 't ellendig leben /

Volle rust, en vrenge geven.

Zamen.

21. O verquicker onser zielent

Dank zp uwe goedighepd;

Sterke doch (die soo lichtelyk vielent)

Woo; de wankelmoedighepd /

Du gp ons het heft verwijp'.

Sullen wy deez' levens tyd /

Uw hepl'ge paden loopen,

En noch beter goedren hoopen.

V. D. E. E. L.

Hy leydt my op 't spoor der gerechtighepd, om
uws Naams wil.

Samspraak tusschen een	}	Dwalende	} ziel.
		Regtwandelende	
		Leerende, en	
		Verlichtende	

Op de wise van den 80. Psalms.

O Heer! doet uwe hemels-stralen /

Op ons / in onse wegen dalen.

Want in uw licht, sien wy het licht,

Verlicht doch onse ziels-gezicht!

Gaat ook steeds als een HERDER woo; /

Dan volgen wy het rechte spoor!

Dwalende.

2. Mijn ziel altyd geneygt te dwalen,

Dweeft hier endaar / op Berg / en Dalen /

Sp heert / en stuypt het doolpadt in /

Dan 't vlees, en 's wereldd lust / en zin.

Hoe koom ik op de rechte straat!

Waarde kan men lande die hemel reest? Bethr

3. Volgt Jesus! d' Opper zielen-wepder /
Dooz 't dwalend Schaap, is hy 'en Leyder.
Ik ben (zeyd hy) des werelds licht!

Die na mijn weg / zyn wegen richt;

Die wandelt noyt in duysterheyt:

Mijn licht hem tot het leven leydt.

Dwalende.

4. Gants / dom en traag zyn mijne gangen
Hoe blijf' ik op den wege hangen?

Waar ik my keer' daar leydt een net,

Wat is 'er al / dat my belet!

Mijn ooge zwiert: Ik blijbe staan?

Ik ben zo traag in voort te gaan!

Vluchtende.

5. Als gy op wegh sond achter blijven /
Siet Jesus! sal u boozt gaan drijven

Sijn Geest, zyn woord / zyn Herders staf,

Die wennen u van traagheydt af /

Dooz krups / vervolging / smaat en spot /

Voert hy u nader by uw Godt.

Leerende.

6. Hoe dikwils staat mijn ziel verlegen!

Ik sie zooveel verkeerde wegen,

't Weet naauliks waar ik keeren sal!

(Den weg valt my ook bang en smal.)

Zegt my waar is de rechte baan?

Die ik ten leven in moet gaan!

Verlichtende.

7. O Herder Jesus! wil u leyden,
in 't rechte spoor: ter zielen wipden /

In waarbeyd, en gerechtigheydt,

In deugd, geloof, en heyligheydt.

En doet ons selfs op 's levens-padt /

Recht aan, en in des Hemels stadt!

Rechtwandelende.

Ma anders aart / tot meeſte boozheit.
Verlichtende.

De ſwacke ! doet hy ſachtjens gaan /
De ſterke, dyſt hy meerder van.
Recht wandelende.

Op ſterke die moede zijn / en mat /
Op datter geen bezwijk / op 't pad.
9. **Hy maakt ons ook de paden eſſen;**

De bergen die ſich hoog verheffen /
Vernedert hy / in 't lage dal /
Verhoogt hy weer ?
Verlichtende. **Dien volgen ſal**

De ziele op Gods weg geſet /
Steedſ verder gaat, door al 't belet !
Recht wandelende.

10. **Ons tot het dwalen gants genegen /**
Roept hy dan na / keert in mijn wegen !
Komt hier / dieſelbe padt, dat is opt /
Tot ware deugd, en heerlijckheyde
Verlichtende.

Dolgt na den regel van het woort /
Dis is de weg, gaat daar in voort.
Recht wandelende.

11. **Hy gaat ons recht, en ſoker leyden !**
Hy ſal / hy wil hoort van ons ſcheyden.
Hy ſtuurt / en helpt ons ook in noodt.
Verlichtende.

Ja voert en brengt ons door de doodt /
Mpt al 's gebant : in zaligheydt,
Daar ruſt en vzeugde is bereydt.
Leerende.

12. **Wat maakt den Heere dus genogen !**
Zijn oog / te ſlaan op onſe wegen ?
Wie zijn top : wat is ons geſlacht ?
Wat hy op ons toll nemen acht ?
Verlichtende.
Ten is o menſch / wat waarde niet /
Daerom dat hy ons ſelven niet

130 Gods herderlijke zorge;

13. De Heere wil zijn Naam beschikken /
Zijn eppenscappen openbaren.

Rechtwaadellende,
't Is zijn genaa, en goedigheyt,
Zijn wijsheyt, macht, die u getydt.

Verlichtende,
Ja om zijns Naams wil voert u d' Heer /
In 't rechte spoor, tot zijne eer.

Rechtwandellende,
14. O SCHAPEN! ban zoo gette wyden,
Die Godt zoo vrendelikh gaat leyden,
Werhest u ziele, en zingst hem lof,
Zijn goedigheyt beschikt u stof.

Verlichtende,
Doegt hert / en mondt / o blymoegaam!
Roemt zoo de boogheyt van zyn Nesten

Zamen,
15. O HERDER! top zyn gants genegenheit
U na te volgen, in 't aller wegen.

Ach! was doch onsen weg gericht
Om booz uw heylig aangezicht
Te wand'len na, om zynre voet
Dooz onsen padt, en licht gezet.

16. Wy sulen ons ye sondt verfaken,
En uwen wil, deppalen maken
Wy geben ons geheel, o Heer
Tot uwen dienst: u komt de Heer!
Voert ons in 't padt der heyligheyt,
Maakt ons tot d' eer uw, Naams hereydt.

VI. D E E L.

Vers 3: Al gink ik ook in een Dal der Schaden, des doots,
ik zonde geen quaat waeren.

Saatspraak; vullchen een Vroetsde en
Vroetsde en Vroetsde en

Op de wijze van den 7. of 46. Psalm.

Ifraëls Herder! zeer te wijzen /
Uw zegen is een Zon in 't rissen.

Op soed, verquikt, geleydt uw Schaar /
Ook op bewaartse in 't gebaar.

Op zijt een Brug! een Schilde, en Wapen!

En Hoeder! van uw liebe Schapen!

Uw nauwe zorg, en trouwe macht,

Houdt over haare geduytse wacht.

Kloekmoedige.

2. Al ging ik in de duistere Dalen,

Die zon / noch licht / noyt komt bestalen.

Ook in de schaduw van de dood!

Al was 't gevaar noch eens zoo groot;

Al gaapten na my Leeuw, en Wolven

Al dreef ik in d' onstapne galben!

Al quamen steornen van bedrjft;

Daar koom wat wil, ik vrees niet!

Vreesende.

3. Delaas! als ik aan 't Kruys gedenke /

Die vrees, kan mijn herte krenken!

Wat raat als 't eens mijn beurte viel.

Kloekmoedige.

Nochtans is 't dienstig dat de ziel /

Te vooren zie de quade tijden /

Sich wapende tot strijd / en lijden /

Dit blyekt de troste sorgeloosheyde;

En maakt den mensch tot kruys bereydt.

Vreesende.

4. 't Zijn my altydt geen weelde dagen!

Daar komen dikwils duistere blagen /

Dan tegenhepdt / en ongeluk /

Dan djoefhepd / angsten / strydt / en dyuk!

Kloekmoedige.

Godt geeft wel zomtijds vreugde stralen /

En hoert dan meer in duistere dalen!

Vreesende.

Wat is de reën dier handelling,
Van Godt? in die verandering.

Kloekmoedige.

5. Als Godt na vreugde, komt bedroeven
Wil hy de deugd zyns kinds beproeven!
Dooz tijden byngt hy aan den dagh/
Wat in de ziel verborzgen lag.

Verzeerde,

In zwakheyd wil hy krachten toonen;
Den strijdt met meerder glory kroonen.

Dit is de handel van den Heer!

Tot onsen nut/ en zijne eer.

Kloekmoedige.

6. Als u de Heer in 't huys komt boeren/
Laat u dat niet te veel beroeren!

Vreesende,

Ach! hoe onstels? en zonder meedt;
Ben ik in kleynen tegenspoedt/
Hoe word ik sterk? hoe krijg ik krachten!

Om neer te leggen de gedachten.

Van ongedult, en wrovelheyd!

Als mijn ziel (soo peder leydt)

Kloekmoedige.

7. Waarom oziel! du niet meer gebogen
Godt die u slaat, heeft mede-dooogen!

Lenut maar op Jesus, en zyn kracht.

In zwakheyd, word ons werk volbracht!

Verzeerde,

Denkt aan zyn goeder tierentheden/

Van u getoont den tijdt voorleden.

Hy heeft u soo veel goeds gedaan.

Kloekmoedige.

Zijn trouwe sal nept van u gaan!

Vreesende.

8. Maar 's doods gedaechten doen myn blycken
Ik denk/ hoe sal 't dan met my wesen?

Nis is de aard? en al verlaat!

Verzekerde.

Godt boert u dan tot beter staat /
Een vaste hoop / van 't eeuwig leben!
Doet dit gewillig obrgeven.

Vresende.

Ach! wat doch als de dood my scheidt:
Mijn hert getroost, mijn ziel bereyd!

Kloekmoedige.

9. Wilt gy van dese vrese rusten!

Soo doodt by tijds des werlds-lusten.
Maakt hert / en zinnen los van d' aard /
Wat hemels is / houd dat in waard!
Haat / en verlaat nu snoode zonden.

Verzekerde.

Vliedt heen, en rust in Christi wonden!
Die 't alles voor ons heeft volbracht /
Zijn dood, beneemt den dood zyn macht!

Kloekmoedige.

10. De dood die sal geen SCHAPE N scheidt,
Van Christi liefd', maar die geleyden,
Dooz noodt en doodt, ten hemel rust /
Daar volle vreugd haar ziel berlust.

Zamen.

Wat! zouden wy 's doods schaduw vresen,
Wy gaan daar dooz tot beter wesen.
Hyt 't jammerdal in 't gloryryk,
By Godt, in vreugde eeuwiglyk.

VIL DEEL.

Want zy zyt met my: wien Stok en Staf troosten my.

Samensprake, tusschen een	} Zwacke Sterke Getrooste en Vreesende	} Ziel.

Op de wijze van den 77. Psalm.

Als een Leeuw, noch jonk / en moedig /
Pier / in krachten, overbloedig /
Zoo zijn die oprecht van geest
Godt betrouwen / onbevreesd;
In benauwde d'roeve dagen /
In den stryd / en zware plagen:
In ramp / elend / tegenspoed /
Houdt haar ziel, noch goede moedt.

Zwacke.

2. Maar wat sterkt! haar soe van binnen?
Wat doet haar de vrees betwinnen;
Wat geeft sulken moed in nood;
Zelfs in vrees van de dood?

Sterke.

't Is o'ziel: om dat de Heere!
Met haar is / wat sal haar deeren?
Hy troost haar met stok en staf,
Die neemt haar de vrees af.

Zwacke.

3. d' Oneyndig God! hoog geprefen
Kan van niemand verre wesen /
By allen / en over al;
Boven / en in 't aardse dal /
Is de Heere.

Getrooste.

Maar hy wil woonen /
Zijn gena en beyl, betoonen /
In zijn Liefd-gemeensamheyd;
Van d' oprechte toegesepd.

Zwacke.

4. Maar wat troost is hier te lesen?

Getrooste.

Als de Heer, met ons sal wesen /
Maakt ons geen gebaar verbaast?
Doe ster oft de wereld raast /
Godt, geeft troost, en zielen krachten!
Tegen alle v'pand's machten.

Ster-

Sterke.

'k Rust op hem / in sulken standt /
'k Voel by ondersteent mijn handt.

Getrooste.

5. Allaagt gy in waterstroomen,
Ja moest in de vlammen komen,
Vrees niet, hy wil u by staan /
Geen van die sal u beschaan.

Sterke.

Ook booz' duysenden byanden!
Neemt hy in zyne handen.

Getrooste.

'k Ben (seyd hy) uw heyl en kracht!
Schyik dan niet! rust in mijn macht.

Vreesende.

6. Maar hoe sta ik gants' verlegen?

Op de duistre, nare wegen!
En de Heer! schijnt by my niet!
Hulp, noch troost, hy aan my biedt!
Sal de Herder my begeben!
My alleene laten zweven!
Zoo dwaal ik van huc, en koy,
'k Raak / den wolven tot een prooy.

Sterke.

7. Hy heeft noot / noch sal verlaten,

Die in zijne schaduw zaten:

Al verbergt hy 't lieflijk licht!

Van zijn goedig aangezicht!

Noot sal hy van Wonne wijken,

Zijne zorg / sal niet bezwijken.

Hy schuylt:

Getrooste.

Na een oogenblik

Komt hy weer: dan vlied de schijn!

8. Ja ook in het droewig woelen

Doet hy in de ziel gevoelen,

Siene tegenwoordigheidt,

En den geest die binnent' leeft!

Die komt hy het herte roeren!

Da de ziel tot Jeshu hoeren!

Dooz't gebedt! gesucht! en klacht!

Kleefste aan: en houdt de wacht.

Sterke.

9. Den stok, en slaaf in sijne handen /

Geest ons troost: en slaaf byanden /

Op dat geen Wolf, Leeuw, of Beer,

SCHAPEN! scheure of verteer!

Wrevel bokken, komt hy schepden

Om zijn kudde wel te weyden.

Hy voert en drijft, met verstandt /

Neder Schaapjen na zijn handt.

Swacke.

10. Als hy my dan hart komt jagen!

Met zijn Roe, en Stok 'k voel slagen!

Soo dat 't in myn ziele smert!

Dan zoo beeft / en trilt my 't hert!

'k Sta verbaast / in mijne paden /

Gants bedwelmt / met angst beladen;

'k Heb geen moed / 'k en kan niet boozt /

Als mijn Herder is verstoort!

Sterke.

11. Ziele! dir zijn liefde slagen:

En soud in uw weg vertragen /

Daarom slaat hy met zijn Roe,

Of dreypt met zijn Staf eens toe.

Getrooste.

Zomtijts raakt hy maar te vachten

Dan zijn Schaaap, en lispt het sachte.

Sterke.

En zoo dat hy straffe doet /

't Is om dat het wesen moet.

Getrooste.

12. Laat dit noyt uw troost, bevrindzen

Godt die doet zoo met zijn kindren /

Dooz' de tucht, en tegenhepdt.

Doet hy haar tot zalighepdt /
 Ziet / soo zijn des Heeren oogen !
 Op u : hy wil niet gedoogen /
 Dat gp van zijn Kudde dwaalt ;
 Zijnen Stok , uw wederhaalt.

Sterke.

13. Godt is met ons ! in genaden !
 Wie ? of wat ? kwonst dan schaden !

Zwacke.

Hoe kring ik den Heer met my !
 Dat ik in zyn gunste zy ?

Getrooste.

Maakt doo? Jezus niet hem vrede ,
 Wykt van ongerechtigheden /
 Die ons scheidt van den Heer !
 Dwaalde gp : keert tot hem weer.

Sterke.

14. In 't gena-verbondt , komt treden /
 Met geloofd , en gebeden ,
 Spent hem aan / dan nadert hy !
 Schepdt uw van des wereldt zy ;
 Nadert het , met d' heylige Scharen ,
 Die zijn woord / en dienst / bewaren.

Getrooste.

Sijnder samen twee , of dry ,
 In zijn Naam' daar is hy by.

Zamen.

15. Zalig zijnsse / die de Heere
 Sich verkiest , om te verliceren
 In sijn tegenwoordigheydt ,
 Tot haar troost en zalighepdt.
 Onse zonden maakten scheidt !
 Jesus ! doo? de vree-bereyding ,
 Baant den wegh tot Godt te gaan ,
 Du hy doo? ons heeft voldaan.

16. HERDER ! blyst by ons woogen ,
 Komt uw gunste weder toonen /

Staat

138
Gods vriendelijk onthaal,
Staat ons by in alle noodt /
Troost ons in de baoge doodt,
Als gy eendelijc sult schepden /
Schaap, en Bok, komt ons dan ledden /
(Staande aan uw rechterhandt,)
In het zalig Vaderlandt.

VIII. D E E L.

Godts vriendelijk onthaal, van zijne Huis-genoten.

Vers 5. *Gy richte de Tafel toe, Voor mijn aangesicht: tegen
over mijne wederpartyders: gy maakt mijn boest vet met
oly: mijn Bekdr is overvloeyende.*

Samenspraak tusschen een

}	Dankbare	}	ziel.
	Verheugde		
	Welonthaalde en		
	Gezalfde		

Op de wijze van den 40. Psalm.

O Heere! maakt ons hert / en tong / bereydt /
Die anders zijn gants onbequaam /
Ten prijsen van uw heylge Naam /
Te roemen uw goedertierenheyt.
Send doch u Geest van boven!
Op dat wy mogen loben:
Uw zoo genaden rijk!
Dooz't meenigvuldig goedt /
Dat gy ons dagelijks doet /
Zoo oberbloediglijk.

Dankbare.

2. Gelyk een herder die zyn Schapen weydt,
Verquikt, geleydt, en rijklyk voedt,
Zoo is de Heer! tot my gemoedt.

Verheugde.

Ja noch veel hooger / reukt zyn goedtsheyt!
Hy heeft my met de women /
In zyn huys opgenomen.

Welonthaalde.

Daar hy my wel onthaalt,
 Niet slechts als een die dient:
 Maar als zyn innig Vriendt,
 Op wien zyn gunste straalt,
 Een Tafel dekt hy voor mijn aangesicht
 Hy zet my neer / aan zynen Dis,
 Daar volhepdt aller dragen is.
 Hoe overbloedig booz my toe gericht /
 Ja Konings leckernijen,
 In spijt van weer-partijen,
 Op 't heerlijkste bereydt.

Verheugde.

Dan geeft de zoete smaak,
 Man my een bly vermaak /
 In 's Heeren vziendelijhepdt.

Welonthaalde.

4. Hy schenkt in mijnen beker overvloed,
 Van 't Edele vocht: dat 't hert verheugt:
 En rijzen doet in dankbaze vzugt.

Dankbare.

o Heere! hoe zijt gy aan ons zoo goed!
 Op toontet allenthalben.

Gefalste.

Met welruikende zalven,
 Maakt gy mijn hoofst ook vet!
 Nu ik ben als een gast /
 (Op wien gy Heere past!)
 Wan uwen Dis gezet.

Welonthaalde.

5. Godt heeft op synen Berg der heyligheyt
 Een vette maaltijdt aangericht:
 Hy toeft ons booz zyn aangesicht /
 Wan 's Konings Tafel! rijkelijk toebereydt.

Verheugde.

Ja in zyn binnen-zalen!
 Hoort hy mijn ziel onthalen.

Mijn Jesus's levens Broodt !

Mijn geest en krachten geest.

Waar dooz men zalig leeft.

Ook eeuwig na de dood.

6. Hier is 't Lam Gods! al lang booz ons geslacht

Ten offer / Jesus! vleesch, en bloedt !

Dat ziel en leven / eeuwig boede /

Wozdt 't hongersit hert gerepht / en toegebzacht !

Dit kan den geest versaden

Die hongert na genaden.

Verbeugde.

Den Beeker dien by schenkt,

Is vol van Vreugde wijn ;

Die heelt mijn sinert en pijn:

Nis hy my daar upt dzenkt.

Gezalde.

7. De Vreugden-Oly ! van den Heyl'gen Geest

Gestort op peder Dis-genoot.

Wiens geur / en kracht is wonder groot !

Geest haren reuk / op 't heylig Bruylofts-Feeft !

Verbeugde.

Sp vult de ziel met vreugden,

Genaden / gaben / deugden ;

Sp geeft derfmoeden kracht,

Zp troost, in droeffenis ;

En maakt de slautwe fris,

Ta doodt der zonden macht.

Gesalde.

3. De zalving die van Christus neder vliedt:

Op ons gemoet na zijnen Naam.

Maakt ons gewillig / en bequaam

Tot zijne diensten / die hy ons gebiedt.

'k Ben een Propheet des Heeren /

Om zijnen weg te leeren /

Dan 't Koninklyk geslacht,

Dan 't heylig Priester-Rot

Die diene booz mijn Godt?
En na zijn eere tracht.

Dankbare.

9. Gods' volle bron van goedertierenheyt!
Bloept over ons / in wiffen staat /
Een groote overvloedige maat /
Is mi ook in ouleven, toebeeydt.

Verbeugde.

Zijn schepsels / en weldaden /
Derquikken en verzaaden
Mij :

Dankbare.

Ja! noch dagh / aan dagh /
Doet hy dat mijnen Dis,
Vol van zyn gaven is,
Niet minder als hy plagh.

Welonthaalde.

10. Hy opent booz mi zijn milde handt /
En doet my van den Hemel goedi!
Heet meer als hy aan andren doet,
Voor 't oog' tot spijt van mynen dootd vyand.

Dankbare.

Halt ook mijn deel wat minder?
't En doet aan mi geen hinder /
Ik zet daarom geen smert.
Het weynigje niet rust,
Verzaadt begeerens lust;
't Vernoege mi ook mijn hert.

Verbeugde.

11. 'k Verblip mi in Gods' schepsels / als ik den
't Is door Jesus my bereydt!
Gehepligt / en mi toegelept;
Wat ik ontfange / is by-geschenk.

Dankbare.

't Zaadt doet Godt / voor my zaesen:
De vruchten / - groejen / macjen.
Myn Broodt, wijn, vlees en vis,
't Wat ik drink, of eet,

Hy was / en is / en / blijft my goedt !
 Hier is geen verandering,
 Ook in bzeemde hand'ling !

Verzekering.

Eeuwig blijft zyn trouw !
 Niet en kan ons scheidn,
 Noch zijn liefd'berleppen /
 Hy heeft geen berouw.

Roemende:

3. Godts goedtheyds-stroomen, uit de hoogte/
 Die bloeten velds / en geven upt ;
 Sp worden heyl' dooz hiet' / of doogte /
 Dooz Dam / of Dijk / dooz ons gestuvt.

Vertrouwende.

Goedzen upt Godes handen ;
 Zijn vooz vrome panden !
 In roekomentheydt,
 Dat tot aller uren ;
 Gods goedtheydt sal duuren,
 Tot in eewigheyt !

Wankelende:

4. Meemt ook de Prete niet zijn genade !
 En gaven / van de Menschen af,
 Sp missen goedren, en weldaden !
 Ontuemt hy weer / dat hy eerst gaf.

Versekerde.

Ja / dikwils van boose !
 Ondankbaar godloosen !
 Die Godes noodigheyt /
 En zijn goede gaven,
 Gaan verdoen, (als slaven /
 Van de pdelheyt.)

Roemende.

5. Godt is een Godt, zoo overvloedig !
 Dat hy aan allen quaad' / en goed',
 Van sijnen goedzen overvloedig /

Verfekerde.

Maat zijn niet verkoren!

Dooz den geest herboren /

Geest by belet lot!

't Is een goet inwendig /

Geuwig / en bestendig /

Wegh gelepdt by Godt.

Wankelende.

6. Hoe dikwils is en een te klagen;

Om het verlies van eer en goet;

In plaats van boosspoeds volle dagen:

Komt ook de vroom! in tegenspoed.

Schijnt Godt niet verholgen e;

Als hy niet laat volgen,

Zijn weldadigheydt?

't Goet, dat hy te booren

Gaf / wordt weer verlooren /

En aan haar ontfepdt!

Verfekerde.

7. Oprechte die den Heer gaat blyfen.

Israels Godt is aan uw goet!

Vertrouwende.

Zoo is hy, en sal altijd wesen.

Ook in gebrek / en tegenspoed.

Verfekerde.

Komt hy 't aardse mindzen /

't Sal uw geensins hindzen /

Nan uw zalighepdt!

Roemende.

Hy heeft booz die schade / Beters genade

Dooz uw weg gelepdt.

Verzekerde.

8. Straft hy ons dan mer menschen roeden?

Besocht hy onsen misdadaet /

Die slagen sal hy weer vergoeden /

Ten besten van der zielen staat.

Roemende.

Zijne goedigheden!

Ons getoont boozleden;

Staan zoo vast gegrondt /

Datse nopt bezwijken.

Versekerde. V

Godt sal nimmer wijken,

Dan zijn heyl-verbondt!

Wankelende.

9. 't Herte is my vol van droeffenis!

Als ik gedenk aan d'oude tijdt,

Wat rust / en troost / is nu moett missen;

Hoe zoet / en lieffelyk / verblydt!

Ik met Godt verkeerde,

Hem met troost vereerde!

Maar nu is mijn staat?

In een ander wesen?

't Is niet als booz desen.

Nu hy my verlaat!

Versekerde.

10. O ziel! Gods zalige getaden,

In Jesus! booz de ziel bereydt

De Hemels goederen, en weldaden,

Die raken aan de zaligheyt /

Dan de uytberkooren /

Woorden nopt verlooren /

In der eeuwigheyt.

Vertrouwende.

Schoon des troosts gevoelen,

In het strijdig woelen /

Gants ter neder leydt.

Versekerde.

11. Als 's Heeren gunste schijnt geweken.

Beproeft hy onser wesen staat:

Hy heelt de wonden, door gebroken.

Roemende.

Za badert, als hy ons verlaat!

Niet des Heeren wegen /

146: **Gods vriendelijk omhaal;**

Schijnen ons wel tegen!
Maar zijn wijse handt /
Wonderlijk in 't werken /
Wil in zwakheyt sterken,
Boven ons verstand.

Vertrouwende.

12. Ik sal den Heere dan vertrouwen /
En rusten in zyn goedigheyt!
Als noodt / of doodt / mijn ziel benoutwen /
Blid' ik tot zyn barmhertigheyt.

Versekerde.

Die sal my verschoonen /
Op my blyven wonen!
Gods weldadigheyt!
Volgt my al myn leven,
Eeuw'ig sal hy geven /
De volkomentheyt. **Zamen.**

14. O Heere! zijt doch niet verbolgen!
Op ons; die uw goedt doen met quaam
Bergelden: komt ons achtervolgen,
Met uw genaâ, of wy vergaan:
In uw lieven Zone;
Wilt onfermig toonen:
Om uw goedigheyt,
Die wy sullen loben;
Hier / en namaals / boven /
In de eeuwigheyt!

X. D E E L.

Ik sal in 't huis des Heeren blyven, in lengte van dagen.

Samensprake, tusschen een

[Roemende]
Stantvastige]
Loovende]ziel.
Hopende en]
[Verheerlijkende]]

Op

Op de wijze, van den 146. Psalm.

O! Getrouw, weldadig Vader!
 Hwe goedertierenhepdt;
 Komt ons daaglijks by / en nader /
 Hwe volhepdt die berespjepdt
 Zoo veel goeds / ban alle soot.
 Noch gaat gy in 't weldoen voort!

Roemende.

2. Doe ik als een vremdeling dwaalde:
 Uit myns Vaders huis en Erf.
 En ook na geen Vader taalde;
 Maar liep heen na mijn bedersf.
 In mijn weder spanninghepdt /
 Dooz den hoosen afgelepdt.

Lovende.

3. Doe sag my mijn vader! dwaalen /
 Ik was een verlooren Zoon!
 Doch hy quam my weder halen!
 In zijn huis, daar ik nu woon,
 Daar ik zijn genaâ bebind'.

Als een we er-gevonden Kindr.

Staanvastige.

4. Zijne goedren en weldaden,
 Blyven my voor eeuwig by!
 Noyt verlies ik Gods genade.
 Zijne gunst die blijft by my?
 's Vaders trouw! daar ik aan hang /
 Duurt mijn gantse leven lang.

Roemende.

5. 't Huis van levendige steenen!
 Heeft de Heere booz sich gebouwt;
 Zijnen geest gaat die bekleenen;
 Liefd', en vrede, die samen houdt,
 In dit huis! daar woont de Heere!
 't Is de Tempel van zijn eer.

Lovende.

6. Ook het volk dat God wil naaden,

Komit hy door zijn Geest en woort,

Zamen tot zijn dienst vergadren,

In zijn Tent, dien hiey / en oort,

Daar hem met aandachtighheyt

Woort lof / eer / en prijs gesept.

Roemende.

7. In dit huys vertoont de Heere!

Aan de ziel genoesaamheyt!

Met genaâ wil hy bekeeren /

Op 't volk dat zyn dienst bereyde:

Dat zijn name lieft / en vrees /

Woont ook Jesus! met zijn Geest!

Lovende.

8. Apt de stroomen van genaden,

Vloejend in het heyligdom!

Komen zegens / en weldaden /

Jesus! deelt hier goeden om;

Goeden in genoesaamheyt /

Door de vrome weg gekopt.

Roemende.

9. Daar zijn 's Heeren Lielvelippen!

't Konink-Priesterlyk geslacht!

Die den Heere! als omringen /

Houdend' in zyn dienst de wacht

ô Geselschap! Ies / en waard /

Al mijn lust op des aard.

Lovende.

10. D' Huis-genoten doet Godt geben /

Doeds dat besaden han;

't Welk de zielen voert ten leuen,

Het Verborgn Hemels Mat,

Sijnen Geest, en levens woort,

Deelt hy aan ons thalst boort.

Roemende.

van zijne huis-genoten.

Jesus zelfs gerechtigheid!
Sal haar tot vercieting strekken /
Dooz Godts Croon van Heyligheydt;
Jesus! eppen heylige Beeldt,
Is haar ziele mee gedeelt.

Lovende.

12. In dit huis, zyn overvloeden!
Beter dan het beste goudt.
Zielen schatten! Hemels goeden,
Die zijn hier zoo meenigboudt.
Dat de ziel / en haren lust /
Daar in sich gendeegt, en rust.

Roemende.

13. Daar word' ook mijn ziel genesen,
Al is die seer krank ter doot!
Hier krijgt zy een ander wesen;
Geen gebrek is 'er zoo groot;
Neem ik maar de Medecijn,
'k Zal wel haast genesen zijn.

Hopende.

14. 't Is mijn hope, en begeeren,
Ach dit is mijn ziels verlang;
Om Godsdienstig te verkeeren,
In Gods huis! mijn leven lang.
Gunt my dit / o Heete Godt!
Laat dit zijn mijns lebens lot.

Strantvastige.

15. Elk van 's Herren gunst-genoten:
Die hy in zijn huis regert;
Sal by noyt daar uit verstooten,
Sijne liefde word't noyt verteert!
Want hy heeft haar toegeleydt /
Woningen in eeuwigheydt.

Hopende.

16. Moeten wy Gods huis ontbeeren!
Dooz verbolgingen / of huys:
Dichtend' hithen toe des Herrens

Tempel, en zijn eygen huis,

Daar woont Jesus, in de ziel:

Of schoon 't uytterlijk' verbief.

Verbeerlijkende.

17. Zalg! zijne dien ten leven!

In des Heeren huis, en Tent.

Met haar Namen staan geschreven!

Ook in Jesus! zijn ge-eet.

Haar geluk is zonder maat;

Eeuwig / heerlijk / is haar staat.

Hopende.

18. Als 'op uyt Gods huis beneden!

Daren na het glory-rijk!

Dy van quaadt / in vreugde, en vrede!

Daar 'op wonen eeuwiglijk!

In dat huis der heerlijkheydt!

Heest ons Jesus plaats bereydt.

Roemende.

19. 't Nieuw Jerusaleem, om hooge;

Heest Godt selfs voor ons geboutot.

Daar de ziel word op-getogen.

Daar wordt 't aansicht Gods beschouwt,

Daar geen vreugd ontbreken sal.

Godt! is daar / in alle al? Lovende.

20. Daar is vree, en soete ruste!

Boven in ons Vaders huis!

Vreugde sal de ziel verlusten!

Zonder droefheyd, smert en kruis!

Sonde doodt, noch eenig quaadt.

Quelt ons daar / o zaal'ge staat.

Roemende.

21. Daar is Jesus! en de schaaren!

Nu volmaakt in heerlijkheydt!

Die met d' Engelen ver gaatu.

Zijnde zamen toebercht;

Om te singen voor Gods Troon

Die samen blide Heer in Amshilpleind soef

van zyn

Zam

22. Heylig! heylig! heyl.

Roemende.

Groot, is uw gerechtigheydt!

Lovende.

Wijd, strekt uw genaden Gede!

Roemende.

Diep, gaat uw barmhertigheydt!

Lovende.

Hoog, rijst uw goedigheydt!

Verheerlijkende.

Heerlijk, is uw Majesteyt!

Zamen.

23. Gede 3p uw genadig Vader!

Wee Jezus! keun'ge Soon.

Heyl'ge Geest! des gaven Ader!

Lof 3p uw in 't Hemels Troon/

Drie, in een, o eenig Godt!

Wilt zaal'gen deel, en lof!

Lovende.

24. Halleluja! looft den Heere;

Roemende.

Halleluja, Hemels-Hot.

Verheerlijkende.

Halleluja! zingt hem Gede.

Lovende.

Halleluja! looft nu Godt.

Zamen.

Halleluja! hoop en naat.

Halleluja! Halleluja!

Amen.

Quero Spero.

E Y N D E.

	Ged. weder.	58
	te aanschouwen des	
	hemels.	59
	Op's ziep van Vlaano	60
	sterren.	60
	Geestlyk Winterlied.	61
	Over den Name Jesu.	63
	Zondaars klage enz.	69
	Gebedt des Heeren.	72
	Liefdegezang.	74
	Gods Kinderen roem	
	Christelyk maaltyds-ge-	
	zang.	80
	Bruilofs Eer enz.	81
	op't zelve.	83
	op't zelve.	84
	Christelyk beroep.	85
	Opwekking tot ver-ge-	
	noeging.	89
	Troost-lied.	90
	Blygezang.	92
	Verjaanings gezang.	95
	Christelyke loopbane.	96
	Zoetheyd na den goeden	
	weg.	98
	Gezang tot God.	100
	Zoekend en Vindend	
	Kinders-Bede.	107
	Nederlands vreugd.	109

Over den 23. Psalm.

1. Deel.	112	6. Deel.	130
2. Deel.	114	7. Deel.	133
3. Deel.	118	8. Deel.	138
4. Deel.	122	9. Deel.	142
5. Deel.	127	10. Deel.	146

218
8:
-9
9
-3
nes
oet
oda
a
e
gd.n

